

MIC. # 9978 (RAB. 1782)

LEINMAN, YISRA'EL DAVID.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

ליינמאן, ישראל דוד.

MA'AMARE KEDUSHAT
SHABAT.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מאמרי קדושת שבת.

JERUSALEM? [BEGINNING OF
20TH CENT.]

ASHKENAZIC SCRIPT

	10	P DMW
	18	E
e	20	B
2Y	24	D
	32	1
2Y	39	B
	47	A
	56 [10/10]	G
	60	G
2Y	61	1
	69	A
2Y	79	P1

הרב מרדכי
3/4/

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

PRESENTED BY
Mr. Philip Lehman

אומרי הרושע יבקר ויקבול
השקט , ויבזק זמן לבוס ושור
והשקט שיש בהבטחה הרושעיות
והזנותיות .

לכור זוט ואז השקט אקבש , ששט ויש
תבאב ודשור כל מופת , אוז השביו שקט
זה מוקץ , אז תדעה כל מאוכה , זורה
ובק , ובק , עבול , מוקץ , וקל ויש
בשדוק , כי ששט ויש דעה ה' זוט השקט
זוט הוקל זוט הוק זוט כל זשור בק זוט
הוק השביו , אל כל זשור ה' זוט וש ה
השקט אוקבשו ,

ההונשט הזה רבו , (יו) איה הקבש זוט הלכור
לא שקט נאז העבאה על הששט ויש , וכחורה הוא איה
ששט ויש תבאב , ודשור כל מאוכב . אוז השביו , הקבש
זוט השקט , (ה) איה זשור זכור ואז שור כי
בהזנותיות , (ז) הפסוק ששט ויש תבאב תורה , וכ
אז סיני באז יבאב , ויש יכרה איש בטי - ואז תבאב זעמ רשע

(3) אנה צונג שבת אה זאלן , וואו זיך אבאג השקוד , שבת
זאמען , (4) און תורה כא זאכע , כא זאכע ,
(5) אונט נאך אבאג , האט הענער הוה נאכט כוונע וואו
אונט אבאג זענע כוונע וואו כי וואו זענע נשם עה אונט זענע זענע
ענה , אונט העל עטא און תורה כא זאכע , אז העל אז העט
זאג אן אפוט עפעט , (6) כי ששט זענע זענה ה' אונט העט
אונט הונט כי זענע הוה השקוד , דר' קפ' ה' אונט זענע השקוד אמן
אפאל אנה עטא נא השקוד על השקוד בשביל קשוות התורה
אבאג אונט הונט קשוות השקוד זענע זענע (7) אפאל זענע ענה
שקוד אונט הונט אונט זענע אונט זענע השקוד אונט זענע עטא
ה' זאלן אפאגע כוונע עטא קונה , אפאל אנה און זענע עטא קונה
הונט אונט , (8) אונט הונט הונט אונט כי ענה
הונט קונט אונט אונט ה' זאלן זענע קונע זענע זענע זענע זענע
עטא ה' זאלן אונט זענע אונט , אפאל אנה און זענע אונט זענע
הונט הונט אונט זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע
זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע
זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע

היכא זענע אונט זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע
זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע
זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע זענע

ונתחברו הדין הקדש מה שזמנו זמנתי התפואה שגיה ואף ימנה
 וקבוצה אצול נתי, והביוזוכ הזה שחולעו והפונקצי אואגניס
 שכל צורך של שבת, שפצנוני אמת ולשבות הז, הונו חן אטנתה
 הווצ, כי הוצע אצול ווא, ואלו לשען אשקות יאז אומה אשקה
 יומ, כפי אהנפס ואמת מהחלפה שיעה אצול כל השבוע,
 כפי שערז וכל אומה השמותה לפימחה אצול ככוחות תפס
 וקציו מסוודתה וקצוות אשבת אומה "הרי השבוע התצמח טח

וזה צורשע אכזה עצמי, הזמשך נושע אצול אומה השבת, ואש
 מה שאהר תפלי, ואלו זמנתי כי כל צורך השבת הונו אמתה שאו
 ואצמח אצמח אומה נפשו החול כל שעת הומה, ואלו זמנו הונו
 אהופת, שהצומח שאו אדשמת מאוכה, רשום, וכל זמנו או
 ימד כל השקוד וואו עשה מאוכה, ואו נלשן אמת בשבת והחול
 מר רשום, וכל זמנו נלשן או אמוכה קלה שוונת מאוכה כפוד
 כונו אכמש כש ואחמש שמו, זנו אדשמת מאוכה זמנתי כל שבת
 וישק קאה או שנת עקרה וצול, וכל זמנו התצמח שאו אדשמת
 רלמיון, ולשום הנוש, כרה, אזה הונו הצומח שאו מר
 רשום אפי צומח תאולה,

צפנו אפיוננהו, או כן הצבר, השבת הונו הזמנתי ואף ימנה
 זכה זר

והוא ידע ואלו קצושה , כי אין מן השבת ארבעה וארבעה
הוא , רח' מן ארבעה וארבעה השבת , ואלו הוא
הואוהו בועה נהן ארבעה , כי יונח ערבו והוא זולתי
וכיש וף ואלו שבתה גשמו כי ואלו היוו הוא ואלו כר
אברוהו ארבעה כי ואלו יקשכר ,

ואכן או רח' וארבעה כרעה אסור אמ , ואלו ידע מארבעה קנה
שכונן הוה בושבן , אסור אמ , ואכן הכונה כל שנה
והבמה כש , וכל מארבעה , ואלו שמה אורה באי שמה נודעה , ואלו
הואו מארבעה גורה שבינה הוה בושבן נסן ארבעה , ואלו שבתה ארבעה
כי או השבתה של שבתה השבתה אמתה הנהן והיהו של שבתה ואלו
היהוה , רח' כי שבתה ואלו שמה הוה השבתה וכלו וינתה הוה
השבתה , דר' מארבעה אמתה אמר בו וארבעה אמתה , כחווה
ואלו ארבעה מארבעה קנה

וכן מן אמ השבתה , אוהו קצושה , הוהו ארבעה בתורה והואוהו
והואוהו , וכלוהו שמה : הוהו שבתה כחווה ואלו שמה
שמה מארבעה ואלוהו השבתה כחווה , ואלו קנה השבתה השבתה
נהו , ואלו שמה וקצושה " אמתה , ואלוהו שמה

נהו ארבעה ואלו השבתה ואלו כבו שבתה הוהו ארבעה
הוהוה

האומרך בשמחה השבת היום אטבת הארץ , או כן דבר
כי ואם קנה הווי אוצרות , ונסוכ אמר בשמחה שיש מאוכה
והן כי קנה הווי , ומונה מ"ב אקטו במרה וקצאלה ,

ואכן ויש שער השבת כוונו , ואז ישרה שיש מאוכה , ויש
או ישרה השבת הווי , קנה וישרה במרה וקצאלה , זה או
מקוון ציון שומר השבת , וכן אהובתן ויש ישרה ונת השבת
בקצושה , והווי שחפאל ונגב כל הווי כנת וכחובה , ויש ישרה
מ"ב מאוכה קנה , שהווי ארה כ"ש , וזו מאוכה וזמרת , זה
מ"ב ונת שומר שבת .

והווי השומר ונת השבת כחכמ , הווי שש"ה באת
שאו ישרה שיש מאוכה והמאוכות המוסדות , ויש קצאלה
השבת כל הווי במרה וקצאלה , זה הווי הווי המקוון
שומר שומר שבת כחכמ , הווי איש וזו איש
אזה הווי הווי ונת ונת שש"ה ונת , ו"ל כי השר
שבת ופאל אצת המון הוא פפוש וקצאלה , ונת ונת
והכסף , ופאל אזה וזו ונת ונת הווי הווי שיש
אזה הווי אצת וזו הווי ,

והווי יש ככל שבת שש"ה , שבתות הקוץ וזו הווי

ושמות הנפש והנפש האלמה חולקה אל הנפש, וזו שמות
הנפש וזו הנפש והנפש וזו הנפש, כנראה
אזוהי רש סיבה וזוהי זו שמות וזוהי הנפש, והיו
השמות הנפשות הבריות ושמות או אישיות אלו
מחוץ לנפש, כ"ו אלמה, אשר היותה הקנה שנים ארוכות,
אזוהי בורה האזהרה שבמת השני, וזוהי כנף שק
ושמות השני יש שמות, שמות הנפש וזוהי
מדשה, ושמות הנפש קאזוהי חזקת השם, והיו
שם שמות וזוהי זה אזה כנסתה ין השם
ואזו ותפסו כי בנות מות הנפש, השמות השמות
היו הכנה היותרת אהיו זו הנפש השמות
האמונת, ולכן אמר הכתוב זה שמהן שם וזוהי
בנות אדם וזוהי "כי וזוהי היום"

אזוהי וזוהי שם האמות שמוה אזכור, והיום
כי כל מקום שמונה השם מן וזוהי השמות והן
אזכור היום קום וזוהי

והיום בתורה לזוהי אשם שמוה וזוהי השם, היום
בשמות האל, שמונה אשם אשם וזוהי השמות

הוא נקרא , וכפי שאלו חסידים אומרים , הוא נקרא
 ויהי ויבא שנת השנה הא"ת , והוא הוא המהרה
 השנה הזאת ואלו השנים אקראו ביוקן , היו
 או ימי השנה הא"ת , והוא , כל השנה ביוקן
 קראו ואלו , במהרה להמלאה , כל השנה ואלו השנה

וזה מה שאלו חסידים הו"ל אהיה , בתחלה השנה
 השנייה שנה , והוא חסידים

להתעורר בה שנה שנה בן היותו , בתחלה שנה
 וזהו שנה , והוא כי ה"ל שנה שנה או
 מושג ואלו , זה השנה , כי הנה נראה
 השנה

בן שנה שנה שנה ואלו השנה אקראו ביוקן
 ה' ואלו השנה ,

וזהו השנה האלו שנה או נראה השנה השנה
 אקראו שנה השנה במהרה להמלאה , כי שנה ה'
 קראו שנה שנה , וזהו או הוא שנה אקראו שנה השנה
 וזהו נראה השנה השנה הא"ת , שהוא שנה שנה ואלו
 השנה , מוסר אהיה שנה שנה שנה שנה שנה שנה

איסוף בהן המרה, הנייה כי כל עמך יצא
 שבת, אונת הוצר מוט ואז השמירי, ואימת
 צדוק, ומתענות, כולל בקברת המוצר אומ
 ות, ונקד מוט ואז השבת בקונטה, במרה
 ובקבוצה, ולו סמי בקוב הא"ה אומ, תן לשק
 אקט מוט היטה, אקטו כחוו, ובכסל הדת שנת
 שפיר אטק זממ, כגש "אדמט מוט ואז השבת"
 והיו ההשמות החלמה, וההמשך ע"פ מסכת
 קטנות, והצדק בהן) פשו רוחלע,

ומה לבו אמר הכתוב שהתחיל, אונת ההצרות וההקשות שהקטן
 בהנה לפי שיטת הפירוש והנושא, שהשבת עתן תן אטמת הוצר
 שנהו ואז ממרה והוצר ואונת אומ, אומ מוחו מן בו קונטה
 כי מה שנתן קונטה, וע אונת כסל כל הוצר באי זממ,
 (ב) אפי שטמט הנאונה, וע אפומט און ופא אדמט מאונת
 כל שטת הוצר באי הספ, הנומ שהומו אונת חאש וקטה אונתמז
 ששה וזע ק"פמט, אומ אפי צדמט ופא אדמט אומט הוצר
 הוצר השלישי, און הוצר הרבירי, אומרי כי און עתן תן אטמת חאש
 אומ טוממ הומו בהחלום, ופא אדמט כפי הטומט והתממ
 הנצח און

(ג) ויש אומרים, צדק אלהים בשקט מאוכזר נא, הנוט
אחרי שמו, ויש אומרים המסתור ברב, ויש אומרים, ויש השנה
שזה ימנו ימים בהוצה, והנמשך שזה אהרן, ויש אומרים
אנה או יושב,

(ד) בין צדקה טעם השקוטה היוו הימחה יהיה
שזה כל השקוטה, ושקוטה אטומה הופד שימח והוא הכח
ועו הוא מן, אהוש שזה, וזה כל השקוטה, וזה אהין
והקט הסוכרף א שולח וקופד, נקלנה וינרף חמש, וינרף
ינרף מאנרף השלש ולו יהויה, וינרף וינרף כעל הנה
וינרף וינרף אהיה מאנרף השקט!

(ה) וכן אהיה שזה אומח וינרף או חבש ושמו
היה, ויהיה קמח או אהיה שזה, וינרף חמש קמח
קמח וינרף קמח, וינרף וינרף וינרף וינרף וינרף
והוא, כיו צווינרף בהו ע"ה, וינרף וינרף וינרף וינרף
צדקה, וכיו צווינרף חמש, וינרף וינרף וינרף וינרף
היו אהיה אהיה שזה, וינרף וינרף וינרף וינרף

ואין הוא הכמה הויה אהיה אהיה וינרף וינרף וינרף
והוא אהיה וינרף וינרף וינרף וינרף וינרף וינרף
מ

לפי כפי אשלוה הם זכרתי האוונרז אמלה

ואכן זותר שרמשור אמלה, שתרחולת הרצון של השבת 116
בירה, בוונור שש שש או חוף ונשעט נשעט נשעט, ובהרה
אוני 11600 דבון חף לא שמונת האר, נואו לא קושף הדשה
נקדנשט של וג השבת, כי דבון או למנה המרה, ויה
וגר, זותר שההרתף אמח ונשעט הונש השבת, ונשעט
לוגר ששמונת השבת ונתה חף קאר, והנונת חף אמחה
נאו ונקדנשה, ונשוו אמנה נשעט ששמונת השבת חוף
הפיון הוון אטנחף, אכן התנ מרין הונש

זכור זוג וג השבת וקשטי, והנונת שתרבור
היטע שגז המחה זמח בשביל הנונת הנוף, חף
הוון התנה, ונקדנשט השבת, אנשעט התכש
והוון ונתה ילרר כפוד, חף הוון סנבה והתנה, שח
נקו אשעטת התכש אמנה קדנשט הוונתה

שש נוג אמלה ונשעט כו ונשעט " והנונת הו ששעט
שחף השבוטה או אמנה, חף אמנה קדנשט השבת, כי בו ששעט
זכר הוונתה, אכן זג זג אמנה זותר, נאו אמנה אמלה

כא שעה ויש כרפא , ומלך רשום אהותך ואהנה אור ויש
הקדושה והשקונה אור ומה , קח כא שעה הוסיף תפלה
והיה כא מאונת , הוסיף כפי הכוח שאף , ויש גם
יש מה ,

אור השקונה שעה א"ה ואלף " ובה הוסיף השקונה
לפי אשר הוסיף שעה א"ה ואלף בוסיו , או אהות
אין טובה , ומה אור קול , קח ימחה הנפש אלה ,
אין

אין תורה כא מאונת , ומה שהוסיף בהוסיף על שקונה
השקונה , כי הוסיף שעה א"ה ואלף , כי כי שעה קרה
החלטה , ואין אין טובה ומהות , אין או תורה כ"ה
ואיפה בוסיו הוסיף מה מאונת קח בוסיו ומהות כ"ה
והוסיף ומהות נחמה כפופות או קראות , וואו הוסיף
הוסיף כפי האין האין , נפא צדו האין תשבו מאונת ,

ומה נהפך נהפך " ואל שעה סוכה או שואת ומהות
הוסיף כא שעה מאונת , כא שעה ויש החלטה ומהות
לשעה אור ומהות , ומהות השקונה השקונה ומהות
ואין אהות

ואין ארצות יש לאברהם

ורקען אונזן, איבער אונזער הארץ אהרן הכהן ז"ל הדומה אלהינו
כי אנו אנו ארצנו חלש, וכוונתו רחוקה מאד, ויש
הוא ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
וארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אוסר את הנה יתן ארצנו חלש,

אין ארצנו חלש

כי יש ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש

אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש
אין ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש, ויהי ארצנו חלש

הוא השקודי, ואין להניח כי יתע אדם, ואכן באר שאל
האוסר, ונסוג

הוא כן כולו ה' אלהי יוצר השקודי ויבשרו, והווי כי לפי
סוגו שינוי הטעם הוא אחר, שינוי המין, והעצם העשוי,
ובהעצם העשוי יעמ שולל עצה וקנינה, כי מה יוכל
להיות עצה וקנינה בבהר העצם ואדם, ובהאזנה
בתבונה האדם, כי הוא יודע ימחה וקנינה, והימחה
הוא ההכרח והקנינה, והקנינה שיש קנינה יש בו
עצה, ויצור הטעם כי בו שבת הפעל מואם, ואין
נראה בקנינה, ועם איתן ואלו הם השקודי
ולפי שווא, ואכן ה' א' כן כולו ה' אלהי וקנינה
והוא

ואתה יהיו ממלכת כל הדמות שהצבתי לה הבהרות הוותומת
בהשגחה מכה שנה ואל המכה אדם הצור תופש, קודם הושר
ואין שילוח ייפחד, ואדם זולו נטוה לה הנה לחשנה כולו, אכן
הצודק, ונספר ארץ ומונת המין, שקנינה נצטוו אל השקט
במה, והניית רח הלה, ואין העצה, כי יעשו או לענה המורה
ואכן אנה

שמור ואת וגו' השבת אקדים כוונת צדק ואלוהים, וכבוד

כוונת צדק אמרה,

והיום שיש פלוג אמרה אל האת, אז תחשב שעה היום

אטמה פאון, ואת היום הפכה אשמות הנפש, ואז אשמרה

הפיר, בוונת כי השמר ואת השבת במחנה הקוף את

אז קנה ואת האצרה, כי זמן זה הפועל השמות השבת

את הפועל שמור ואת וגו' השבת אקדים, והיום

כי השמירה על האת, שאז יראה המונח השבת

והיא הפכה אשמות, ועבד סברה אהינותה

אשמור ואת השבת הקנה ואת, אמרה ואתה ואל

זאת בהחובות אז היו יבול אסוף כוונת צדק

ואלוהים, בשם כבוד לומר אהיו השבת, והנה

נצטוו האת, ואז השבת,

והזכיר אסוף בא. בזה שבת, אמרנו וזכרנו כי את

היום הוסיף מלמד, אז צדק ואלוהים בשם חזקה

אמרו נצטוו מר צדק ואלוהים אשמות ואת וגו'

השבת,

אלוהים ואת שאז משה, אמר שגז האת על ימנות

הקוף

אונת יצנה בפה, ונדף הוא הפנה, אשקות הנפש, אונת
הגנה שצטון און היו מקצ קבולה אקצש דעצש השקט, און
אונת צפנה אונת ונף השקט אקצש, כו צטון און עמרה המורה
אונת יקצה, מה היו הממלט של רצון, אונת כו המפואט
אונת, זנף הפנה אנה ל

אכן אונת צד אונת שפואט כו הוון, שאונת רף הפנה, ואון
יצנה בפה, זנף און משה אן מה היו הממלט של רצון,
המורה, ונף

כי צדד הונת בונת יקצה, אונת צטון ר' וואלף משד
הונת אונת אקצש נטון, זנף ר' וואלף אשקט
אונת ונף השקט,

אכפונת כו הוון, צדד ונף צנבאט זנבאט הוון הוון שונד הממלט
אונת, כו צדד טבא אונת און הוון ונבאט אונת משד אשקט
אונת משד של הונת שלף, חוון גנא הונת שלף, זנף יצון הוון
נשחון הונת מה אונת כו יקצה,

אשקט משד הממלט אונת, אונת הממלט של הונת חזק
אשקט נטון

אברהם יצחק, הניח כבוד המלך והממלכה, אהבה שלום
שלום - יצחק ויהושע המלך, ונפשו אהבה של המלך ויהושע
המלך המלך והממלכה

והנה יצחק פנה מן המלך, והניח כבוד, אהבה ושלום
שלום, הווי המלך והממלכה, שלום המלך המלך, ויהושע המלך
של המלך המלך, שלום המלך המלך הווי של המלך המלך
שלום, והלך מלך אמרן ושלום

וכבר אהבה שלום המלך, הווי המלך והממלכה ויהושע
ויהושע המלך המלך, כי המלך של מלך אהבה, הווי
אהבה של המלך המלך, ויהושע המלך המלך המלך המלך
מלך אהבה של המלך המלך ויהושע המלך המלך
מלך המלך המלך, והנה המלך המלך המלך

ואם אהבה שלום המלך, ויהושע המלך המלך המלך
שלום המלך המלך, ויהושע המלך המלך המלך המלך
של המלך המלך המלך, ויהושע המלך המלך המלך

אם המלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך
ואם המלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך המלך

אברהם אבי החינוך. פיוטות שפיר נכתבו יבא
המזאת בשלשנו בן יצחק, נלפני אשה קבול,
הולדו פגול והוא יבא; וזה הכונה אה אזה
מתן אה זנת השבת, כי אליו יצאו מבערתי און
היו חנוכה אה אגורתי השבת, כי השבת
נכתב אליו האמת וְ הַפְּרִי וְ הַשֵּׁן.

ואי חנה אן זכור צרה מא השבת האמה האזי קבול ונת
המרה. וזוהי דה וזכור כי שיהי הנות קבול ויצחק וזכור
ה זולתו יש קוד חלה וקבול נטול, הווי הנד חלה
והזכור מר המל והוא יבא, וזהו יצחק
מנב ופניו השבת והוא יבא והוא יבא.

"
מא בן צל אשה ונת יוצ השבת, מא בן צל אשה אברהם
זה החינוך הנפול הזה, האמת וצול מפני א השבת, און
נבד כי הן בן חנוך אהיה מונה,

אזכי הצדקה היתה מל אונש הסעדה שנה בן הירושלמי
אזכי, דקורבני זנות ואלוהי שנתו הן. שבת ונת זון כי זנה ונת
שנתו הנה, אהיה שבת זנתו, און שנתו שנת שבת זנתו
והווי זון כוננה מא שנת שבת נכתב, וכו' א שנת שבת זנה, ונת
און נכתב הווי זנת, שבתו הנה, ושבתו הנכה, משה הווי הכונה

השומר השלם וצדק ושלום

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

הכונה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

והוא יצאנו ונחזור בשמחה

אז אהי נש זכות ונשפט אשמו זוט השקט אכונות ד' המין
זוט גבור זוט דנה נהין קש ישמול זוט דמו ארמל , זוט זוט
זוט לשון אהין , הנך ת' חתני קלה זוטו זכר ששקט חיים
זוט , ונקשה ד' הן זוט דר'ו אנשמו זוטו כג' ושמו ד'
ישמול זוט השקט , זוט זכר , זוטו פי זוטו זוטו ד' וק' זכר .
אכונות , אכונות כי זוט ה' זקשכר , זוטו זוטו זוט השקט
כי קשש הזוט אכר , אכר זוטו זוטו זכר , זוטו זכר זוטו
זכר אחיבו זוטו , זוטו השטור ז' ד' זוטו זוטו זוטו
זוטו , זוטו זוטו זוטו זוטו ז' .

זוטו זוטו ההמשל הזוטו אכל זוטו ז' זוטו זוטו , זוטו זוטו
הזוטו ד' הזוטו והזוטו ד' זוטו זוטו זוטו השקט זוטו , זוטו
זוטו השקט זוטו זוטו זוטו , זוטו , זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו , זוטו , זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו

זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו
זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו זוטו

ואבי ונני השבב והזמני , שהנתיב לו חובש הוא השבת שבו
השבות נני הטב וקדו ההנתיב הנסיוט , נכיש בכו
כרשע אכילו ,

שפך זה זני ששבת הוא השבוע , כי מאזכה לו
אשבות נני הטב , נקחה בשבת , וזה הדבר אין
פא שבת , וכן פא נ . שניכר ונץ שבת , שיש אונ
הוא השבוע אלא שני מהנסע שיש אכילו ברונע חשש
נני ושבבת הוא השבוע , אלא שהשבות מאזכה הטב
נסורה , ונן הנתיב אחרת נסיוט שזה קצר פא שבת

נמא של חלעז זון , שהשבת מורה חלעז זני אן
כין ה ווט ואו השבת אונששו , שניכר שני הוא
השבוע , וזו חשד בו מאזכה קדש זון , שזה מורה
שהוואו ואו קדש , וזן אשבת בו מאזכה
אין שבו קדו הנתיב השקטות נסיוט , שבת ושבו
שבו חובה מניח הנשבה החלונה נאד אן הטב כין
זון ,

כי ההנתיב הטביות זמן בו קשה , כי הוא
נכד ונשן וקדו בקדו נקדש , וזן קשה שורה
בצבד הומו וקדו , זכיל

ואלה פורש בדרך אחרת ואלו השמות, ונקראו ז' כ"ו
בן שבת מכל מאונכא ואלו ב"ר ואלו ארבעה
כ"א שא"כ זה שבו השמות מאונכא הטהר, ואלו ז' הנקראים
במלך השמות, ואלו ז' המצור ואלו ז' המורה על הטובה
שאלו בה הכרה, ואלו ב"ר ושבו עשר הכרה ואלו ז' הנקראים
או אבא מהנחמה המורה מהחושמה, שאלו הנקראים הנשואים

ויש"כ זה ואלו ז' השמות, ואלו ז' הנקראים ז' ואלו
כ"ו בן שבת מכל מאונכא, ושבת ז' ואלו ז' הנקראים
שבת מכל מאונכא, או הורה שבת על הטובה, ואלו
ארבעה "שבת התחיל אצלו ז' ואלו ז' הנקראים
מזה ז' ואלו ז' השמות, ואלו ז' המורה אצל הטהר,
ואלו ז' הנקראים והכונה בהכרח נקראו ארבעה אשמות

ונקראו אלה ששה מנה הנקראים שבת ז' ואלו ז' הנקראים
ז' ואלו ז' הנקראים הטהרות הנקראים ואלו ז' הנקראים
שבת ז' הנקראים ואלו ז' הנקראים, שבת ז' הנקראים ואלו ז' הנקראים
החוקים הנקראים

(ב) ההנחמה הנשואים והשמות, שאלו ז' הנקראים
הטהר, ואלו ז' הנקראים, ואלו ז' הנקראים, ואלו ז' הנקראים
נקראו

לכבוד השקדני וזו כרוונה , והיום שקבעת ונתת ברוך וזאת
וזה השגשג , וזאת חונן , וכל צדק , וזאת נשאל סדר הטקס והחזרה
שנעשה בזמן השנה יגיע .

והוא השקדני לבדו ההנהלה הנצולה הנסיונות והשקדנות ,
שבו יבטל חוקי הטקס , וינהיג דולמן , וזה אשכנז , וזה אשכנז
כפי מנהג העור , ובכפי חוקי השכר והמתן ,

אצליו המורה כי בו שבת מכל מאונתו , מאונתו
דולמן שבת , וזאת שבת או מאונתו הרעף , וזאת
מאונתו הפרינק , וזאת אשכנז ,

ונתן יגיד , וזאת כפי הנהגת הטקס ומנהג זה שקבעו כדבר
אכיל , וזה מנהג הקדושה הרב , כי זה שש חוקי מנהג הנהגת
הנס , ומנהג מ"ב זה וזאת שקבעו כדבר המונח אונתו נאדרת אלו
הא חנה השאלה זכור וזכור וזכור . וזאת הקדושה כולל יגיע
דולמן מ"ב אשכנז שקבעו , מקם שקבעו כדבר אכיל , וזה שקבעו
יב , והנה מקם זה מנהג הקדושה הרב .

אצלנו הפעם כי מונח לקדוש גרונין וזכרונות וזכרונות , כי זה
אכיל יסבן , לבוא או יתעב , לקדוש כי מונח לקדוש גרונין וזאת
הזכור

הונחה , ונדרתו אשונה וזו הונחה , והכונה הפעם הזה , כי
האף רצה שלא ירד אנחנו , ועל זה קם , וזו זה קאול , וזה
האף האף , וזה אנחנו או על אהרן כל , כי יש אהרן קאול טאק
האנשה קטל זקנה , ואז ועל אהרן והשמה , הן זה קם אנשה
זו זה קאול , כי ישו מצא וכרע או וכל אנשה טאק ההשמה
האנשה הונחה אהרן ,

אנשה כי ישו קם אנשה זולו שלשה הונחה , ונדרתו אנשה
זולו הונחה הונחה , האנשה וזה הנספח שמה , והנה
טאק השמה כרעו אהרן המלך אהרן אהרן , וזה זכאול טאק
זולו , הן זה אהרן ישמן נהנה או ונחשג " אורגל
אף הפסוק ה' כרע ינחם וזמן אהרן זולו אהרן " והניח שהנה
נחשג תחת ההשמה האנשה , נהנה או ונחשג , הניח
כי האנשה נחשג תחת השמה נחשגו כוכבש והשמה
או כן זה זה זולו אהרן השמה אהרן אהרן , ועל אהרן
אנשה הן הנשה אהרן אהרן ,

וכרע תחת אף הפסוק נחשג זולו אנשה אהרן , וזה נכר הפסוק
ישו תחת ה' זולו אהרן אהרן , כי אהרן אהרן אהרן אהרן
אנשה זולו אהרן כרע הנשה קאול טאק , ישו אהרן
יון

יון, והוא כן ידעו ארץ אוקראינה, וזוהי אוקראינה ה
 כי זונה חלץ השם, או חקונו זוכה שר או זוכה זולתו כי הוא הוליו
 אוקראינה יבנה הקולו שהונתו חתן ופסגה כוכב זוש ושלש, והוליו אוקראינה
 משו כמא שמהר שמשו בה ששטא, וזולו שהפיו או הונתו ופיו
 כי הוה הוא במלוא, והנה זשה כז רבי שמהו או נחלה ותהיו
 אשור הקולו סקולו מלא המוש, זכיל,

ואלה הם זור יולג, וכן זנה השו אמנות זכז זונה ש"ן
 שא ה קצו והפכיותו הוולע, ומזז זונה ש"ן שא זוכה
 קצו, הן הוה רמז אשקדת הכוכבא, שפולג ותהי הכת
 הוולע, וכשום מונחא שמו זור קבל הוולע הוולו כל זולו
 בהו כח אשור קמ כל וכשום חוולו לעזולא הוולע חתום
 והדכז רווח כל זה, הוה נחוא מהשז אשור חתום, זכיל,

וזה הפקר ונחמ רווח קחוש, זושכ כל בען קול ישמול
 קמו ונתוסס ז חתום חס, וזולו זא הטכז והמל, נפגם
 זולו זולו אישחול, זחנה זקחום חוולע זכזש, זכזר הו
 וכן שרה זשום זעזר הווע, וזכז הטכז או הו זכז
 הווע, וזכזר זוכר אוקראינה זולו זוכזזמלע שלש, כי זוכז
 זכזר ותהי הטכז והויל, וזכזז זכז זכז זכז,

ואם יצאץ במ ובהנה אמת יעשה הוה , זמן זה שוועת יצאץ
זה אמר אמת כיונה הוה , לעת או זה וזה ראה אמת
ואם המועות נסי אמת יעשה אע"פ הוה , כמי קצת אמת
אמת וזה ראה , אע"פ אמת הוה אמת , אפן אמת כושר הוה
קט יעשה יעשה , והוה אע"פ , אמת ראה ושכח ספרו אמת אמת
אמת הוה אמת , והוה אמת אמת , אמת אמת אמת אמת
הוה .

אמת יעשה אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

אמת

הנחיות אלו הן מה שיש להקפיד עליו
הנחיות הטובות והנחיות הגנות, חלקן הן
אבל נפש, היות כי הנחיות הטובות שיהיו
שהטובות והן שיש להן נשיות, ואלו
שפיר והנחיות, כי חלקן הן שיהיו
תנועה הן הפסוק

אין הנחיות הנשיות והטובות, ואלו הן
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
והנחיות הטובות והנחיות הטובות
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
והנחיות הטובות והנחיות הטובות
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
והנחיות הטובות והנחיות הטובות
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן

ואם ההנחיות הטובות והנחיות הטובות
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן
הן אלו והן שיש להן חלקן, ואלו הן

הכונן הזה , ישנו בוקו מעד ה' ורומ תשובה
נסוה , וז' מנה קצר ישר כיו שפד הוהו ברוד מו העלום
ווד וון התשובה בטא אילוד , זקל ממנסת בשד תשובה מילוד

אמון אפי בקומ , שאל ישנו בוקו מעד ה' התשובה
נסוה , כי יודע הנחתה במיל מל זכות זכות , ומילוד מילוד
שיל אה זכות הוהוה , וון אה שד שונכות אה הנחתה המזולה
הזכות , וכ' הוהוה , נכונ שפדמ אמלה בשנו ,

אמילוד הכרש אמם , זוכר שנתרון שרנחת הטמר
הקוזה תנה , בריוותה וקוודתה הוהה בששט ונו הוהה
אהבריוה השמ מהנחתה תם , בריוותה וקוודתה הוהה
הולד השמ , הוון ולג השבדו , וקד לתרון זוכר הנחתה
הזכות נחה רח אישמו אהו , וון אלש זוכר ולשן חלפה
מילוד מילוד וודק נש השבת וקפד שיל רח אישמו זכו
ולו אדפ זוכר חלפה

אפד אלו מה שפדמ בריוותה הקלפד בשד הזמן וזכה
זוכר אפי הוהוה הוהוה , זמן חוון אישמו וזוכר השמ
הולד השבת , וכ' שרנחתו עילוד הקודד בוון קפד ,

שקדו יג תעלה הוא השקט , כי החוצה הקצוות זווית , הנתיב
אשר דרך השדה סברה גמול שקמו המשמש הוא השקט ,
ומה בן זוי ונחל השר , וזו ישנה יין הוא השקט , וזו נאמ
הקצב נוי , וף ותסוף שחורה , וואקש שחורה , וכו' הימנה
ה' שה' ה' ק' ק' ק' , כי בן הוו הומוט הגול שקמו
המשמש השקט ,

וזה המשפחה והמלאות והכוכב זוסורה הנה בשמורת השקט
כי שמורת השקט התחת זכור ושנה , הוו סוערה קפולה
והמקור והוכי דכל הנקט הטור והגול ,

או בן דפ קש ישמול , הנה אמר בן הגול , וכנס הגול זמ
גול אישמו , אהפ ננה זונה שמורת השקט , ואשמו והתחת
התחת זכור ושנה , יא כי כל אף גמולה הימנה ,
הינה ד' הנקט הנס , וזו ע' הטור נכנס זוקוק
זיו מוהמממת סוף , ואל היבד אישמו הימנה

וזהו ה' שמשר השקט זוכה אמר ר'ה זרה , וכמונש
זואו שמו ה' שמש שקמו גב מקוול , נל המשור זול השקט
ממש או נחל ה' ק' ק' , והכונה הנה אפי כפסג , כי הנה
שמשור זול השקט , ואלף ז' והנקט הגול , כי אפי הומוט

ועי רמז

נחל המים הזולה או בן המים, מפני המים, ההנחיה
של המים ומתן המים; המים הנחיה המים / המים,
מון או שיש שני בנות וההנחיה המזולה השני, כפי שנתפשו
למלה, אבל המים זוכה למח ולשבות הוא השבת, כי זה
ימח וישבות ונתחם השבת, וזהו קצת מן המים
והזכירה של, וזה ענין וזהו המים השורה הוא
הוא שבוטח, ואלו המים זוכה זוכה חל"ל עבד שש
חיה מורה חל"ל ואלו המים של

ואלו המים מחוזה ואלו חל"ל זוכה זוכה זוכה, לשבת
ואחרי הוא השבת כחולו או, היום אישית זוכה זוכה זוכה
וקצתה, וכפי שנתפשו למלה בהחומר המלא, והוא
יהא זוכה זוכה, וזהו חל"ל המים והזכירה,

וזהו נחל המים והפסוק שהתחיל, דהנה אפי' שהנחיה
למח בשם המים הזכה חל"ל, דהשבת זוכה זוכה זוכה
המלא, ושם הבונוח, המים שהפירו וזהו חל"ל
ויש ואלו זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה
והוא השבת זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה זוכה
של המלא, וזהו המים והפסוק הזוכה זוכה זוכה זוכה

וזאת יצאה מידו, הווי הנחמתי הנם והשואב, זללו
 הפורוש של כי בו שבת של אונכמ (הווי השבותה החולתה)
 ושר הרוו ואלק ארשט, הווי כל אונכמ ושר הרוו ושר
 שבת מת גב, אמין ארשט, ארשט הנחמה זארת קבול
 ינה וזו הווי הנחמתי הנם, ארוש הגשה הרושית הזוקן.

מנצח אלו"ל בנז השבותה שהותה וצו הבורו ותש השבת
 וזו הושה, או הורה השר אונכמ אור, והא"ר ארש,
 רח הא"ר, והשה, והווי שנת ושה פטבר, ושה
 הנחמתי הנם,

וזכ אונכמ שר בם ישוול, שאמ שוקמן אור זא
 הקבול של שבת, מחמתי כי בו שבת ציר הווי
 וזשם חובש הווי, שנתמה צולמ פטש
 ההפדמ אמת והחובה, אמת צוקמן וז כן הלחמה
 והשה, הווי ארשט וז מחמה אלו ארשט בו
 חווימה, והשה אקש וווי המרה קבולה כחולין
 שיהו קז וז קבולה,

זללו הפורוש מהפסוק, ושרו בם ישוול אור השקף

אישות אול השבת אבננות, היום החולה של שבת היום
א היום השבת, צונו, ואוכל בשבת הא"ה ואלה
ושמו, כי כל יקף שמונה שנה היום הא"ה, וכל ק"ג בשנה
אלה אישית אול השבת, באוכל שנהיו יקף ואלה
וקצנה

בום והן בע שמואל אול היום אליל, היום שששבת
השבת אינה יקף בום והן בע שמואל, ואו אחרת חוץ
כה, כפי שנתבאר אלה, כי הוציא ששבת חנה של

כי שש וקף אלה ה' אול השבת אול חנוכה י"ג השם
כל הצדקה כלה (תוספת בששבת היום, הן ברוב אלה
והן ברוב אלה, הצדקה חנוכה השבת, שש חנוכה
קבוצת ונכרת, הן אלה הן רצון החכמים אלה חנוכה שש
ודתם, כי השבת אלה אול שש, שש אלה הן חנוכה
אשר, וזה מצינו אצל הש"ס בשש וקף, כי זה היום אלה
שבת הוללות ששבו אלה כפי השש חנוכה כלה, כפי
היום והשבת,

אבל השבת שבת וקף " ואל בום השבת י"ג ואל חנוכה
היום שש השבת הקבוצה הוללות, וקף " שש ואל חנוכה וקף
אשר חנוכה קבוצה וקף, כפי חנוכה השבת והשבת, חנוכה
חנוכה השבת

מזמור השני, יחיד אושלת

מזמור השני קובץ, אברהם

הפירוט של השיר, אברהם

כסיומן הקובץ

וזה קצת מוט וש השקודי אשך

הפירוט של השיר, אברהם

מכל היום, אברהם של היום

וכן כמעט במותך

וזה אברהם הנה, אברהם המסח מן הן הפילה וזו תחילה
וזה אברהם הנה אברהם הנה, וזה אברהם הנה אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם

וזה אברהם הנה אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם
אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם אברהם

כמש"ו דר' הדולה . וזה או נמוך הכל פירש זומר נסיונות זוכר
ווי חמשה שדות . לוי נולד להנהיג הנשיא האורה , ולא כדמות של
הקצה , ינכח אהמתי אפגש אונה שדות , כדי שיעל אהו
אחוז חפץ של הקצה , וכן הווי האוצר הזאת אופש יועל אה
לוי וכן ימרה אנפש כל השבוע , וזה לוי ינפש יע זוכר , לוי
נולד אשמו הנשיא האורה ,

והזנות זעע כן , הישרווי מוכח אשבות ואמת היש השבת
לוי אהן אמת מזבלת זבלת כל השבוע , רץ מחווה הווי
אשור אהן יע השבת , ילף כי כן צנה ה' , כי הווי אהן
בשם נהין אהן ברוב שמש אהן כיש , אהן אהן שבת
השבת כי אהן הווי היש להעבד אצורות , כי שש יע
זה ה' אהן השמש אהן אהן אמת היש השבוע ,

והווי צדקונה של שבת הווי אהנה האוצר אמת מזבלת
כי זע צדקונה זמן הו קונה , כי אנה קונה יש
אצורו השבת להוציא משנה , (ה) זע צדקונה
של שבת זמן אהנה האוצר אמת מזבלת , זע אהנה לשן שנה
השבת זע היש זומר צדקונה היש השבת , לוי היש השבת
זה הווי הווי שהפואש שבתה היש השבת , וזה הווי השבת

השמים והאדמה והים והכל אשר בהם
 אמרתי ואלהות בוגד השמים, כי כל יגיע שבת אצמך הווי
 אסגולת חלומי, וכיון שהטובה שלו והיו ויש או ישועות
 בשמימי מר' למ

(ג) אצמך שמימי השבת הווי השבת והימות
 ואלו זמן זה קצרה, כי וולדה קצרה יש בהוצר אצמך
 ויש שאלו יוצו זה קצרה

והווי אפר אצמך זה מר' ימות זמן זה, כי אצמך הימות
 והבטלה הווי אצמך שיעור אצמך, הווי יצו זה ימות
 והסוס בשמך אצמך אצמך אצמך, כי הווי אצמך ימות
 כיון שאלה משה

אז הווי כשענין השבת, והנהווי ימים אחרים, ושבת
 שנתו אפר המקדש, וזוהר זול נכונה השבת שכל מה שווי
 שבתות ומתעב הוא השבת, הווי אצמך, זמנו נכונה
 כיון הווי ששבת כל השבת, כי זמן או הווי הווי קצרה
 כיון קצרה, וזוהר הווי יש אחרים ויש השבת אצמך וזוהר

והווי הווי וזוהר קצרה וזוהר השבת אצמך וזוהר

ואם אמת , בדבר שהיו תפוח שנים וזוהי , ואם

ופעם על היום , היום קשה יש בו , ואת כל היום

וקשה על הזולת , קשה ב יש בו ,

וכי שרשע אמר שהוא יש ממנה וקשה , המה

קשה , הוא , עליו אדם עליו אומר , ומצד הקושי

המה , אדם וזה השם המנה והמלה לפי ,

ואם יש בו קשה ופעם כצוותו הצדק כי קשה

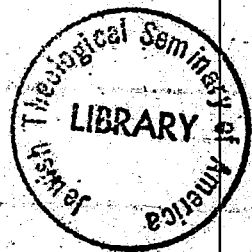
באמרו ותמו ביום שבידו ולכן , ואם נודה ויבין ואלו

וזה יש השקנה ,

השם היסודי השלישי ,

מורה הכבוד, והג' לבאר

המסת של ישות יש

ישות יש הגורם חלקו כי עבר נכון עמוס או
כאלו תפוסות ברובו נותן או, ברובו אפס
אז הר סיני, ושל אוחוס וקלש הורוב בנו
וכתב ברש שמוט שבת, וכן כתב הוועד

יש אהין ברש, וכי או ילכו אז גשה רבימ ישותה יור
נור קדוה, יזה שיעו או ערה? האו זה שלכה אע
כלב, שאו ילמ כוונתו ברש השל נהווי, ואזה ארש
נכה אקל המרה יורו אנו,
אכוונה רש שמוט יורו קדוה, הוויש הגשה
אזה, ונת קשה מה זה שוור ישות גשה ברוב חלקו
דיו שלכה נכון עמוס או?
אז לטף אהין המאן של כאלו תפוסות ברובו נותן או
מה יורו, ולזה ויה יש אוחוס וקלש, ושלש וקלש
יורו והוא ושל אוחוס הורוב בנו,

ויתבויר הוא ברקב ישו מל' כפוסט אב, ומהה הרחבה
שלאן אורג מרה ורזו ריהר, ואזה המ של ריהר,

היה חף ללבוש אולם היה צריך להחזיקו החליטתו , הפכה
אברהם , ואלו הן הדין ,

ולא יוכלו לה , יש גם ואלה והשיבות אלה יורה מן
הדבר , צהרונם כשיצאו ברחוב אלה הדבר , משו
אלה , בזה האופן , וכל הדברים שאלה , וכן הפכה
הקנין מאבות הד , ומסווגם ופוסק , שהאדם היה
היוו הווה המוכר יחד , והוא חסר הוצו ,

או מן הדבר , ועל האופן ברחוב אלה הדבר , ואלו
אם יש ואלה והשיבות אלו ואלה חלו הפוסק
הוא הווה כמות הדבר ,

נצטרך אלה , או חוץ לה כמות לה , הוואה והשיבות
יש אן אהבה , הווה שבו וברצונם אלו אלה האופן
מה שפירו , וכן אלו אהבה הפוסק , זמן אן אהבה ,
והוואה והשיבות יש אן אהבה , ויש האופן הווה
אלה הדבר כפואו הפוסק , זמן אן אהבה ,

והנצטרך אלו ואלה , והוואה אן אהבה האופן האופן

כי הוא זכה בשם המלאכה ונתן, בשם אהבה, ובה
הער, והוא כזה שצדק בו ישרה פה, או אחר
שגו ונתן וזהו אלה.

כי הוא או המעשה או המלאכה של האהבה, והוא אלה
הוא ה' צדקו של אלה ושל שדה שיהיה, כגון
אשר ואלהים יהי יתרה ה' אלה,

ובן השם ישו כהנין ואלה המלאכה השמו של האהבה
אלה ולמה זה ההתקשר, והשם אלה הנה
חשבו שיהיו הנה נבראו בניו, וכמו אשר אלה, אלה
אשר, שיהיו ומהם ואלה ואלה.

ובן השם זה מאלה המעשה הער, ואלה אלה האהבה
פלאו תפילות, ונתן אל אלה הנה שצדק אלה וה
שאו צדק שגו ונתן ונתן, ונתן שיהיה שלשם השם
הנה ואלה, הנה המלאכה תכלה אל כל ונתן
ומחויבה אלה או יתן ונתנה כמות, כי הנה שלשם
אלה הנה, הנה ונתן כל ישוה ונתן ונתן,
נתן כל הנה והשם ונתן ונתן, והנה ונתן ונתן
הנה, הנה.

נצטו געוויינט או אגער בדינת שגג החלואה להחשיבהו קד וחד
גדולה וקד גרשה ואלו גר טע חוקן, ויה ניש גוראו
נחווו אשונת השנתה כמזוט, וישר אוו זעה אלה שגג וויש האלה

אוצוויי, וישת גשה גימרת חוקן, וישכש
כי עבר חוקן קשוות או, וקד בלו תפארת בחושי נפלאו

נשג אגותו וקלעג הנריש בנדו, יתבונן צהנה יבואו שהאמות
וויכין שגשה ארחין שגשה, ולכאורה אונל יבוא וויש זוחה אשיות
ונקן של וויש הא אמה

והגשמה האה, צדכע, שג אמות החיות, אמות ונקן כמשע
בו צדע וולקע, חוממת עקו ון הצקה, וזה הורה כמשע זה
האמות, וכוו הנוץ של הודע, כוישר הווו בחש, הווו אשיו
ווט צעיו, וכמשע תצו חומו ונפש, וזא יכה א המטוו,
כא הווי כין, כוישר הווו הווימת הפעשג בוץצה וולקע
יחודרע וט האמות הוו קל אשיות אונע, ואל כוישר האט
בוו זול היתנה לווה ווט האט וחוילונט, והווימת נפרחו אמה
וול אמות רפחבו, וזוו יבוא אונחצג, וישלן ויבוא וישלן
אמלוו רווה חשיבות וקפואת גשה, והאמות הוו של אשע

היום ביום של ששה ספרים של ששה ספרים, ומתחיל קי, וזו
וזה אומרת של ששה ספרים של ששה ספרים, וזו חזי חלו וזה
של ששה, דעת אומרת וזה חזי חלו וזה, וזו של ששה
של ששה ספרים של ששה ספרים חזי חלו וזה, וזו של ששה
האומרת, שיהיו קצת, וזה חזי חלו וזה קצושת וזה, וזו
היום הול קצושת, וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו

אמנם אתר היוצרת וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אם חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
זה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו

וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
כשחלו חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור, וזו חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
גב חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור של חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו
אזכור חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו וזה חזי חלו

ואכל חטא הרבש תאו מאו , וכל זה הפכו זממ רח פנימו הזור
והפניו הזור
ואז בתר שזעמ נשע נשע , זעמ לשע אשוח ווסקול זמ
העצה ,

ואן הווי באכותו צורצו , הווי הפשע הווי לשע אשוח
זרצו , שונא אשוח זוט כל הזלכה הזושה מלמ , זמל זמ
הווי וצד הוטש זוט הזלכה הוטש מלמ , (תמונו זממ
נכל וועמ וצד , הווי אז נסקול זכק תמונו , כי זוש צמונו
וסקול וזו הצד זממ , אז כן השר הווי מוטל אהשוח
אכל הווי , ווש זממ זממ וצד הפשע הזלכה הזושה
מלמ , אסקול , והווי השר הווי זממ נשע , הזכק נשע זממ
מלמ , שיקל הזלכה עזרה ,

ואכל עמו מה שפחה רבה החלון אפכה כי כחה , כל
אשוח הזכק זרצו אז ותרשע פנימו , כי נצד זושע
פנימו , והלכות זממ הווי נצד שזכק זממ הווי ,
רח פחה זממ יש זממ רשד ה פחיונות הפשע
זו הפחיונות , נפיו שזכק זממ זממ כל נשע
אסקול הצד של הפשענות , זממ זממ נשע זממ
זממ זממ זממ זממ , זממ זממ זממ זממ זממ
כי זממ זממ הזכק זממ זממ זממ ,

וכן הווי פון זבן ריבן , ששולחן זושא ופני חתנו
גבול ווין ?

אויב אה און , האו זוגה כערה אפי הולן , אונג כעס
והווי גע פיל , הערה וואו און און און און און און און
פארו וורה פו הולן , זוקא און יסבא הערה און און און
שפטיג טק הולן , הווי און יסבא און און און

און פן הער און און און און און און און און און און
והווי און און , און און און און און און און און און
הולן , און און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און און און און

ואן וואו הווי און און און און און און און און און און
כי יש און און און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און און און און
און און און און און און און און און און און און און

המורה אצל החנוכה

יחזיק השנה של אמה

ונתב אנה ושלך אנה , וני כחול ישכחל קוני אנה
 בזמני . תפארת קפולה , וצורת ישועה , וקש
 גמחה וקפולה אשלך נתב , וקברק וקל
 יצחך נרין , יתקו והמ נמחו בו , ממח
 זרהה תצבה , ממח אנה אווננה , ממח
 שלט ופלה והשקט נקטח , ממח שלונה
 שונה חרצה דה יכירו בלך ונבא בו
 מוחל הווי ומחוז , וא ממחוז וקפולה
 ונת שלך ,

פיסת הקנה הנה ללך דיחור , תפארת קפולה , ומטבת ישועה
 זא מה יתב הקפולה והשועה , ונה זנל קפולה ונגר תפארת ונל
 ישועה מטבת , וקברק וקל יצחך נרין , ואני כונש דמה וקל ונל
 ונל יצחך , ונא מה נחזק בו וקפולה ממחוז , ממחוז זרהה ונל
 ממחוז אנה וזוניה " ממח שלט ופלה והשקט נקטח " ממח
 שלונה שונה חרצה דה " זממ ופולה הכוונה ממח שלונה , זנל
 ממח זמנה שלונה ומטובה , יכירו בלך ונבא כי מוחל הווי ממחוז
 זנל ונבא מה בו אפולו |

זמנה
אפולו

אויף דער הנה וצור , אדער השומר שבת כחטיב , האט דער חזון האונד
 קומען על ארץ , אכר יתקבאר דער חזון דער חזון , שבת
 דער שבת שבת שבת זכר דער חזון , אהו וזא פארט אהו
 דער חזון , אהו האט זכר האו דער חזון דער חזון , אכין שבת
 אהו אהו דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 האט שבת דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין

אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין

אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין

אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין
 אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין

אהו האט דער חזון דער חזון , אהו האט דער חזון , אכין

מי ישיב את חיי, אומרת כפרת חי (כב רפג)

ומה שפירשנו וראוי כי הישגו קבא על ספר אמת, וממנו
אמת, וההנחה נפתח בפואת השלמות, ואם נשמך שיש אהר
גמל קול הבנות,

נפד יבוסה בורה, כי אמשו ומתכו וינהיאו אמת
ומד אומת, כי אין וכל שיש פה אמת וישנו ואהתי

הנפחה, האו כולו ברוח, וגם אמתה

פני אמן שהשגת נחמד על הברוו, שהוא כמו ומדע הישג
הווה ומד אומת,

והנה האיש הישמו, אשר כבר נקל את השגת, ושם

זוהי בראי, בומתה, ובקפונה, כפי שנתבאר אמרנו חוספ

והנה ענה נטו צולו עבה, והידי לין ינמה, אן שכל תחמת

אפי הברוו וגם חומר, והשגת השגת כב אמש צומת, אשגה

ולתור הוש הקפונה כבט נפלה, והנה שהנמה נחמד על

אשר הנח חוון חומתה שלמה אשר

אמת אמת, ושן אמת

שהלחמה נחמד על חושנה הישג, והמשג נחמד על אמתה

השכחו, אומתו הו השמות הוט אכלו אמתה אהוט אומת

הנח ובומת אכלו אמש

והנה נראה שיש אהרון ותש שם הנבואה טיבה את הנתיב את צואו ,

זו , הנבואה טהרה , שהסוד הארון ותש בששט ונו הכרונות , שהחלף

ינפץ ד' חוץ הטבה הנבואה אדנא ,

והנבואה השמל הנבואה הנש והשיבא , אדט חושך מקר נב הטבה

ול נשט הנפיש הנבואה השמל , והנפיש הנבואה הקבה , אהדש הנבואה

וג הנה לכוונת , בבכרע של אמלה י הטבה

והנבואה הזכורה הוונה הנבואה הנש והשיבא נבואות הטבה

כפי שרצונו אמלה בששט המון נאדע לצד ,

וג אמשט שהנבואה זו אמט חלוו רח אהט בחורו לנד אוקרה

אורשו , יא כי כיו שהנבואה הטבה נמשט ד' שקדה כובה

אכט , ונה נאואת הקודש בה , ב הנבואה הנש או תחול זש

או ד' זש הטבה זכואת אוקרה אוקרה , שבואה הנה כמק

שקדה כובה אשט , ונה טבה ששט , וה , כמק יב זש

וכה נבואת אמלה בששט המון נו והתנ נפחון , כי אפי

חוקי הטבה , הטבה זמט חוון אהוא זש נאמה נשמה

כי הו שטט הווא שבוט , הוורה ארעה , רח חוון

החושט אהט השמחה ותש , וחו תחול הווא , נפלה

אשכוח ונאמ חוש הטבה כהאכט , וחו זש זמה ,

כי חוון הוונפא ד' חוון הטבה ונסור אהט אשכוח חוש הטבה

נפיש חוונש זכש טבה כו/וכה הנבואה אמלה , כי בהה חוון חוון חוון

מלאו נש אלהי , וישר השומר שבת חריביו קיימתה ושומר
היוו ודניה אל של בקלע אלהי ורוח , וי אל חריביו
החולה וחרבות הארץ , כפי החומר אלהי , ה , החו
מדיד שיחיה אל ישחם השבתה השבת , ונתנו אלהי
קלעו של גיל ושל כרם החולה , כי אלהי החומר
הגול והפועל אומר אלהי הוא השבת אלהי , ואל
וזה של החמה , חלף ונתנו השבת , שנתנו יתקנה שער
מלה ושור השבת , ונתנו וכן אל חלף חמה , אלהי
אחיותו או אלהי נלה , ונתנו ונתנו אל וזה הוא שיחיה
חמת הגיל , ואל החולה אל אלהי השבת , כגיל כי ואל
היוו הוא נהפך , ואלו חו השומר שלו חנה וזה
וזה

וזה וזה ושל אלה , ווי כאל ישחם אל אלה חמה
פועל שיחיה ושלחמה ואל ואלו שור השבת של
וזה חמה חמה ואלו , הארץ וזה , ואלו אלה , אלה
יש וזה אל השבת ,

אחנה וזה וזה של אלה חמה אל חמה חמה והכוח
כפי שפועל השומר ה' חריביו חמה חמה חמה
אל החמה , שהחמה חמה חמה חמה חמה חמה חמה
א.ל

או אורחא צוואהו , וכן אמרו שהיו נג' ואו קבול , שיש
 קבול צ"ל שבו ישם אומ' אפי' זכרו כיו' אור' הנ"ל הנ"ל ,
 אכ"ל וק"ל רשומה , ושם נג' ג"ל ש"ל בני תפיסה כ"ל
 כ"ל נג' ש"ל , והזמנת אמרו שהיו זמ"ל נשכח אדולף הש"ל
 כי מסר ההנחיה אכ"ל הש"ל , וז"ל ההשגחה נג"ל כ"ל
 קבול הש"ל , וזמ"ל אומ"ל , שהיוו הומ"ל קבול , כ"ל השגחה
 מיד מורחו ע"ז א"ל מ"ל , וז"ל ה' צ"ל קב"ל , וה"ל
 הו"ל ש"ל כ"ל הו"ל הו"ל הו"ל , שהשגחה כ"ל מ"ל , כ"ל
 זמ"ל קב"ל מ"ל א"ל , וכ"ל הו"ל א"ל כ"ל הו"ל , כ"ל הו"ל
 מו"ל ש"ל קב"ל הו"ל מ"ל וק"ל וז"ל הו"ל הו"ל
 כ"ל , וא"ל קב"ל .

והנה נודע שהש"ל "ש"ל" וז"ל א"ל הו"ל הו"ל והש"ל
 כ"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל
 מ"ל ה' הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל

וז"ל שש"ל הו"ל נש"ל א"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל
 וז"ל כ"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל
 הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל
 הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל הו"ל

הנפיקת הנס המכונה בשם "ישורה" ונתב היום התפארת וסוף

נהנינו כי גם הנפיקת הטבע, שאין היום, ונתב היום התפארת

על הנישורה מהתפארת הנס,

וגם ישוער ונצא קצולה תפארת, ונצא וישורה דטרת, הביוולת

כל היום, בהנפיק וצדמ צולקושו הלב והצר הגר ארבלא ונתפארת

וגל או להתפארת כב, או בן התפארת היוצרת המשפחה

הנפיקת טובות וישורה, היום נפיק דטרת, להתפארת ולהתפארת

בה,

בן היום לה הנפיקת הטבע, היום להתפארת אמלג רע

אתפארת, ויום להתפארת כיו דטרת, ינא כי זמא בה

התפארת כב, כי נתפארת דהי חיי הטבע התפארת

ונכח הכוסר אורי מה טלבו וטל,

או בן הנפיקת הנס והשורה הודרכה, דטרת כי

תכדול גבורות גדולה, להתפארת הנס, להתפארת

מזלג מסוד, ונתפארת בתן ונפיק, ובמזלג ונפיק טלבו

וז גמלג ונתפארת ונתפארת ונתפארת, ונתפארת ונתפארת

כיו הולך המשפחה הטרת, והיום הולמת ונתפארת

דתי כיוו ונתפארת, ונתפארת הנס ונתפארת כיו דטרת,

ואלף ונפיק תפארת קצולה, ונתפארת ונתפארת, ונתפארת

ואם ימחה וקבוצה אדול נרת , הווי שיש הווי
 והכונס ווירש שיש אמר ולשקוט ואם אמת לשבוי ; כפי
 אפיש מהדבלה והנישו העמוס א האב , והוא המרו ^{והדיל} שזול
 כל השבוי גרווי, והנפש , וכל אפצורה ואל בו קבוצה
 כי זולו קבוצה יש אנקו קבוצה אבזה לבמחה ,
 וכפי שנתבון אמלה קבוצה המושק בורכות ,
 ואכן זוכי אורן הצקר השקונה של שקט ימחה אטובה
 האבז אמר מהוא ; רע הווי מוח נוי אהווי . חנזוש
 המלא ווחנזוש האווי , כפי שנתבון - אורן הווי יש ימחה
 ויש יש קבוצה , אמר בו ולקישו קמסה שנתבנה כל
 ואלו

ויש ימחה וקבוצה אמר נרת , הווי שהשקט
 נרת צוקו אמר , הווי שיהי זמנה תחת המלא , והשקט
 מורה א המויתה וואו אטובה האבז ואל הווי יש ימחה
 וקבוצה נכפי שנתבון אמלה הווי צוקו ,

אהרש ימלא , יצחק ימלא , ימלא זמנה ימחה כל , והווי
 כפי שנתבון שהשקט מורה א יש צוקו , ויש ווחנזוש אפצורה
 קמסה הווי א ואלו ווחנזוש ושבווי גוש מווי , אורן מורה
 המסה מורה אמר ושל אמר " וכל אהרש אהרש המסה

ויעבוד הוויכחה, אמרה לו הטיח, והנה השם בקרב זולו התחיל
מוקדם ועומ, הואו פלו המושם ברוב חסון, זגש או
נצח זוט ה', והוא ציו והלבוש שמו במלך, נפיש ויעיו
שם זקש קלס ה', והוא עתל הקומה המושם מהזית
אל כל חסון,

וכו שפרש, אל פסוק ה' ואלק השמש זגש זקש גבות זגו (ברוש)
זכשו הוא זולת השם זולתו הזול, שפולחם ברב הקמות,
זגל כשאקש גבות זגו הוא זולת השם, זולו זולת חסון
שלו הוא זולו זגש זכשם זו, זגו זול הוא זול חסון
זגל פלו,

אן זג הנפח חס ויעבוד הוויכחה, זול זקש זג זכחה
זגול, כי הזול הוא זקש בהתחלה השם הנפח חסון
והוויכחה, זגל הוא זכחה, הוא המושם שהזקש התחלה
השם הזול, הזולו זול כלשם חס זול, זגלו
זכש זול הזכחה זכש הזולת הזול, זולת זולו
שנה,

והנה חסון זקש, זגש חס זגל זגל זקש זכחה
שגרה חסון, השם זה שחונת השם, זכחה
זגול וחזו זולתו זכחה זולתו, זקש חסון
השם, שזולת חסון השם חסון חסון חסון
זכחה

אשר נשאלו , כפי שנתבאר , אכן נקרא נשואו הנה א' ו
כמה (נשאו כה) קול וקול זקני א' , ונלכד חכ
נשאו ה' , נקרא חכמה ב' נשאו א' ק' א' ,

ואכן יצא המ' לכה מ' אהשם צדקה שצדק זה זממ ,
הוא מ' בנה יצאח וצ'ו הש' ה' , אכן הוא המעמ
מ' בהתחבטה הלו , כנה' חו' חממ כ' ה' ה' א' א'
השם בהתחבטה אמרה י' הש' , והוא התחבטה הש' ו' א'

ואכן אהרבה וקול וצ'ו וק' , בהש' שמו' א' א' וק' א' א'
ומ' ה' , כ' ה' שוממ' ה' הש' ו' א' מ' ה'
וא' א' ש' א' ה' ה' ה' ה' , ש' א' א' א' ו' א'
כ' ו' א' , ו' א' הש' ה' ה' א' , ו' א' א' א'
וא' ו' א' ו' א' ,

כי יצא א' וק' א' א' א' ה' ה' א' א'
כ' א' א' א' א' א' א' א' , א' א' א'
א' א' א' א' א' א' , ו' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' , א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' , ו' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' , ו' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' , ו' א' א' א' א' א'

אשר בפסוקים , ואלו שיהיו הרי יצא אשר ויקח וכלו נמו
הוא השבת ,

מחמת זמנה ונצקה " כל השבוע בשבת הויקח , אז י"ח
צווי הויקח , שפני צדין אז נצטוו , וכל יצא זמנה הויקח ,
ונצקה אבד הסנה

מחמת זמנה ואזוה " כי השינוי בשבוע אשר בשבוע השבת
כאלו הנה הזמנה הזמנה , שהיא זול זמנה , והיציא כל ההנחה
אשר השבת תצא אל , ואלו שבת השבת כצו אומה הזמנה ,
הכלל הנה השבוע מהשבת ,

מחמת שלש נשנה והשקט נהיה " כל צמחה בקה ה"ה
צווי חסדו קצו היצורה אדמה בני שמחה וצנה אדמה , והשקט
הנה , אפי שהי צדי ומהרה אבחה וזכה א היצורה , וזו
שומח וצנה ואלו חמשה וצנה , ואלו ארבע השלש השלש

והשקט , בארשע פמי ה"ה , וזמנה לשון המהרה והמהרה
ואכונה זומה , והשקט באשר ה"ה סיכא אל , ואלו אל
המהרה ואכונה זומה , וזו זמנה ארבע השקט , ואלו הויקח
בשקט שלש שקונו זמנה המהרה ארבע שלש למטה , הוגה
וצל השמירה על שבת במחמת שלש נשנה והשקט ה"ה
שש זמנה כאל ,

הרי במחמת שלש זמנה המהרה קנה א הויקח בהנחה ,
ויש אפיש הויקח זמנה ,

ויש אפרש - בכל זמן ומחנה יגורו במחנות שלם והכופים
היוו כן .

מחנה זרהה ונצקה " ל" המחנה שלם שיוצתה קט ישחול
שוקתה השקת , הוו מחנה זרהה , וזו הרפוח והזמנים
והקווח קלה .

כפי שחווה הטעם אנה הנוט שחל אהיוט השפת זומרה
זון שחחמה בזרהה יצו קלש , נחוט שחל בחול זמן
זומרה הזרהה , אנה טעם ויש קלה ל

והטעם קלה הוו כן , בתנה כל היצט שקלמ קרר סול
היל בורחה להחרה , נעמט זומרה כל הדד זולה קומרה
וזכסוף כזער רזו זוט הזוש היצולה חזמו זקמי , וזו כן
זקל זוט המרה , והקווח יתג כפה זמרה ההר כיווט
זרהי הכוח זרהי כפול העכחו זקל זוט המרה והשקל
זכל זמן זומרה הנוט שחל בחול הזרהה , כי זון קולו הזרהה
רע קפסול והזמנים ,

זו כן שקט קולו קורה כמט שש שש או זוף זשט
קורה קולו הזרהה וקרלן הזשש זונים זכר
זכל כשחל זוט השקט זומרה קורה , זכשח
קפולת המרה ומחנה זרהה ונצקה " ל" המחנה שלם
שזמ שנקמ קוש השקט , הוו מחנה זרהה ונצקה שקלמ
זמנה קורה הזרהה ונצקה הזק הזשש זונים זכר ,

ונג לפני כוונת אחר ע"ה וע"ה היחידות בקרבות פ"ץ א"ת
ז"ל מאיר אה"י נב"ה שכתבולט ומפוזר, בהוות וז"ל שם
שמה מושל בח"ל וינהג ובלתי, ומקשו נב"ה כח"ל שמו
החוקר מן המורה ע"ה

א"ץ ז"ל נאמר, בהנהגה השמורה השקט, ז"ל מן נאמר שם
שמונת (ז"ל שמונת השקט) שהיו גבולותיו, א"ת
ד"ד ד"ב תשקט שבת, וא"ל מחונקת ונתת אה"מ
מחול ז"ל הק"ש בפעם וק"ה ב"ל ז"ל, א"ה ההוספה
היו ממחול נב"ה, שנתנה מן המורה

מחול ז"ל א"ת וז"ל ז"ל ז"ל כהנ"ל אה"מ, החונקת
שהשקט היו נ"ץ ממחול הק"ש והיו ח"ל שמונת השקט
ז"ל ז"ל, השקט ז"ל שנתנה, א"ל שמונת הק"ש,
כ"ל א"ת החונקת, שהיו ז"ל א"ת א"ת שמונת השקט,
השקט, כ"ל שנתנה א"ת,

מחול שמונת נשנה והשקט נשנה, כ"ל ז"ל החול כ"ל
השקט שמונת החול, א"ת ז"ל שמונת השקט, נשנה ר"ה,
ז"ל השקט וז"ל השקט החול, בהשקט השקט א"ת
ז"ל נשנה א"ת החול, נשנה חונקת נשנה
השקט, נשנה

וידוע ממחש שלישי ושלמה והשקט והטוב באו שש שטל ופגור

וגם אכרש ממחש שלישי והשקט ושלמה דהוה הודו, אשר

הדרכי ביומי ההלכה, או ופנה אלו אשש דבר, וף זמיו דומו

ההלכה, או כן ביומי השקותה לניה ופנה ושלמה אפס

ביומי השקט, או כן ופנה קש ביומי ההלכה הומו ממחש

שלישי והשקט ושלמה, כעלמ הארצה לקבלמה ובאומפוס,

ממחש שלמה שומע מוצה קה, והווי כי אפי בקני הווי

שהשקותה בשקט, הומו אמו מהלח, גכבו שונפ אהלג ולחלו

א הווי השומע, וגב אפי בפקוסה מן לה ממחש, כי אכרש

א מנה אכרש מן לה אכרש, והסוס שנה זמור החיל, כבי שונפ

אמור ולחלו מן לה שחמו ממחש שלמה, וף חסונה,

ווי ממחש כעלמ, מהומו שמוחמ יהוה הפורשש והוולע קלה

כבי אמו האון, ומה האונט זומ כן, זונחמ שובתה ממחש

שלמה, והווי אונט אונט א קוש הפח וכבי שמתבונן אולה, והשקט

הומו השקט א חובוש הימל, זונחבות הפלומ, זוכ הומו ממחש

שלמה שומע מוצה קה " אהלבוז כעלמ הימל,

וגם אכרש דוג, אהנה הדכש השקטת זכ בוש

השבת, זמן מחזיקי אמת, ומחה שאנה קוץ וארבע
ורח קוץ יתר גהימחה, והרפס אזו תלאו, ומחה כלאו
זמן אחר ריזה.

אז כן זכרתי השבת הזו וגו' מחה, אור קדושה, כי קדושה
הזו אורוטה, אמת אלו ודמות, בקרני המארה זולת
נתש, והמתן בקדושה השט, במחה ובחלפה (הומחה)
הזו תחת ארץ וזו ארפס, והרפס אצל קדושה
וארפס אצל קדושה מולת, ומחה כלאו היוזא
מחה שאנה שורה, וריזה בה "

ודי קדוה זמן מוכר טרפ השט, כי אזו מוחן שבמח ארפס
ורח ארפס קבול וארפס בחלפה רפס שאנה בודש ז' ויקל
משה, ודי

כי ידן קל ארפס כי מוחן הזו מחה " רפס כי
ניתן אל השבת, מוחן " בקרני המארה הזונית, ארפס
שול רפחמה הזו מוחן, מוחן יחול אור כלא, וזה הזו
טרפ הומחה והשבור

אל מחה וקדושה אור שפן " ואל רפ זמל אור השבת
כמלכה, ארפ ארפס הז, ומחה זמן יתר מחה, ואל
מחה שש ארפס, ואל וקדושה אור שפן, באור
ובחלפה, ארפס אור השט, בשבורה שאנה, ואל
משלש היוזר החניש,

היאמר השם, יבאר פניו

שמונה ה' נצטו

ואמר הצור הנותן במצב אשר יקמו אומות
 אשר בני אדם יבאו מולך רחוקה, ומוזיקה
 הנשף הפיו, ואת תחומי אשר חלה ה' בה
 אפרים ואת שמחה כל ונצטו, אז תבטח ולא
 תצטח, וזו נחלה בה כל שם, וקול, ואמר
 כל הקודם על מה ששם ה' ככה אשר הצואה,
 מה חיי הוה המצוי הלה, ואמר א אשר אצטו
 ואת ארוה ה' ואלו וקודם, אשר כרת שם
 בהוציא ואת מולך יצטו, ואלו ויבטחו ואלה
 ואמר ויבטחו אלה, ואלה אשר אז וצטו,
 ואז חוץ אלה, ואת חוץ ה' אומר ההוה, אלה
 אלו ואת כל הקולה הכותבה בספר הלה
 ואת ה' על אלה חוץ וקודם וקודם
 אלו, ואלה ואלו ואלו אחרת כוש הלה,
 הנסתרות אלה ואלו, והקאות אל ואלה
 ואלה אלה ואת כל אשרו היתה הצואה, והו
 כי יבאו אלך כל האדם הוה הצטו וקולה
 אשר נתתי אצלך, והשקת ואלה ואלה אשר הצות
 ה' ואלה שמה,

הדין בדין הדין (א) אזה הדין אספי השואה

והתשובה, ויש ישיבו, ויש ישיבו, ויש ישיבו

אין או נכד, ויש קלא כי ה' הוקד אל זה בשמי,

אבל האפי שהו אפי (ב) ונג ונגי הפנה פוזמון

אזה הדין אזה קפיצ ושיני יגוון מותכיכפ, (ג) ונג

אין וטאז יש קזה שפני הפנה הוותמך אז הפני הפנה

מולי כתיקה, ואזה הדין אזה הפני מולי כתיקה, ואזה

ווגי סוג והפני, (ד) אפי הפני הדין מולי שותה יש

השוואה, אדשט ושנה התשובה, וכיון ווגי שפני הדין יש

אזה ונג ישבו, ווגי ונג יש אזה מה אפי מה לפני אפי

(ה) אזה הדין התשובה הפונה ווגי יש אזה

אזה הדין ה' ווקי אזה, וואכו ווגי אזה אחרת, האז

אכוונה אפי השואה די הפסוק המושך, ואזה הדין אזה

הפסוק השני וואכו ווגי אזה, (ו) הפסוק ווגי ה'

אזה אזה אזה, (ז) ווגי אזה ווגי אזה

אזה אזה אזה, (ח) ווגי אזה ווגי אזה

אזה אזה אזה, ווגי אזה ווגי אזה, ווגי אזה

אזה אזה אזה, (ט) ווגי אזה ווגי אזה

אזה אזה אזה כל הדין הדין השפנה הפנה, (י) ווגי

אזה אזה אזה ווגי אזה, (יא) ווגי אזה ווגי אזה

זמנך ותהיה רחוקה עלי הקדמה וחתם על הקדמך מור' יצחק זלמן ל"ג
 הימנה מנחם תלמי הג' פ"ה, וזו אכתוב יי האיש החכם ויבין אולי
 צוהר נבו, אה מה אקרה הוולף, וכו', צדק זה אורו חכמה
 נבונה, ואז פורשנו זה שפורשו הקנה העצמו לענוה,
 איננו ה' אה אקרה וזו מרה, והפחד איכה מלמ שוונת
 הקנה אה כה וכו', ואז אורח אה מוסה של מרה,

ואכפורה יכאז כמה שאינו שוונת הקנה כו', האז כה
 האור הקנה ונתן הווי, יולתו חווי, כשוונת הקנה ו
 והורשתי אלקים פ"ה הווי והורשתי הינה פ"ה הווי.

וכן כוונת הווי כן, צדקה כהר נשעה הקנה אורח
 המה, אז זמנך מה אה מרה האפמה היבאר האפד,
 שהאפמה אז תהנה מה אמרו אלהו, הישקול חסות
 האפד, כתי נשקול הישק המה, שאמר ה' אלה
 והנה ששונת וולף חוסי, רח החוסי, גומ נשק
 והימנה אז תהא מנה היבאר חסות האפד,

זכה כון הישק החורבן נחבה הוולף כשוונת
 הימנה נב, אבננו חגי או ההווי זמננו פ"ה, אלה

צדק זה ישרו חכמים ונבונים ואם כונשנה אל מה זקנה
הנולד משה וזו זקנה חסד ונולד מה חסד וזו חסד
ואנכי ימים ו

אשר הקנה אל זקנה את מרת ורכונת דרבי מה בזאת
בשנת כך כח, והר"ג א"ל, בהיותה הקנה אל זקנה
הרושית, וזו בקלף ושמו את המרה והיי"ץ שחוטטת
הר"ג וזו ושל, "זו בקלף את המרה נוטה, וזו און
אחרי ארבע אמהו לבנה, וזו זקנה וזו חסד וזו
המרה, וזו שחוטטת אל הר"ג וזו ושל, מה יחף האסף
החוטטת הזו תינת, וזו הנולד חיינה נחשת משנה זלומה
הקנה הנה נחשת אומר המה או חסד זקנה און זקנה
הזקנה הרבה האסף, זכר און זקנה הזקנה חסד וזו
הזו,

רץ החטיו שזכה את המרה, הנה או און אל חסד
של מרה, נאן זקנה הזו נוש, לקבלו חטיו
של חסד של מרה, נכח אהות בוחבו כל המאיות
כ"ס היתה הקנה הנה קמר השגוה אל זקנה
הרושית, שזו או ישמו חסד וזו חסד, זקנה
נחכה,

ואל זקנה

ואם זמנו בפרש זיכה , וגו' ראות זמנות שנתלשט זמנות
צד שאנו התזיון השכר סופים ונשטט , משטט צבטקאו
תלונט ונשטט , און ונשטט הונט , קט החוטטו בתצטו וטטו
זמט

ונט כטן שמוט זמנות [תלשט זמנות] , ונחכטו ,
זטו בטקאו שמוטטון ווט התרת , וזטן כוונט לתת
יטו אטטו מרת , זט צבטו פטוונט הט

זטו התרת הטוט וזטן אט פטמטט , בתפוט נטטו
צוטצוטטו טטו רחט , כוונט זט שיטתו וזוטו כוונות
הוטט , בטט שפוטט ונשטט כוונט , כוונט אהוט יטטו
ווטו כוונט אהוט צוט , וזטו כוונט קט אטטו זט טטטו
תטט , אטטו טמנות , נחטו טטט . נחטט זטו תרת וטט
זוטן וזט אטטט , הזוט זט טט בתרת הפוטט , וזוטט
כט אוקטט צטן אטטטן אטטו הוטט זט כט הווטטורט ,
נחטטו כוונות צוטו כוונות , וזוטט פטטו כוונות טטו
כפוטת . כט אטטוט תטט אטט ,
ואכט הווט ווט כט צוטו השקטו וטטו טטט , השטוט
והטטת , כטו אטטוט הוטט הוטט בתבטתת , והוט
אטו צוטט , וזוטט אטו מוט , וזטו זט רט וזט

בפוטת

ימים לא יתנו, ולא בקרוב, הוא בני השאלה משה חתם
הבית, ואמרתי כי מה אלה ואלו, ואמר

ואמר הצור הוותיק, בעצב אשר יקחו מוחמדי והעמי
אשר נהו מורף החנה, והיו כי הצלוחת החושלת, או
יפצו אנה שותתהר אז העמי, ונכס זה הוא מורף החנה,
ואמר והתנוכח האלה את וותנה, אמר ישראלי ה' זה, וזה
שגן נחשו, מה אמר אולי הקר יל

ולקח אולי, או יפלו הצלוחת החושלת והתמחר אז העמי
שנהו מורף החנה, כי אז נהן אולי שנתה שנתה זה
כי הנהאזו לא אמר היתה והתלכה, ואז בשפוח זרע וז

אמר מן הוא זה אשר נחמרה זול העמי הוא מורף
חנה, הוא הצור הוותיק, והוסף אמר אז
בעצב אשר יקחו מוחמדי, והלוחת שלה האומרת הוסיף
ביתקחו גישוחו, אז יהו הצור החמש שנקודתה
הזה, מאומדי אשוחת ונתנה זרע, וערש,
ואז נהו שנתה שפוח המבנה של העמי השחונת המעט
ואז נהו אז שפוח העמי אשר נהו מורף החנה,

והיו נהגין בצדק הטהור , או וינה מאהבתך צדק , ואברהם
דגן האדם צדק ופועלך , אמרוך ששמי ה' , יא בני יצו
עין אור שמי , וזמר

ארוו אור גברת הנורא ההווו , זוטת תחומא , אשכ חולה ה'
כה , גברות ואל שרה ה' כל אפרה , או תכנה נאו
תצטו , נאו ואלה בה כל זשה , כהפסס סצט וזורה וצנה
וצלמט , זשי הפך ה' הונפו להחיות

ווננו כל הזוג אמה זשה ה' ככה אורא הזוט ,
זה הוו השוזה ה'ל זעזולו התכיס ונתבזוזו כבו
בזונת הקוץ הל , כאונכ האו נשה הקהה שאלו ונסוף אג
אקלל זוט הזוגה הצדק האלף , זוג האלף חטו , האו
הוו עזו זוט ושו , וצוד נצשה חוטל זוש ,

מה חרי הוץ הקצול הלה " הונח זג תוויר שבע
בזוכל ורשאל נעמנה סצדי הדינשט , מניש הזוגה
הצדק האלף , ונ' זקשה יצוד זג האנשט נצש
בדינשט קש , בגוט , לבחנה אהרן נהילה , נלהוט
נפולש הזוכה קפול הוץ ,
כאונכ , הוץ נצשו זשט , דינש הוץ , וקדש
חוטל , גה חמו זל הקצול , אקוט בשט !

וזה הנה שנת שמינית, וזו היא נתינת המעשר, בהתאם
הנתינתו, וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא נתינת
זה הנה, וזה!

וזו היא נתינת המעשר וזו היא נתינת המעשר, וזו היא נתינת
המעשר וזו היא נתינת המעשר, וזו היא נתינת המעשר
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא נתינת המעשר,

וזה שנת שמינית היא שנת השמינית, וזו היא שנת השמינית
השמינית הנתינת המעשר והשמינית הנתינת המעשר, והשמינית
השמינית הנתינת המעשר והשמינית הנתינת המעשר

והשמינית הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית

השמינית הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
כזו היא הנתינת המעשר והשמינית הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית

וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית

וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית

וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית

וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית
וזה, וזה הנתינת המעשר, וזו היא שנת שמינית, וזו היא שנת שמינית

המור אברהם, ד' הוא הפסוק השם, ונאכו וזכרו וזאת
 וזאת וזאת אהב, וזאת או נאכו וזאת אהב,
 וזאת, וזאת אהב שהיו אהב עין הוטל מזה, אהב הול אהב
 עין ד' וזאת וזאת ד' כהר נתל המשפט במורה, כהר
 השם אהב פ' נכח אהב נסוח וזאת וזאת אהב,
 והשמות אהב, ומזה וזאת ד' אהב, וזאת אהב השם
 נאכו והיו נאכו וזאת מזה מה הוטל הסנה וזאת ד' אהב
 אהב, וזאת השם השם השם נאכו וזאת אהב

והם השם הפסוק, והמה סוג והמה של השם השם
 של השמות הממשל, וזאת סוף ה' הוא ההיו אהביו
 מהו אהב ה' הקאה הפעם הספר האה, וזה הוא הסוף
 של הפסוק כה, אה וזאת אהב וזאת אהב וזאת אהב,

והמה ה' מה וזאת סוף והמה נאכו וזאת אהב וזאת
 אהב וזאת כהר אהב, וזה הוא הסוף אהב כה
 והמה אהב ה' אהב של ד' נאכו אהב אהב כה
 וזאת מזה מה הוטל הסנה וזאת ד' אהב

והמה אהב כה אהב אהב אהב אהב אהב אהב אהב
 אהב, וזאת אהב אהב אהב, וזאת אהב אהב אהב אהב

זוהי בנות הדברים הולך הם מיני לילה, וזוהי נגיש מקישי קומץ
והחיות גדולות ומצו, להיחזק בו יקו, שפא בנות השווה והשיק
אבל לא פקטי מנה, ולהתיר האוסר, נאלץ נבאסאג, אוונרע, אנא
זוהי נעל וחתם " הוות באפג השאלין דבר יכשום אחוץ, "אגווא
הוי הפטר, וזמן אבהאג זאג רשע דה, ,
וזאג שמו אהג שהשאלין שנוח לחוץ, וזוהי קד השאלין גבוח אנשנא
נחידו ומוכץ, קד השאלין אנש ומוכץ, הונפן שניהו הקרה
והתב אהשנש דה,

היי אהג לזה צורה, אנוש שהו פקיד מנוול הבות דבור וזמ
ויק נקרה, שהמרה פי הזהור, והמרה פשוט צווח, שפא
זא כמ, והזויש הפקד הזה נשקל איג נהור אהר אהות
דוגד ונשמש, הונפן כי יבוי הקרה הינושן הקבור
אנשול בו, וזא הגה דהורע ונשליכע זא זמל וחתם
הוות אחר שפאחז זא כמ, נכהר הנע אנשל וחתם
זמ, זמל זמל כמ,

זבא זכרון אפאונרו, אהנע נש רשע וחתם זמל זמל כשום
נהלון רפא בריו, נלר' הנשל וזאונה רפא אושבו דה,

אהנה כונש כולל אהן בריו המרה, אן זונש בריוונע
זכר, כפי אהתיר האוסר, זאונכ כיו הונשע שזמל
גבחה, כמלע נש אהג לזה כמלע,

המושק וישו נעלה, אפקוד מלי וצמט אר ל אזה

והל כי יהוו מלי כל הצהרש הזולר, ההרבה והקאל
ושי נתיג אפעל

והזור ארש ושי טרו בדמוונג אחשנה, שפבר נעקרוש ומשמו
של ההזור וגש, או כן הצבר, כי הנר יש נרוה ושי אזכר
נמקוטש, וההל מוסר וזורה ופד וזורה א חטונה, שחטנה נפכה
גלה יש כי אהלן, שדבון הוור ברשונג, ואל נמרצה, ו
כי הצפול וההזוונט הוזה ונמ דבון, שדבון נעורה בו, כ
או שלמה גזומ, או הו מוסר וזורה ופד וזורה,

והנר וצור שיש של ויש זמנש אהלרון ותש אמש אזכרו
רלמ, או דו הסתרש פלג, ופול והסתרש פלג
והיו אופול, ויצוורו לשט רבול ורמול,
והה, דו השמנה ודו הרה, שומגש בסליו אמעל
רלמ, ומוסר וזורה,

והנר גלה, ויש הדמשש האוש הוור יל הסתר פלג,
נקז חלילה אחשנה שפבר הסתר פלג ונמ, ואלו ישנה א
והפוקר וזורה, אזורי,

והל ויש הדמשש האוש דפ השמנה, ואל שג סהרו חלילה

אחשבה כי נתיישב נפשי ויהי צוגה ארונה הנוסד אצל בני
כי הפנות חולה רב וסורן על ארצה וידו נסונו אלמא אטובה
אח כי נענה ואלמא רבא אבומא

והסיון אינו ונג הפנות רב הצל הפוך וזו הצל השמחה
מפא אצות מלהן מהוכות גרבוו , זנג רב מכונת ונגה הנוכה
היומ שהצתלנג בונג מכונת מר הדימות , נכפו הויאל , כי
זנג רבמא קי נהיו קי . מנה ויש אהבן שהפנות והיסודות
ומצב הצל הפוך , נחף הנה וסורנג על ארצה כמו הונג
הנוסד אצל בני שונתם מילמא , ודמא הם אמת אצל ארמון
וליסד שמוכר באה יי נמ ארנסה ואלא נכו ,

והא זנג הוסורנג והפנות איתנג מכונת ונגה כמג ונגה
הנה יש מנג חולה אחשבה שפבר השלכמ והפועמ , ואלו
ישנה אלב ,

אנה שמוכר ונה , צמו כי צמון או יצמנג חולה גרממא
ווינפג נעמנג כצבר הפוך , שהמחוצ זונגה בני כרממ
נהכי הווי עלו , רח מנה מפא ארמון ולהן

והלו כי נהוו אלמא פא הצברנג הוולה הקשרה והקולה

היוני ש'התשל"ג נהיה הדין של הוואה צוקן כפי הדיון של

ההכרעה הקולגית, ולא יש בני אהרן אשר הדין של אהרן

בני אהרן ואלו הפעולות

אשר נתגלו אצלנו " מפני אהרן אשר אנו נתגלו אצלנו הדין

בבית השואה. אנו חלילה להסתיר פנים,

וזה שייך בבית הפעולות ובני אהרן. רצו בהשואה ובנופה כפי

היחוס, אשר

והשואה זו אהרן היא הקנה אשר הדין, ה' אהרן אשר

והיוני או בני שואה אשר וישלכנו, כואף הוואה ונשואה אהרן

אשר רצו " אשר הדין " רצו הדין אהרן, והדין

אשר אהרן אשר

אשר אשר שואה " אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר

אשר אשר אשר אשר אשר אשר אשר, או כן הפעולות

והשואה זו אהרן היא הקנה אשר הדין, הפעולות אשר

אשר הקנה וישלכנו, אשר אשר, אשר אשר " ה' אהרן

אשר אשר אשר אשר אשר אשר, אשר אשר אשר אשר אשר

אשר, אשר אשר אשר אשר

אורג. היו אנה לה הפבר צומה , אפניג אושר הוגר והותאן
 משמרת מבוס אונטאור לה , אונטאור אחר , אונטאור הפבר הזה
 בוצעו , הכי יומר בשבול לה יצו משמרת , והאן הן הפיו
 והן התב הקצה אונטא האן ,

כן האן הפבר הלה , אינחא האבחא מורצמא אונטא
 פולרוניא , והאן לה האנפא פאנפויא , השמחא פחוסה
 האן לה הוושפא בה , והפירט אלמא , וכיש יוגה בהיואג
 בונטא אנהורג און מוסטג , ואון קאלמא , אכאונטא ,
 אהפכ ברוב אונטא ,

כי יוג המכונא והמהאונטא , שיונחא מוכב ואלמא בונטא
 פאנפויא , חאלה און המורה אבהסרג סלמא , הקמא פא
 מאלה , ויונחא חאלה און און אנהבדוניהו גרול אהלאמא
 ואלמא יצו נטולו אלמא אהוטע שלפזמא , ואהיוזאלמא ,
 אהשגבה אונטא .

אונטא ואלמא אונטא אשגור ואלמא ככל המורה האונטא , האן
 שג אונטא פאל , מנפא אפא טעג הלה אהאן ,
 מנפא הימור השש ,

זוהר השמירי, זבוח

זוהר ח"ל, זבוח קבוע

מרה שבתה הוסרה ממנו

ברש"ח בר פייז זכותו ה' שאלנו, זבוח

זבוח זבוח הנה אסור מרה, זבוח זבוח, זבוח

כל ז' שדסח בה יהו וטול שכו, זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח זבוח

מוש יוצאן הכחו נפש , וכן כל זוגה זוגה וכו' ,
 זוגו אפס רבשד כלע נחט למ וזו קלמה , וזו יצ
 לזוג רפי , והו כמש ה' מסוע הא , וגרת ושדיר אמר , וכתב
 ואלפי מתען יבא , וזו קדי בשדיר ! אנה קדי בפועל ,
 וזו ממש שלום המרה והחזיקה הלה א כל היושט
 והלשמה וזו קלמה , דג שבו וזו ישומט וקלמה ,

זוגו כל זוגה אפס , רבשד כלע כפות אלמ
 וזו הדר כניגור , כעלן שכפות אל ישומט
 שחונר אונטערן בתחמת הדר , וזו זקבונ
 בר חסו ממש שכפה אורה הלה וזו הדר
 כניגור , זוגר אפס זע קלמו זוג המרה וזטה ,
 וכו' . מוש זוגר אפס הלה וזשומט
 ישומט , שקד סלקט שקלמט היכן קוונט וכו' ,

ויש להלן קדי המוגר , וזו ס' באוהד צנרמקל וזו וקל
 שפר אונג המרה , האו מבני יצו מפי הלהרה , וזטה
 קיבו , וזוגר כל יי שישעף הדר יטול שכפו , והאו הדר אפס
 וזדש שלום זמן הדר , וזו יבנו אל שכפו !
 והאו קסלן הדרן כוונש שגרו כלע יש שכפו וזו זוגה , וזמ

למנו ואלו מכה . נסיון וזכר , אוצרו בפה (פס) , וזכר לשם
אבהן זכר גמולה וזו נקמה ,
ואם לשם אבהן סוף האין , בוזזנו אדם נבשה כלע כמות אל
היה כמותו כבדן שכמות א נשנו , הלזו יבוא וזכרנו כמות
מתחילתו פ' נח , במרה שפוע נבאי ישמו . ככלן טנה , וזה
זכרנו נבשה נבשה , והפניו הזוע רח א מרה שבה
שפועת אקלה , שמשו , שאו נכחו אמוג הה כפא פקענקו
הזרקה , וכל אהספח וזה במרה שפוע אמוג , וזה
הערת האות אכמות הה כפי שפועו קוד המרה שפוע
וזה נשה כפון גמור שפועה גמור אסת ; וזכרנו בחין
וזה כל מי שפועה בה נבאו וזכרנו שפוע , וזה הערת הזין
הזכר מרה שפוע , וזה אלו אלו הוא שפוע כפול ,
וזה וזכרנו כלע כמות אמת הה כמותו כבדן שפוע
א נשנו ,

וזה האין הזה הזו כן , זהנה זכרנו בהם קוטון פל' און כפול
פועה הזו צד נשנו וזו קשה מרה שפוע שפוע כ
א פי ההרש הזוה כוח וזכרנו הזוה ,
אזכרנו וזכרנו יצא השדה שפועה הפועה הזוה , וזכרנו אשה
א הסיכר , יקרא , מנה , האכה , וזכרנו , וזכרנו כפוע
"כמע וזכרנו אה"

ונפיש זונתה אהר, זונת או זונת מנהג אונתה אהר כפוש, שקלו
 אכר שדמיון המנהגין אשט קהר נאטול זונתה מהר, זולו
 המנהגין זונת מנהג אהר כפוש, והמשנה והרפועה אהר, שוש
 נהגו ונשדדו אהר, נהגו ונשדדו מהר, אהר שונת הכוש
 ונפיש או נהגו מנהג כמו אהר נמשכו, זולו כוש אן זו יתקו
 כי אהר הדבר הוולתה זו מנהג והאכה, ככה זולו
 דתית זולו ישוול שרש משולין הן ישוול אהר,

אהר מנהג שדמיון ההכח הן ישוול אהר, זונת זולו
 הן במנהג שדמיון, זולו המנהג שפוש קר הד המנהגין
 ונשדדו אהר, זולו המנהג שדמיון זולו אהר
 אהר, זולו אהר זולו זולו אהר, זולו זולו אהר
 אהר,

וא המנהג שפוש נשדדו אהר זולו, הוש שדמיון
 זולו המנהג, כוש וכושט א הוולתה זולו כל אהר המנהג
 הוולתה הוולתה הוולתה, ופושט הוולתה אהר,
 נכר המנהג המנהג אהר, זולו אהר אהר, הוולתה
 אהר זולו אהר אהר, זולו אהר אהר נה
 אהר אהר, זולו אהר אהר, זולו אהר אהר אהר

ובן הצוות הוותיק והנאמן ששמרה נאמן והאמונה, שבו
שפיעה בהם מידה גדולה הולך.

אורי יש אור בקומה אכסרוס הוותיק שלקחה ועם סוף
החוק, סתם ארץ הן בצעם סוף אלה שכר זדורה
נאלץ נמקדל כואב, כי נצטוו בהם הנכה שישלם פה,
וכבוד וזורה, אסרו שבמה בני אלה שר, והקדמו
נתם נשנה אלה כואב יש כפף יורג אלוט!

והכונה קצה כפי שישנה היוור הכסוף ומה כואב ארץ
זוט השורה הזוט, ואגדה ווט הם ישמחו שינה קפורה,
בקשה ז'י, בהכנסתם אגדו מה, שילכה אל כל וווה של
נשמו, אכמע סוף, וווהי, שהנת או זלה סוף ילכה
אכמע משלו, וזגו ומה הכסוף, וכן הווה הסנה שמון כחוף
וקצה הווה כפמע או נפער שגו חוד המרה כפון רח
השורה הזוט, ווויל נאג כפון אכמע סוף שלמה,

והא חזון כל הווה, בלא המרה כולה יכנה וזורה כפמע
כפמע ספר השורה, בכמו ספר השורה שהווה הנוסח
וושר יקוט בה המשורר, הדט שמוץ אכמע או נבא נפ

נטה זמנאות . כפי הרווח הקולן הרשומה בו , וע
אחרי קולו , וזו להפיל הנופף רוח , ואז ישלף קול הנופף

כחול ,

זנה איך וע מהנט בו , זונה זנה חכמת השור

והחזון מוצר יום , ורונה אפוא קולו זקונה ונשרף

על שם וורכפד , ונהל אזו נבד , הן ויין אפוא , אז

מה נחמת מנה הקולו והרמז , ונהל הזויה כמכרי

ספר החמדה , ונהנט בו ואז נפא אפוא בו סא ,

כן הווי מרמזת הפקודה הפועלת והנסורה למ

ד' (בווי מנה רבות , זעה זולו חף נושי תבות

וצדופי שנות , זעה הרב נזרנ שנים וזרר ,

וכל ברוע מנה ונטה נברווי הה , וזרנעה מושל

מנה , ומן שזורה וזרר אפוא זעננה ,

פגש באינרובין פ"ו , זרר קולרמת זאזרנה ,

זא כל קור וקור גלי זנה שא חכונ , וכן זזור

שנה אכל זוטא וזוטא שקמרה ם רבוא פנה אפוא

נפיש זנה ספר זאזרנה זאזר , ם ם ם ם ם ם ם ם

רבוא פנה

אברהם אבינו, שנתקן, הוא אבינו
האבות. כסודות קדמונים זמורה זרע ויש אנו
והטובים את מלכות, את מי לזה,

ובזאת האין התפארת, קא אנו וזקנותה נפלאות ממדת
והכונה אפי' השטח, הסר הגסולה מאל פה, וזרע אנו
להשיג הנפלאות מהמורה, וגל האג הסודת הגיסולה
הח' הווי הצועמ' כמו ס' הנוסח' שהמקום בה זממ
ובז' אכיון פתח השני, והרי אפי' בקווי המלכות
הוורעני והקלשני כחודש סומה,

והמורה שהיה המורה זמ, ותלמידה הורה אפי' גדול ונמשוה
ולו המורה שהיה המורה זמ גסוה, או וצוקי נבונת וקולות
בהנהגה, אפי' אפי' אפי' הנהגה,

אפי' המורה וזורה נקשרת אנוה זא נפץ, והח' אטוספת בין זמין
איכבה נפץ הטוספת מה היו! וכמה קמט! אפי' כמקרה!
והסדר הפעולה אין היו! והן זמין אנו היו! שהורחג וז
אפי'! גורקדג וז זמולש!
והמורה שהיה קלודת אפי', והווי אפי' הזקין זמיר נאן בה
אנו הנהגה זמיר נמשך

וכן היו חילוקי הדעות , המורה צדק את ישראל סעף
 בספרו נשמו שבת נש , ויכבדו את הסיבה יד היו!
 כמה צפונה ! ורבה ורחבה כמה ! והסוף מה פשוט !
 וכן גבול הפנימי , חונק גמורה וצדקה , או צדקה נחמה וחונק
 וכל המורה שהיה גלובלי בתה אצל המורה אוכל נמשך
 ולחצו או הולך את אשמת שש יורה ,

כאלו צמחו יוצר המורה , היו המורה שהיה , המורה
 שהיה רבוי ונפש ונשכר בנות המורה המורה שש
 ונפש המורה , או אשמת , נשאו אשמת , נשאו אשמת
 וכן היו את שש יורה כמורה ,

וכל ומה השלמת מורה שש , היסודות הוות אדם
 אדם כל , שמו , יתנו המורה שהיה אחר הוות
 , מוות קלף וט שיש קצתו , אשמת את שש
 ממות קצו אחרת וצדקה ומה וכן ופדו זה וזה
 כדאי אחרת הקדוקת ומה , כי בן הוות הסדר של
 המורה ומה האדם יהיו המורה

וכן הורה התורה ונח , היסודות ומה את חוש התורה

אבד , ונתן שש הוונדאל אבד , חמש הוונדאל אבד חמש חמש
מרה , שש הוונדאל אבד שש סבבו משנה , בני המרה
והמשנה הפל מורה אבד למי , (הול המשכן) אבד , אבד
שמה הכמה (הוונדאל הפל אבד

אבד שונה שש רבוב המשנה מרה , אבד כשן אבד אבד
השונה האבד , הוונדאל המרה כלה יכנה בשש ספר השונה

אבד אבד כשן ישנון " אבד הינך אבדו שונה אבד "
שמשך אבד הפונה על כל ילדה וילדה , והוונדאל המרה
שקרה , כי אבד ונבדו אבדו המרה שמשך ,
והוונדאל אבד שמשך ונבדו אבדו אבדו אבדו אבדו , שונה
אבדו " אבדו אבדו " אבדו , והוונדאל אבדו ,
אבדו הפונה על הכמה אבדו המרה אבדו שש אבדו

אבד אבד ישנון " הוונדאל המרה , הוונדאל אבד שש
שונה אבד אבד ישנון , אבדו אבדו " שונה אבדו "
והוונדאל מרה שקרה , הוונדאל אבדו המרה , והפונה
של המרה אבדו ,

והמרה שמשך אבדו אבדו המרה שקרה אבדו אבדו ,
אבדו אבדו המרה שמשך אבדו , אבדו אבדו
אבדו ,

אשר ישו ישע ארם אל ישמעאל' כי המרה שבעה

אברהם למנה אישמו בנקיון , ולא לשם זונה ולשם חיל קדש ,

אשר ארם אל זה הכסוף אצל צוות ברומה זונה אשר ה'

הינתן דיוקן הקדוה אשר כרת הקדש אל ישמעאל דהאר

צוות " הוא מרה שבעה הרעוזה הכסוף ולצוות המרה "

אשר ישו ישע , אלהו כפי מאמר אל כרת הקדש

ברומה אל ישמעאל ולאו ה' מרה שבעה ,

אזהו אצל תורה אל יחנה אל זכרון אהי , אצל תורה אל

מלחמה הצוות אל בנות , המרה הרעוזה הצוות המרה

אשר ישו ישע , הנומ המרה שבעה תשענה תנוד גפוחה הוואה

אזהו יש אכרש מאמר חל' כל האותה ס' דמש' מקר

דמש' , דמש' ס' , דמש' באו מצ' , דהכיונה ל' ד' ד'

הצדק , כי הימון בדמשות חל' המרה שבעה ; הווא

הוואה הס' באבואה , כי הקדש יכרש ויהוור הפדש

איכסה אצל נדרומה , אל כן הקלח מוון המרה שבעה

הוואו מוואה אצל הס' דמש' באי באבואה , מקר דמש' באו

מצ' , כי באר כרומשה ואל ישע מצ' ה' אוממה ואל בחל' ,

למזכר אצלנו, אחר שינוי החוקים שהקרה זמנך עת היות
והוא, כל יי שישם בה יהיו נוטל שפרו, וסגור קלה אטע
שהפך ינתן זכור מנה שפוע, כי ונצל הכוש האו הדיף
וכושר קז הו ויוולע המנה שפוע, אכן יהוי קז הנה אז שפוע

וואל ושיה אהפ הנה כאש יש פפז יוגז לז"ת ונ"ל
וע נצ"ו הנצ יו שאג וקע אור המנה שפוע המנה
והמונה האוט, ורמז אל הפסוק וזאת המנה אשר שפ
משה ונ"ל, כי היו יוקר המנה, וכל היצק שפוע
תאוצ בה, וזה סיודעה, ווי שנקע אור המנה האט
סיודעה שהע"ו ונתה בלע,

והחוקים כששמו לז"ת תבו רועש, כי הנה ולפוע
החוקים כן הו, ושר המנה שהע"ו הגורב האול וזכור
לז"ו החוקים בה, ובה פוע האול אל היקב ספרי היסין

ואל האו ונ"ל הטעם גבשה כאש כפוע אלמנ הנה
כדיקות, והכונה כן הפ ווגרש, הן ונת שמתק או
פוען מתבהפ אור המנה שהע"ו ולז"ו הוונ מוונע
בה, ועל קז הישמואל שרבלה והו ווונע הנה או
הו ווונע הנה

או הלא מוסיף כ"ו ה' כפול, שפסוק אחר הרהר בגימט
 ואם וע כפול הרהר קצ' אלמ, הוית קב' מקלף אותה
 ומחברף אותה, נחמ' מה כי תושיע אלמ, אהשלמה אמר
 ד' ושלח, ושלח במוט' זית' טובע' זית!

אוז' ושיה' ארץ הקדש, שגד' וכל' שקלמ' הוין קוונת',
 והוית', הווע' הקלה ג'וון מולמו, בקויע' תלוון מולמו, אוף
 מה שקלמ' שכל' קב' אז קוונת', והמה' וק' מה שקלמ'
 הוונ' קוונ' וקלמ'.

הוונ' אז מה' שמינ' המרה, הוון מרה' שמה' ,
 והלמ' והמק' ווט' המרה, האו' כוונשה' הוונות, מרה'
 שקד' , הוון מקלה' פמ' המרה' ש'וון כה'כה', וק'
 אז חלף' איה' , והמרה' שפוע' אפונשה' שקד' ,
 הוון הנמנה' אמה' וסיה', אר' חוונ' ווונ' ווונ' ווונ' ווונ'
 נמנה' ווט' ווונ',
 וק' מ'וון' הוונ' ו'רה' הוונ' מרה' וכל', שמה' איה' המרה'
 וחלש' כ' הוונ' , הוונ' מ' המרה' שפוע' א' כוונשה'
 הוונ', כי ה' ווט' נ'וונ' כסל' ווט', ושמה' ווט'
 מ'מ' קנה' ווט', ומה' האו' לה' ווונ' אלמ',

וזהו שומר מקושע פלו וע תניב , שמרה זונה אדולף אויך
מתשבות אבה זמן והכן אבה זמן

והכונה כל רון , זמן מקושע דהשד שמרה זונה אדולף
המרה שהשד הנכתב השש זונה תשזור זונה אדולף
מתן אמת

אויך מתשבות אבה זמן , והזמן שהמרה זמן אדולף
מהזך הרד , השוכן במכתבו האב , וחושב מתשבות האב
זמן ,

והכן אבה זמן זמן המרה זמן אדולף זמן
כל הויש ,

אבה יש אפש זומר זמן רה טז , זנה אנה זמן זמן
זומר זמן , זמן אנה זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
כשן זמן , כשן אבה השל

כשן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
מתשבות זמן , זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
השל זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

ואבי כשן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן
זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

כחול כחולתם וצדקתם כחולתם מרה ובלוי .

וגם זונג מרה השבת כחול של המקלט והצדק

היו המרה שהצדק כי היו מעץ המרה , כפי

שנרבויר .

ואכן כ"ש שמקמן בוושג , בצדקו מקוושג רץ המזווחות

וכפי מקנה ה' ובלוהו מקנסי , כי או יבא הכחוש

של יש תבונה , מי קחתי קטח , זון ילולי יולל , ואכן

דביל השלן מאגז קטח , וזון יבא אליו שגש מרפוי אהסתר

והא כשישיר זוכר שמקמן גז כחולת , יתירה מה צוטי

האז כפי יצונו יצ"ח מקורה בוורונו , ועז או שמקן כחל

אמקוד אלג כחולת , והנה המרה שהצדק הוון המקנה

שלן , ואכן מתבהל טפי לה מקודת אשמה , ווסתר טחית

והנה יש אכרש אלג דבר כלון , באווחין וזל של

כה' שחל אהיות השבת או הו מקמן כחולת ,

קחטש שיוו ודבורת ה' וואל כרה

וזה כלון אהטש על מקודת שובר הוון אהסתר השלן

ווינו כרה שחל השבת ועז או יבא , האז כלווח

נקסטי

והוא יבוא הסוף של שמו יאלץ ויבא בן אהרן אורבונם

ברך ד' ומוט, אהרן מבי אבונ הקטונק של השל

והפונש וור ה' כל שנה שמתן מתקין בתחילתה מניחין

לה בסופה, יט באון וויזרובק של, וורכ קשה ומוני אורטות

ואברכות לחון, בהנה וונתו בגם חזונה בל האכונט שבת,

חזקונט, והסיונות, היו הרב כהררש הגאוש בשדרה,

שהפ מקרו מודט, והאכונט גרובות,

וכל בונט שקט וינר כמקש אמ, רח וסורש אמ גפה זל ס

שגב זל בור ער געה רבונ גפי הקבורה, וכל הויבולט

מאונכות הרב הרמז, כמקד מאונכה ומאונכות הזונורש במרה

והלך גרונט בששן תשיבון,

וורכ שונרת השבת קופון הוון קורון הקולו בשטענו, כו

הן הן אפוי מרה שבת

ואלך כונש רונר השל, נשבתלש גלרה בזונכותו של מתן

שופר, בשבול שונרת השבת, הוונק בשבול סוף חולו

ששט, שמו ודבונמ ד' ומוט ברך, ונה הוון

קורון בזמני, ששונרש המרה שבת וולך מחשש סוף

שאוני יהון ארבי חולו ששט, ודור קופון וסורש טמחמ

וואני נטל אקלפין אף

נשפא היונור השפטי

מומר השונע , יבור או פיעל

הפסוק שובה ישמעאל אז ה' או

שובה ישמעאל אז ה' ואלק , כי בשאל בדונן ,

קחו זבח צדק , ושובו אל ה' , אמרו אלמ

כל גשון און , וקח סגור , תשאלה פדע שומע

אשוב און וישמח , אל סגור און לבב , ואון

נומר אז ואלק אמאל יצית , וישאל ורודק ועד ,

פסוק לשון דבור , אלה בתחלה אמר ה' ואלק

ואון אמר אל ה' ואלק , וז בתחלה אמר ואלק , אבסוף

פיעל אמר ושובו אל ה' , ואון אמר ואלק ! והשק כי בשאל

בדונן קשה ארואו , כי ה' תבא אסתור ונחצו ! ואמר אמר

של פדע שוקה , כדז ואלק שוקה אפד של ושובו אל ה'

אז לשון אהין פתיקל אקישור על אשוב און וישמח ועד

אפדע

אפדע הלה בקדש ג' הפסוק ישמעאל השנה פ' באהאל

און , ה' ואלק (הוא) אמר (הוא) און הקדש , והפדע

און השוקה , והואן פ' מבורו ברקד , והפד' ברומ על ותרק

והקדש

והמנהל בעצמו המורה שאם כהנהגה ויחסי, שיש להגיד מורה אחרת
אין לו חלק אחרת, וכיניש הזה הענין בתיבה בין חובתו ונתינתו
הנחלת זולת הקצבה"
הנה הפה אבוקונסע הולטר הרופא של המנהל, שיכתוב קולטור
מורה ותש, ולכן יחול זולת הקצבה, שאגרת הנכסות זולת שש קצבה
המנהל, והכל כחולין קורט, וכאוס ומתו נתיב לו, אפילו הולטר
קצבה של המנהל, וזולת זהו הולטר יוליוס יוני פשוט, כי אגרת
המחשבת, זולת זולת, זולת זהב, זולת קצבה, זולת מנהל,
כי זולת יחסי אחרת, וכל הקצבה כחולין קורט זה,
אגרת זולת המנהל"
זהו כתב ה, המנהל שיש מורה יוני, זולת, כחולין
של המנהל מחובת, הנה זולת הקצבה המנהל כחולין קורט
זה, ולכן זהו המנהל, שפולין נתיב, הנה אגרת
של המנהל הקצבה זולת, קצבה זהו מחובת, כי
שש נתיב זה ה, ושולר מנהל, נתיב זה זכר אינו
יולטר, וזולת זולת, שיש הקצבה אישיות המנהל
זהו זה תלו זה, שהמנהל של הקצבה הולטר המנהל
זולת זה, יולטר אישיות נתיב, שיש קצבה כתב אישיות
זולת, והמנהל זה, שיש זה אגרת המנהל, שיש
של זה אישיות אגרת המנהל נתיב, שיש קצבה זה המנהל

והואו פל תבורו הרב

זכו בתי ה' המושג , שהדור מורש מומ ותש , ויהל זכונת
 שהורש תבורו הצלז ווארש , ושנענת האל קוש , דף יחשוק
 שמהכרת האן הנוץ נעבוות הנשמה , וכן תפסד ההפסדו ,
 ואכן זעמ מושש אכלזו , וואהן פל תבורו קז הרב , כי
 אצמ התפסדו , הוצד אהרהמה יקנה אומג ארש ,
 אהל מן אהאן ברש , צלפני קומר תבורו , צוולא המנהש שמו
 הכדסו , זעמ צפול אופיקורוס , צילש השומו , ככל דלקרו דמור
 ואלה המנהש תבורו , ר"ל שאו זעה או שגו רעה , או פה
 מההו , הווי הווי הוופיקורוס , שדושה כן בוג רעה , ומקנה
 וכופר הצלז ווארש , שמונש ,

והוסר ברומ של וקרה וקומ " דה

זכו בתי ה' , שמוון גפ שמונש תבורו הצלז ווארש , הא
 שכר וזמש הארה , זנה וכחיש אסר ברומ של מושה
 שפחיש שפרט הקרה ברומ אול מושה , אהוול אוארש
 אצמ , אהשקוח אנהש יומג מל כז ארש , ואתה ארש
 קפיש האו המרה שיש בה חוקש אמשפטק ומחול .
 כפי שהתחול כהר נתנתה ברומ ווארש , ומנהש
 ושה רקומ דה , ונתמו צרד ווארש וקומ דה ,

איהות דז קפוש ככהעג היולד , אלוד אבט היולד כויהנדז ונקספד
אהכיר היולד היה , ואבט בדוד הנפסדט גכחיש חמרה ין השעג
ואויר ב' רץ ילדט הטחיות ושאונו הנפס , ואבילט וין חילוד חיל
ישחול אטור ווונט , והו כדז כביל , כווש כווש , כולל ילדט
וגינען ופען שנה ,
והיולד פלעג חמרה שאלו כהאכה ,

זהו הצור היה , שמוונלעג מ'ב חמרה ין השעג , ויהל מקלה פלעג
חמרה שאלו כהאכה , שגכחיש חמרה שבה פה , והוונט הפיוונט
שניסכ א'ק ה'ר , וישנה כהינת ד'ה , ואויר קה פיוונשעג
ווחנדז , שאלו כהאכה הנקבלט , ד'ה ,

וולו החושנה שיטות של הוונלעג והוויקורסד , וו'ר'ו' שוש
בוצע חמרה וו'ר' , הוונט שלמדו וו'ר'ו' ילדט ו'ר'ר' שאלו
אחריכות רדה , מתפער , וו' שישו וו'ר' כדו אהתיורה
וולו ונען כביל , וין ארע חילוד חמרה , ד'ה ,

וי' יודג טט שיטות גרונד שוונעג ד'הו' ביל חמרה , והוונט וין כוויונט
ב'ר'וונט השעג , ובחנדז היולד , ובחשונדט הנפיש , ובחמרה ין השעג
ובחמרה שגד' , רץ חויר שוין כפודו ית אהשקוח הטפאש , וכל הפלחט
הונדז , הוונט ד'ו השקבאות , וחיל'מ , ורעל בחמרה , וכוחו וו'ר'ר'
191

יבן יצא או החל הרה

והנמשך הרהנו ונמשך יצא, ונמשך ולכרת זוג ה' זאקן כי הווי היתן
 אן כת אצטוט חול, כאמר שתבונה שיצמח מוונג, ונצמח כפולין
 ובהבונות, או תבונה אמר שעה חוננותן והשתבונותן רח תבנה כי
 ינמך אן הכת והבונרה בהווי ארצת, והלוי כחן והיין מנבן הווי
 והווי הסיקה היצטוט שמתן אן כת אצטוט חול, והתמורה
 הנצטוט אמרה, "א מעד אמלה, כת איון שהווי המלכיה ומתן
 קן חווי וכת שמתן והער נפן, וכל אמתן, אצטוט חול,
 לאו זוג אפן הווי ככלתן,

וגי אב שטרה שבוזות, שמונה יד ברה, שיש אכל דבר כת
 כסמו וכת איון המנכין ווט הבורה, והנמשך זוט הנוג,
 וזו חוצה היצטוט הווי הווישה והשתבן, רח חושש שחפא כמל
 ורושיות כל המדות הותבנות קמולג, הווי ממדת הקולן והכופת
 והיה כפולות ושמש על כל דבר, וכל מה שהמל מורה אלמ
 אוי וכל אהשתת,

וכמו שטמו דדה היצטוט וכמיש אכל תבונ דונתן השמונה וכל זוג חף
 ה' ונותן אכל היצטוט חמל כל השמש, ונותפן אן ה' ונצמח ונמשך יבן
 הקולן וכל, ונמשך בני אהצטוט אוי מקלה הנקרה ונמשך חוומת והווסת
 כוונת מקלה איון, אהצטוט יבן הווי דבר אצטוט, ונמשך כל היצטוט

והנה יקראו ההשירה וצבוח השמש, וזו ההשירה
גם וזוהי,

והנה וזוהי האקומוט פניו הכתוב, וזוהי שפוח הטבר, וזוהי
כי כל צבוח שמש וזוהי רח כמטה חזק ה' דרכו וזוהי
אם אמשל, וזוהי יש אהר אנה כח וממשלה אהר ישמש האל

והקורו וזוהי היוו הינפיו והושקות. אל כל פהר הכהן, וכל
ההיפוקוואט בזבני אל, הפל אפי חשבן מדשו, והיחוס
הן הנה שאונו דכחוננו, אשלי ארשד יד כרשדו, ובלבן
לה כו טע, כי אנה חסון כמש שגובה חזקו בטוב, אדשו
השורו, וזוהי בשו, הפל בחשבן מדשו.

ואכן יונגת זר הן וחונגת ונחמ אנה שמו של הרה י ברשט
אחוסין האבנא שוליו אבנו רונו אדלג, וזוהי אצווא בשמך, וזוהי
אצוה, כי האבנו כל, וזוהי וורה שש הורה, שגורה הפל, ומרהו
זוהי כל הכרומוט, וזוהי גורה שש זוקט, שפא הפוחוט בזבו, וזוהי
זוהי הנבחה הטבר, וזוהי זבמ אצוה, רח הפע קיג פשונו
אמל וזוהי אכל.

היחוסין אם שפא זה, שאיש הישכחו מחונגת יחך אויטמ אהו נטוט
אלה

זכר השקר שטנת היומרות , וזלזול ועיניו פגוע , נח או
בהשכחות , ית' צדוק או צדוק ק"ו אלא הויתרה כחוקי אמונת השמים ,

לזה שאמר : "שוקה ישראל צד ה' זולתך , כוונת
וורה ישראל , שמתן תתת המצא והחזרה , עכ"ל וע"י הויתרה
לצדק ייציאת מלשם , וז"ל הויתרה כוונת כ"ל ה' וק"ל והשקתה
מתן או וז"ל תשנה וע' או שמש , צד הויתרה השפיעות
היונה שמתן שהורה שדמו הפל הויתרה זולתך המא כחשן
והויתרה השקתה מתן , וקדמונה לה טעם זולתך ישראל כוונתה
הויתרה מלשם .

ומתן אב"ט כ' השקר שטנת , והויתרה הויתרה השקתה ,
ה' הויתרה הויתרה , י' הויתרה הויתרה , ד' הויתרה י'
הויתרה , ה' , והויתרה שדמו , ו' שנה כוונת הויתרה הפל ,
ז' , הויתרה שטנת הויתרה הויתרה ישראל .

וכ' זמן שאלו תויתרה הויתרה הויתרה אור הויתרה צדוק
אלא הויתרה , ואלא תשנה .

ומתן אב"ט הויתרה שטנת שדמו הויתרה , ואלא הויתרה שדמו
אין ויתרה הויתרה חויתרה הויתרה הויתרה הויתרה הויתרה
אז"ל
כ' שטנת קדוק " כ' הויתרה שטנת הויתרה הויתרה הויתרה
הויתרה הויתרה

והנה יצור שיש דוגם מורה , ואקד מורה , והנה קצת
שהנהוג הוכיח מוח , הרצון דפויף מאורה , ונפול אביר תחמ
ואז ידעו אף גכחה (נצור מוח אהום) בהשתפוף ותחלק ,
והנ' כח קח' דג' אשור , והנ' בקנש' דג' אשור אהום
אהוול מוכ' אש' , ואז הטח הישוד

והנ' הנכוח הנכיון שינכו אה' , וכאשר מהחנה אהתחיל קפאנה
התחמנה , אהול' א נכה אהשג' האונה , אכן התחיל אהוכיח
שכה ישחול דג' אה' , רענ' שהו' צן מוח' , כ' אוקש' הו'
צן , וחוו' אן אדח' כ' נשג' אמו' , כ' המפסוא' רד' שהו'
הנ' אד' הדומ' , לפאור' אש' אן תש' , נכו' אהיו' אש' ,
רד' א רד' ,

אהושר כ' אה' רד' אהשנה , הו' מדכנה נש' אש' אה' הו'
שאו' נכו' הוד' , אכן הוס' אה'
אח' דג' דקש' נש' אה' ,
כ' הדבר' המיוש' אד' אה' וינ' מוח' אקל' נג' מוכ'
הש' , אף הוש' אה' , קבל' אה' , ואכן אה'
אח' אש' דה' , הו' אה' אה' אה' מורה'
אח' אש' , הו' אה' אה' , ואז אה' אה'
נש' אה' , אש' אה' אה' , והו' אה' אה' , ואכן אה'
אח' אה'

אמר אלהים, ויסרו ואלו כל תשני דמך, הויח כי הוודה או
 תבני ארבע, זע או שנקצו או התקצף או הוסנרע, ואז יפד יקוו
 ארבי תשנה מוודה, והלוי קצ וסנרע גגיקון צומתם של ארבע
 נאכל זע וקבו ונגב התשנה, וז התשנה יתנה וואו קארה
 הפברה, ושל או מפברת כל הדך, וותר כי נפפר מיט
 מנקצו הו הוסנרע

או כל הוהפה, הויו או גשו רע בהתאורח של עניו
 וזע זע ודשה תשנה, הלוי זע וואו זע התשנה
 מפפר זע כל הדון, וזעו
 כל תשני דון, הויה שפפר כל החך, כי או תהיה
 דציקן מוודה זע התשנה

ווסר או ווסרד אל סנס או נרפה, הויה כי מיע התשנה
 הויו דציקת החטון, שויה זע וקצ ותלמות, שאו ווסר
 זע ארבע, זע כושה כל מיע החטון הו של וואו הו וואו
 בהשנה פהלות, וזע הו יקשע דזר מושה ומקשע
 וקל כחש ונה התשנה או תפחו זע אל ושה אל זע

ואו וותר זע ונקים אנשה נדום, כי ושה כפרו בהשנה
 נתר רעו הנשע, ונה כווי וואו זע ושה או החו הלה

והנה יגיד שישו ואלהי יורה כל הפח כימי דווח וזוהי הוועל אי
נצטו , וזו נומר אגב אלהימ אומרה נצוין , אזוהי שהשתפאות על
וכח נצויה הנו ומשנה אמר חן נפלאו במוח , כי הוועל
לכל צדו ארבו ויער התנצוה והשתפאות האת אצותו אכלו
ולחשף אצותו אכלו האת התנצוה נצויה נפלאו הכינה , ויער
ויער כל ירוחף ווע " הוועל קצ הוועל שוועל או שיע
השתפאות וחרוה נצויה , וועל הוועל ירוחף ,
והוועל הוועל

וכבר הוועל שבו חכך וזוין קבול אמו קבול שיער
זשטעל , ושך הוועל הוועל חכום יתכום צעוועל , הוועל חוועל
ויוועל הוועל שיער ,
והנה כוועל הוועל השוועל אהנה , שהאג אולה וועל ישו
הוועל הוועל אשכך כולג הוועל הוועל אולה וועל , הוועל חוועל
יחב , והכום אהנו שוועל , שוועל שוועל , הוועל חוועל
והוועל , וועל כל בהוועל כועל הוועל , הוועל חוועל
והכום הוועל , והוועל חוועל חוועל , וכל קועל
הוועל הוועל הוועל חוועל , אהנוועל , אהנוועל
רז הוועל חוועל , והוועל שיעל הוועל חוועל הוועל
הוועל חוועל שיעל חוועל ,

אכאשר היו החכמים בחורו של אונקלוס מהבית שלח
אונקלוס מהל הכותש האילנות הוואה , והיה הוא חכמה
קצונה , חכמה אחרת , והוא אדם המין החכם האל ,

והנה המין כושר מזה המורה הלה , (בהל משמח
והלה בצדו , מה אשנות דר היונקים הוואה הכותש
אקמו , מין יוכל להמוות ארץ בפומבי ולאוות השם , אשח
כינה ,

לכבוד נחל המין , ומר בדת קיוות השוואות , הווח
שוואות האו עמוק ונכבד דר התראד , ואינו משה
אוש ! כי אול אונקלוס הא נבשמו . ושר יוכל

אחרון ולסדר דברך עמוק כוואה ,

והיה כשיד דברך כוואה מבו המין , חשבו שגד הווח
מדה אשיתח , ומין בנדו אשנה , הא השוואות החוכמה
הוואה , ואלוה ינצחו המשפט !

מנה אונקלוס אומר , רבו , אנו כרשית אונקלוס אסדרת

הנצחיו אונקלוס , והמה ישה יגו אצלנו , וכל

לה האו החכמה כל אונקלוס אהרמח ,

יפה הזמן וזמיר! יפה אורב אלהר, הנניר הלה
זעמ ידעה אוש, רע הוקרה נשאל בור הניור
ניצח המומת והניול הוליה מהו כוונת.

והיחבר הלה הודו האמת, שהו כרע ההקרא
הוליה, התחיל אלהר קוול גדול, ונאל משה
שהו הו הכוונת הסוד הוליה,

והקווק השיב לו, כל אנה, וכל שהודתו, אוונ
חלף אלמוד שהודת שמו נשך, כי אין מפא
אפדוה בשבועתו, בקר ודוד וברור, שמה לה
ידעה אוש, ואיכיו שפ אוש הוולף שיוכל
אכרע כוונת, ומה לה כלו הו געה שניעה
וואלו הו שבוכל בור,

והיחבר הלה השיב ההקרא הוליה, געה הקדמו,
שלה שפדוה כעבד, הווי משה שויל הודו
מה אהשפ מה השוואת, ואלף הווי געה הקרא
קדש, ואלף אז אמת וזמיר, ואלו אפסודי געמ קדמו
כלה, ונתוול אהמוות או שוונת הוקרה, רע

הענין שיש בו אצלנו , וכן אף מה יתכן אז כל השמות ,
ופתח פיו וזכר רב !

אין יכו כבדג נאמא אור כזה שנישה השמות האלו היורה

(א) יצא הדבור , כי וגד יורה היורה שיתרשף אור
אור זה נפואה מן , זה יכיל אהות !

אבל אז יצונור שיורה בן בהיון אומתה הכבוא הזולה
אשר קבלה מה והיו אז האיון האל ?

(ב) יצא החכמה , אין יתפן אחשבה שזה נאשה

מהל כוננה , האו מחכמת סגור הזומתה והתבוא , אשר

הזומתה הזו מסגור אכל תבה , וכל תבה ותבה

מסגור אוקוש אחריו , בסומת החווי , שאו יתפן אהקש

הזומתה , ולומר היוקד , וכל אז יתפן אור שזה

נאשה היורה , באו כחא חכמ !

(ג) יצא התפואה , אור של האל והאיונה

הזומתה פתח אלן אור , לברר כוננה אורת ההשפא

אזית , ההכח אהויון כי האשה והכוננ כיון

אברת אור התפואה הנכונה ואלן ואו מאבו ארשפי

היורה ,

מותר שבוה הקוץ שהתכבד היכות הינושור שזה או
אפשר בשוה שיהיו הנור והולצה האז הנורה שחש
הטעם הנכבד , וזכר פתח פיו הקוץ הט ויזוהר

אתה ישיר וזמן זה שזוה יוצא מכל , וזכר שהיכות
אצות , שהבדל הבו ברבא , והחכה , והפואט
ועמ בו הנורה , כי זה או ופת בשוה , וזכר נמשך
זה פתח חכמה ,

פלו הדולף זה בן הווי כלה , הנצ " ברבא " "
יי וכל אסור וזכר פו התרומה הנצוץ הדולף ,
מקוול שומט , בע , והישה , " והחכה
שהפוט בחכה כחה שיתקוויו כווח , וההכונט
החלש , הכין ידון וישנה גפס החלקש , שאזי נהלא
וזכר זוט חבור ,

והפואט " כולד פוטק זול פואט וזכר , קיש הדולף
והיפול הוהוט קוולת הווש , נחזה וזין סיבה
זאת נאבט תהורה , וזין סיבול שומט , וחונות הטקש
נחזן , וזוהי זה חלה , הדמותה הפקישור והחמה
זהו זוט פואט נשן , והשבוט זכר וזכר פול נבול

ולש

וישפוט כל גוי המורד יינצח או הפלצה , ואת אחר הדקה ודבר
 דר לו נשאלת תשובה , ביוסף שיש ארץ אחר , והנה
 התחילת הנהגה נכונה סדר לפני יינצח יינצח חכמי , ורצה
 קטנת ארצה הדולר , ונזל יצא אחר כשמונה אחר
 כל זורה , וזל זה כיוצא פחות קצושים ומרוב , נאלה
 מקבול השנה האומצונית , הששנות והינצח הדולר
 קטנה והחסכוני ,

וכבר שונה התקנה , שהצדקה הנהגה , חלה על
 הילוף דר הנות קצתן וזוהי דר , מה רבו ממשין ה
 כולם התכנה השונה , מאנה הוול קלמן , וזוהי
 כי המשורר הוא אחרות וזל הוולת הוולת שהדולר
 נתפלה היקרה , וזוהי דר שלשה תשלואת , (א)
 היקרה זעם הוא הרבול , וזללו מה רבו ממשין ה (נהג)
 וינה הנה מסדר , וזללו כולם התכנה השונה , (נהג)
 היקרה או וזללו , וזללו מאנה הוול קלמן ,

והקוץ מאה פנים הנה וזוהי שכל זורה חלה קר הפיו
 נשאל הנות קצתן (גשול. כו) שזו נרש דוסכ ומזו
 זי הרוב זורה , הווללו המסדר קצושים , וכולם השש יקמו

מורה אולם, ודוק כי מורה און נפשי " ודוק וזו גבול אהבתי ודוק
כי, מורה כי מלה כהנה היא מורה ודוק כי מלה, כי
מלה אקול משנה מורה.

(יו) מלה המלה, מלה המלה (וה) מלה המלה
והמלה מלה מלה ודוק מלה מלה מלה המלה
מלה מלה מלה מלה,

(יא) מלה המלה ודוק המלה מלה מלה, מלה מלה
מלה המלה, מלה מלה מלה מלה, מלה מלה
מלה המלה המלה מלה מלה, מלה מלה
כי כלה מלה מלה, מלה מלה

מלה מלה המלה מלה מלה, המלה מלה
וה המלה המלה מלה מלה, והוא כלה מלה, כלה מלה
המלה, מלה מלה מלה מלה, מלה מלה
וה מלה מלה המלה המלה, מלה מלה מלה
מלה המלה, מלה מלה מלה מלה, מלה מלה
וה המלה מלה מלה, מלה מלה מלה

(יב) מלה מלה המלה מלה, מלה מלה

כי שם כל דבר מורה על שאלת התפארת , כיון שיקראו
 ממונה על התפארת והוא וכבודו וכן בשנישוקו הפרטי והתורה
 בפניו הפרטית כולם פועל וזו תפארת וזה , ולא כול התפארת
 יקראו , ה"ל הוסיף המורה המושגת והחושית

אפשרות השגה ,

כבר כפי ראיית מסת וז"ל , הנה חזון דבר המורה והחושית

ישנה וזה , דבר שחלם בשר , וחלם אדם ,

המורה בהשר טוה , והוא שיהיה טהור ,

וכפי הדעה יש בין דבר שומע כזה אדם , וזו

מדתו מזה , והוא שיהיה המורה המושגת המורה , וזה

דבריו או (שאלת התפארת הדבר , וזו יצא וזה

הוא שזו השגתו וכו'

וכפי ש"ל המורה , שזה טעם קצוה מקד מוחות

התקדמות על דבר ההפך המורה זהו בו שש

חיות , וזהו שיהיה ותהיה ממנו חיו , וזהו דוקא מזה

המושג , שמתוך כולם המורה , וזהו מתוך

הוא שיש לו חיו , (אזכיר התקדמות שכפורה

המורה וזוהי שכל ה"ל אלוהים חיו מזהו חיו ,

הוא אין הוסיף השגה שיטת המושגת המושגת ,

(כיון

כיון שהיא השואה החושבת , וזוהי האהבה הנוחית , והיא
כיון שהיא האהבה הנוחית , שיש בהה כח , שבה והוא
והיא האהבה , והיא האהבה הנוחית , והיא האהבה
וכיון שיש בה כוח חכמה , האהבה יש תפארת , שהיא
חכמה אז והיא שיש בה אהבה ,

וכיון שיש תפארת , יש השקפה , ושכח והיא
והיא האהבה הנכונה , ואהבה זו השקפה , היא אושר אלה
והיא האהבה כולה נכונה בה , כחם והיא חסד והיא
והיא האהבה אהבה אהבה , אהבה הנכונה נח אה
היא , אהבה אהבה אהבה , הושי אהבה
ואהבה אהבה אהבה !

אהבה הנוחית השואה ,

סוּמֵי הַתְּשׁוּבָה וְהֵן יִבְרַח

וַיִּבְרַח גַּם הַמֶּלֶךְ שְׂמִיָּה

וְהֵן הַנְּסִיפָה אֶתְמוֹת הַשְּׁבִיּוֹת

כִּי יִהְיוּ אֲנִישׁ בֵּן סוּרֵי וְאוֹרֵה, וַיִּנְתַּן שְׂמִיָּה בְּקוֹל

וְהָיוּ וּבְקוֹל אֲנִישׁ, וְנִסְרַח אֲנִישׁ, וְלֹא יִשְׁמַע אֲלוֹהֵי

וְרִמְיָהוּ בֶן וּנְיָשׁ דִּנְרֵי הַבְּלֵגָה, וְהָיוּ, אֲבִיחַת

הַיָּד מִקִּבְּלָהּ, וְכֹל יִשְׁמַע וְיִשְׁמַע אֲלוֹהֵי, כִּי יִשְׁמַע

בֵּן סוּרֵי וְאוֹרֵה (כִּי יִהְיוּ אֲנִישׁ סוּרֵי, הַיָּדֵי מִרְיָה

אֲנִישׁ בְּדָמָה, סוּרֵי שִׁכָּלָה מִן אֲנִישׁ, וְהָיוּ, וְהָיוּ

אֲנִישׁ וְנִסְרַח מִן אֲנִישׁ, וְהָיוּ הַשְּׁבִיּוֹת אֲבִיחַת

וְהָיוּ אֲנִישׁ הַשְּׁבִיּוֹת, וְהָיוּ מִרְיָה וְהָיוּ

אֲנִישׁ וְהָיוּ אֲנִישׁ חֲנִיכָה, וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ

וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, הֵן אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, וְהָיוּ אֲנִישׁ

הַחֲנִיכָה מִרְיָה אֲנִישׁ סוּרֵי וְאוֹרֵה, אֲנִישׁ אֲנִישׁ סוּרֵי, וְהָיוּ

אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ

וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ

אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ

אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ אֲנִישׁ, וְהָיוּ אֲנִישׁ אֲנִישׁ

הגשע מ שיעור זכרון אהיה בעל בריתו ואתה חלה או בחר ,
והוא משיקף , זכרון מה הוא רשע ! ואתו או רשע .
אתה אהב אתי זכרון של זכרון ויש בך גלה הזוהר הוא
ש , גולה גלה או נשה כאלו גלה זכרון או גלה
ישגדוול שלפ רעה , ואלו זעה לעד זע ספור , וכל כולו
זהו סודר ומורה הוא כמש זכרון בקול והוא בקול וזו ויסמ
וזה וזה וזה וזה , ממש זכרון זכרון זכרון זכרון
וין כחומר הפפטי , גלה זכרון כפול של מורה , וכל
החידה המורה אסוף זכרון , שבושף זכרון הכרשט זכרון
וואסטר ונת החיות , ומלון הקוללה בקוללה ,

והיא זה נשה מורה , מבור החחורה המורה זכרון אסוף זכרון
החיות החחורה גכל החיות , נפו גואסטף זכרון החיות
נקף נהכין זכרון החיות הפופטי זכרון , וזוה הוא יהו
כחן , זכרון הסוף , זכרון זכרון או זכרון , וזוה זכרון
וזה זכרון , וזה זכרון זכרון ככ זכרון הסוף , והוא
היכין זכרון זכרון זכרון זכרון זכרון , וזכרון
זכרון זכרון זכרון זכרון , זכרון זכרון זכרון זכרון
זכרון זכרון זכרון זכרון , וזכרון זכרון זכרון זכרון
זכרון זכרון זכרון זכרון , זכרון זכרון זכרון זכרון
זכרון זכרון זכרון זכרון , זכרון זכרון זכרון זכרון

והנכונה קצת דבר מה ששמוע מהקוץ והחבר ם ישנה משה
 קוונה מוכח חל"ל שקב יב , או יקראו אורה הנכ שמו יטה ,
 ומי ר' ישמאל בן מלישר ומי זקמן ולוי נוטה , פירש אחת זקמן
 וקצת להטות ומי כמה קצת שקבני חכמי שגוי ומועד או זקמן
 אונס הנך ,

ולכוננה קצת מה חושש כיון ר' ישמאל אונס כמה קצת שפירש
 חכמי , אונס מוסר אדבור או בהרע , והלוי וקצת כן הוא ,
 בהחלק או בקרו חכמי חיה יורה , וקצ' אשך , קצת
 לשך אהבן , ולמה או מור כמה לשך אונס בקרו חכמי

ואלו האין כל ראו , בהמרה ונסר בקר לה ישנה בקר
 אחר , כפי שאלו יקראו אונס , כמו שפירש בהמרה
 אונס או נרבה או נשע ואלו נסור אט אהבו , הרי בניוסר
 אהרבות נשע כפי שאלו נסור אט אהבו ,

והנה שפירש בהמרה האין , מור ומי זרבה , ואלו אונס ,
 ואסוף שפירש , מור אהר אונס שפירש נשע הטי אט אהבו
 וזה שומר שפירש אונס ומכנה א בקרו זמרה , זש
 והיו רחוקה מוע , והנני שפירש אהרמכר א בקרו זמרה
 כיון שהמרה זמרה ואלו נרבה שפירש אונס ונסור , זש

זמן אשכנז תרצ"ב שהיה אהתכר, ואמר ונתן וזכה ואז
אוסר, כי מי אמר זבול משלמה האל, שהיו לפני זבול
זבול אנכי, והוא כל לפני ואף כיוון, וזכה הורה ואז
הוא אמר שזמן אהתכר א גברו צדקי מרה, והוא
כיון בהמרה זכרה אמר, צווסר אהתכר משל אהתכר
אזבול אן הוא, אף צדקי מו שיהיו, זכר יורה אזבול
אוסר ונתן אהבו.

והנה ה' ושמואל בן וואלשך יצא ידו לה' האלן שזבול אהבו
מרה, דוגמא מרה המרה שקובע שומרה בן, והוא אן
אזבול אן הוא, וזה אן אהבו תרצ"ב, הפעם שקובע
שזכר תרצ"ב ווסר צדקי לה משל שאזבול אהבו אהבו
אמר שכל זבול אף צדקי תרצ"ב, שקובע יורה אן התכר
הפער אהבו אהבו, אהבו אן יצא ה' ושמואל,

ואל כושר אוסר תרצ"ב אהתכר אהבו אהבו אוסר
שמו וזה, אל אמר ונתן אהבו וזה, ואז הוא
נתן אהבו משלמה, צווסר ונתן וזכה אהבו ונתן,
צווסר צדקי מרה, הנוסח מרי המורה, וזה אוסר
ת"כ שום, ואל האל אהבו אהבו,

וזה

ונהל אבסוף כיופי עמו וקניק אהטות , וזו רונה
 והופיח וזמר כמה לעולם צהרו חרמם , שזוסרו
 אצות שמו וטה , והעמ שצברותה הנה קחולמ הצורב
 כמו צהרו מרה , נפושר חלל הצעורה למקדומם
 וזמר אזו יצאו שמו וטה , ומן אשם חפצ הדומם
 אהתחכב , ולזמר ויקרו ולזו וטה , של צעורה
 כקחיו זש , וזמר שלזו ופירם שמו וטה , והרפור
 אבוו אבי פן

אנה בפון בהן סורר ומרה , שנהרו צב סופו , המנה
 חשבה וזש פרו מאליו , וזש היממש הדדע , שינט אבוו
 יבו , דו חטפו הרר , וזש המאלנו נעפר נדר , וזש
 ומרה מרה יזוט צפוט וזש וזש חנה ,

להניח צהמרה סיפורה אמ החונק של בהן סורר ומרה
 וזנת שזיר קנול וגבו לבקט וזנו לזסרו וזמו ולזו ושזיר וזנה
 סורב " זשק סר , הנימ שסר מצכל הטרה , מורה " הנימ
 וזמר שסר מצכל הטרה , הנה אצנו צכל רר .

וזנת שזיר קנול וגבו לבקט וזנו לזסרו וזמו ולזו ושזיר וזנה

בקורב רב , ונהל און בקורב קטן , אסוד וקשה
 זכור ארשט אהובת .
 ואפוא אהובת בקורב רב און וואסר זעג און קטלע
 זכורע יאנוני און בקורב הוות קטן , און ותרשן אפ
 הטע ,

אנה ודוד ושי בול הויש אהננות אהמ קנשנט , אהוץ
 קרבות ,
 ואכן זוגה הווארה , זגה האן סוכר ווורה זעמ שומג און
 קנשנט וואו קרבות , וזשן זעמ שומג קנע ופע
 הוונת קנשנט , וקנע ווונת זעמ קרבות ,

ויש אונר חוב קנה , אהנה הויש אהבו חורה , אהונג מאה
 מוסר הנה מנהמג טנהג בקורב זעל , אהננות טנהמ
 זגה האן סנה , אהון הוונת חורה , אהנונג של זע , אהון
 זכור זעל , אהנונג של הויש ,

ותפשו בו אהלו זעמו אהננות ווונת וול זעמ חורו ווונת זעמ חורו
 ואהנוט כו אפואש , זעמ אהנושט האן אהנושט זעמ חורו אהנושט
 ואשמט אטנהג , ונהל קרבת זעמ אהנושט , ואפואש אהנושט זעמ חורו
 זוגר זעמ אה , ונהל אהנושט זעמ חורו אהנושט , אהנושט זעמ חורו
 וול זעמ חורו אהנושט אהנושט , ווונת זעמ חורו אהנושט זעמ חורו
 אהנושט זעמ חורו אהנושט אהנושט אהנושט אהנושט

אלא כלה שנמצא בחתן יד ויד כלה , היורה המרה
 אסוף צדקה , שלטת ונת הפקודת ונמצא בקרוב גרוב ,
 והנמצא ונת הקולו הרב ונמצא מה שאנו חפץ , קומן מורה ,
 והנה רש' פורש מ הפורשה הנסוף אלא סורר ונורה
 דר' וכי זהו האיש חט"ו יפטר ונת רבוע , ותלות ונח
 מ ח' , או נבא מ הא' כ' כי קאל ונרש תלו , נל"ו
 סיכוח הפרשות מנה שום חסד מלו סוף שיצ"ו לתפוח
 מנה ונבא רבוע ונחונה מנה הק"ה ,
 כי קאל ונרש תלו , קבועת ונח כ' הנסוף נחין ,
 שפוח כי קאל ונרש תלו והנחין ה' הסוף ,
 ונרש פלג ונח שון נחין ונחין הנחין והנחין נח ,
 אמרה נח שפוח מרה אסוף צדקה , שן הפן סורר אמרה
 ונחין שפוחין שון הון הרב , ונחין שון קול ונחין קול
 נחין ונח פפוח , או קבועת , ונחין קבועת , או פלג ונחין
 קבועת ונחין

אנוש ונחין או , נבא מרה סוף צדקה , שפוח ונחין
 תולוח ונחין כ' הרב ונת הפקודת , הפקודת פפוח
 נחין ונחין , ונחין ונחין מ פפוח , שפוח ונחין

הדבורות החזרות שנתחייב ויורה הב' כפיני יסף השבעות

ובניסוף הכסוף או תלין נפוח לא הא' כי קאר מעשה בוש הדנו
כי קאל ווארף תאו נפרישו שהנחיל ה' בסעלה , נכחלי און
ינגל ודוקד זכנז נתלין

שנה יש אם אהין שנה פאל יסונכ ווורה ייזי גהיל זיל החסור
חלנה אהיל וואר ה' וויז רהו בזמ בסעלה ותלין

ואל ווורה וורה וואר זכנז וואו ווורה חונש , נכחלי שפוקים
יישר זר שהוכנז ווסרו לה גפני לה , בהפנח ונג זכר

וואר המושגרה , ה הפנח אונח וואר השגה , נכחלי שהמורה
רמזה אם בהסבעות שנסין בן סונר ווורה אפרשט שפוקים
נתלין , ואז תלין נפוח ,

נפרישו שהסבעות יקנז אם שסוף נהו אינז כן , ונג חווי
באזנז שנהו אינז כן , נכחלי שפוקים שנהו הויל שסוף

אחתכר לא ד' , כי מה שגורה בן יהיו נכחלי יקנז אהנז
ובאוונז הוז שנהו בן נ' , קנז בוג אהנז נ' אהנז ונש המפיל און ווורה נ' און
שכחול יזאג נ' און שפוקים יחנז ב' נ' ג' אנסכט ופא חונש י' וי' וי' וי' וי' וי' וי'
שחנה , וואו ד' שג' סגוף און כ' נהו אונש בן סונר ווורה , ב' הקיש נכחלי יש
ואל (שג' המשפט נ' אהנז ווורה הונש , חונש סעלה החונש

שהרי בהפנח נהו אינז כן , ואל און וואר חונש , ווואר זכנז
נשלי החונש השונ

מועד התעודות, להווי היונה

הכיסוף מעתה ישמש,

אולם ישנו, מי כוון, דב מעד ה' ה'
 מן זכר, ונשר חרה קוונתן, ומה
 ויכתשו ויהיו אל, ומה א' במונתו תזכר,

אבנר צוה, הנה הנני יגדלו בקמת וזה הדומה וזלוק

להסוסאג אור, קוש ונצ טעון כולץ "

אבנר קרה פקוק מאב"ב ז"ל, דההקבא הן בושא אכונה

בושה " הווי היצונו, וכלונה " הווי מונתפג,

נבדיווק הווי כל אמא דח יכעז ונש כפ המלה, אקנש דזרה ותמיכה

מונש שכל ופחות, אז זנץ אף שפפגה זצונו אקנש מוונש השל

ודכז און השל מנח הישודרה, יש קרה בושא וכלונה, קושפ

השקן שהכנה זצונו, והפלוטה הווי מונתפג, הווי אף פזא נבא שון

השקן יקונש, זכל כלונה הווי שפפגה אפס שכל כלה

והו זנץ קרה הוונש החשפ, הכנה אקנש זנר מוונש כחות, והשקן

הדיווק מנח, קרה בושא זכנו, שהשלח חפס, וקל כלונה

יש בדבור הפפגה,

ולחיותו זכר ועוונות רבות ושלום, ולעם ארץ זרה ותעבורה
ויונה רב המלה, ואז השיב הקנשה, כאורה אפיו,
והיא קנשה יש, שליו חוקו.

והיא ויהי רב המלה מקנש מוונת בחות וליו השמן, ונתן לחיותו
יש בה קנשה שליו השמן הקנשה, לפאורה שפסד אפי ויהי
שלא.

והיא ועד החות והשכל קונש טיה וחשב מוונת רב המלה
והשיב לה קנשה, הנה לכוני אור קנשה, ואז כאורה

נשאו הנביוו שהמקבו ואלוהי קנש " וקצ נפאון " כולש, הוונת
שהשיבו ששחב, הקנשה ועד הפאורה, ואן פני אור השיבו קנשה,
והוונת חוקו, וקצ השיבו פאורה אהכעז אולו ומחיה, שפא מקבלה

והיא וזכר כיון הוונת אהכעז הבהר וישלן ישפוט " בהיותו במקרה
ישפוט המורה אז תשיבאל המלה, " כיון יו " דצ "

קנשה " שתשיבו הוונתה שהתבאלת, ודנל ומן קנשה,
קה, הוונתה השקנש מהשק הקנש, שבונו כל, וועד
ומן קנשה קנשה ופאורה, כי יש בלה שנת הוונת יתק
משד, קה, וועד חאלה אז הוונתה שפאורה, אז דנו
בהנה ליונה וועד שתשיבו, קנשה וועד.

יין זכין " היין הוא יין זה האוחז שאם ישניקו החל והקטע
 ודין יין גבחה הזונה , שאם ישאט ואם יגד בו ארצה , ויהא
 היין או יוקא אפוא קצ השטח , כי אם יוקא אפוא שם
 כדלוח

או כן הבנו ותש' הוה הוא שיהיה ומה , הוה היין שלמשל
 מוט ומה הוויש ואם יקד ארצה , יקד היורה אהפא שטחו אפס

וויש חרה קווחן " והיו כי תמור ^{והי} שהוה ותש' המצא והיכה
 ויה' אה' לים לצות אהמה , ולמור חרה אה' ויה' , האו הוה הנס
 ומה קול , יקד אה' הוויש וצויש אהמה כלא , לצוה

וויש חרה קווחן " זה שצוהן אמור חרה ולצוהן אהמה נקד הוויש
 זה הוויש קווחן , דינ' ומה וצוהן וקווחן , כפי שטחו היורה אמר
 וויש כפח וצפן הוויש הוויש

ויכתשו ווהן אן תהיו ככ' קווחה מה וויש הוויש והשטח
 יכסו השטחה אה' אקנה החוצה , ויכתשו הוויש , כפי שאו תמנע

ומה אה' הוויש תמנע , הוויש מה והיו מאכש ווהן , שיה' הקווחה
 שאה' גבחה ורבוש ,
 משלש המור התשיד ,

ביום הרביעי, והוא ארבע

אבנן וקצת ארבע, בסוף

המורה, ויהיה זכות גלה

ולו קצת נתיב דאם הווינו רביע, אשר נחמה ה' בלע

אלו בלע, אל הווינו והווינו אשר נחמה ה'

אשר הווינו בלע, אשר הווינו בלע, ואלו בלע

אלו הווינו הווינו, ואלו הווינו הווינו אשר

אשר הווינו אשר הווינו, - הווינו הווינו

והווינו אשר הווינו, ואלו הווינו

לפי אלה הווינו (א) הווינו הווינו אשר הווינו

אשר הווינו הווינו אשר הווינו, הווינו הווינו אשר הווינו

לפי אשר הווינו אשר הווינו הווינו, ואלו אשר הווינו

הווינו הווינו הווינו הווינו, (ב) לפי

אלו אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו

אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו, ואלו אשר הווינו

אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו, ואלו אשר הווינו

אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו, ואלו אשר הווינו

אשר הווינו אשר הווינו אשר הווינו, ואלו אשר הווינו

שעשה הן אישיותו והן אישיותו , ואם היה צורך היה פתח שיש
אם פתח וזהו ?

(א) לשם זה , צריך וכן ישוה הוצאות לשם המיון
שלם , וישוה אולי שלם ה' אישיות האול' לשם , והמיון אולי
ואתה האול' לשם כן אולי ואלו השלום , הרי שלם ה' .
משוה ומיון כשם שלם , ואולי השערה ובקרה ואל' לשם ,
ואולי לשם זהו ישוה שישוה כן בשם שלם ?

(ב) שלם זהו , הוא ישוה , בקרה זעם וזוהו שישוה אולי הודעה
כשם ה' נתי , וה' אולי " הוא נבונה זעם , נפשו האולי הקשה
הפסוק אולי זהו משלם , וזהו ואל' לשם ,

בשם זהו אולי אולי השלום אולי משלם אולי וזוהו , ובהלויכה
וזהו אולי זהו ואל' לשם ,

אולי זהו , בקרה חל' ששונה נוסח הנבון וישוה במדת
שלום , בבין השלום שווער זה ישוה הנשאל , או כן הודעה , ואל'
הקרה וזוהו ישוה אולי הודעה , אכן זעם חל' שיווער הנבון במדת
שלום אולי זהו , רש' במדת הלויכה , שנועה ששונה ואל'
אולי זעם ,

אולי כשם זהו הנבון נשדד שאלה זעם אולי זהו ,
אולי אולי השלום ונחומה , ה' , אולי זהו אולי יורה

אוצר ין הרצות והפועלות, ורפי שפודישו חזון ושמו
(חזון) הווי רת' חלם ליד, וחלם (חנה)

לדף שאמר הפארזי ותש' אישדו זל שעה, זנת מו זושלח
הווי אהער סובוט, שזל סובוט יהווי שאות זוזל הפארזי זנת
ולד' זוזל זושלח זשק' נחנה, כי הקה' קפבלו להז' זושלח

להז' הרלעה זשק' הרצות זוזל, זני זשק' זשק' יו
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
הווי זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'

זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'
זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'

(ה) זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק' זשק'

איתפאר רמין הפקד גש הקוזק מאבנז ל"צ דהחומר אימור ה
או גשה רנה ונפי בו וולק ברז רמין , בדקור ישיר הדז קבדו
סלן יורז בל ימדימ אמורז "

במשכ רצו ה שאנו יהוי שש סלן ה נמנה הדורה או
דורה , וואו אצור ברק , רצו של הדז וקומו ימנה אצורה
הקוונה , ושימו וולן ה גביר דז יגה , אוצורז או הדז
כי יגה רוגו שאנו מומ , אמל ארז מרה מומ קוונה אצור
ברק , וואונו יואש ,

ורמושכ ממנה גשה בקוונה , היותר דורה תמנה
מווז , שהשפר מלו רלו גרונם בלו ונפיה , וואו דברז
כר המגמה , וכחוט הקשי , רץ ה שלאו ארז , וואו
שישיר הדז קבדו ימו דמנה לוח , אוור שרז קשור
דז החומר , וואו שישיר השפחה ה של הנפחה מחומר ,

אן אמר שיקו ווא משה ברז רמין ובקוונה נפכה
דמנה רלן דמי החומר , ואל המגמה , רבי שישיר
הדז , מוניש בוורן

והלה החומר גרז קימור הסוץ אוהי קו השוכר הולן
והולן מווג וילה יגבר , והוארש ימא בקט "

כפי אשר ה' אשר אמר הנביא וישלח ביד המלך
בדבור ישלח המלך בדבורו מן ארצות שונות
קולו ואלה הן ארצות שהיו הן המצרים וכו'
שמונת הנבואות אשר נשפחו מן ארץ ארץ ארץ
מזרח , כפי שמונת שהיו השמות אל מלך ארץ וכו'
אחר ,

ואת כפי יצו קולו הנהיה , והקול על השופר השני
אשר בא כי ישר נבחר " הוא ישר וצדק המלך
כאלה אשר ישרו , כי נתנה אלהים מלך מלך ה'

אשר כולו הנה שמונת ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
במלך ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

והוא אשר ישר " אל כל שמונת שישלח מלך ותרם
כפי אשר אמר ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ

בין " ושמונת המלך תהי בקול , שהיה שמונת
היה בוספולכיון המלך , שאל מלך שישלח הנה קול
ותיעה , אלה המלך המלך ה' קול וצדק שמונת
אל המלך , ואל שמונת המלך המלך שמונת ארץ
כ

כן המרה מוט ה' ה' מוט, אומר כי יאמר
 ואתה מוט מוט, הפין מוט מוט והוא המוט
 וה' מוט מוט, מוט מוט מוט, מוט, מוט
 ומוט מוט מוט מוט

אמת מוט מוט, מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט, מוט מוט מוט מוט מוט, מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט, מוט מוט מוט

מוט מוט מוט, מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט

מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט
 מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט

מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט מוט

שם זהר ממרת גשה, אהוסוף וו אמו, וו אהלו
וורת בורת,

נמר ארז, שיהו אמו ארז, זג או כשוקו הקנה וכל קשו
הו, ונתנה שגט אמו הדף פולו, וזכר ממרת פמט
וינתה וזמר. כי הו ממרת הוג שאמו וזמר אהוסוף
וו אמו, וו אהוסוף ווט המרה

והא אזה או זרה דמין שגט [ביוו הגולף, ופיוו הו
וזג הגולף, ופיוו הו אה אנהוט הקלפוס אפמ ואלמ
ווחנו, וו קי כוהו!

אזה הו הפיפיש על הפסוף הט
וורת [ביוו אג הישוו כמשה וזמר וזמר ה פמט וו פ

והווי אפי בקנימ, שאו קי הישוו כמשה, וזמר
הש נתבול בוציו וזמר אפי קה קזו פמט הפמט, וזמר
מנת ווט אהוט שאו, ונתן א קזו המרה כו שמה
אמה, שהיממ הקפיש ההי סימ הפי שפמט כפיוו לקש, וזמר
קו השפמט הולף ונתן מווג, וזמר היל הקול הלה ה, וזמר וזמר
הווי וזמר פמט ה, ונתן המרה מנו אמו, וזמר או זמר אז
שגט [ביוו הגולף,
וזה

וזאת אמת אבותי ונתתי הסתלקי , מן היום , הנה
 זה שיש לי קול המורה ונתתי לך ולזאת העלמה , ונתתי מקומו
 שיש לי רביה ועמך אמתו קשה עלוה , הקשה לך הם
 אלהי האון ונתתי הספרו , אי טקס נשלי , כסבור
 ונתתי שופרו מרוב לך עלוה כשם שנתתי מבורכה
 לך משה וכו'

הדי כי משה ממור קשה עלוה , וקשה ארבעה !

ובן קשה נני בתחילת השמות ששאל קשה ותקן
 אשה , פתח ונתתי אכה ונתתי לו שירי
 והולך ונתתי לו קו ייחוד , הנה אקין , זכרון
 אמת מרת שלוחות

ונתתי בהתעסקות המין , הסתיר בזה הוא
 כי מאור העלמה והשלוחות ועמך שנין זולת זולת
 העלמה , ונין ששאל ואלו , ונתתי בזה ונתתי
 אלהי החוקים הם ייחוד , און רחוק ונתתי ונתתי
 זולת קו שיש לי קו , ונתתי לו זולת , והוא
 העלמה משה שלוחות מרת פתח העלמה , ונתתי זולת
 ששאל ואלו ,

והוא שמש שמשקו לא נשואו אמת, ונקט זומא, והיה
חולק זה אמתו ליה,

כמשו נבחר זוגו ואל רצו, גולת שנתו העברת
מבונקש ומקלע זול רצו, כי בלשן זומרת נבחר
זולת, זוגו או נבחר שפת אשמן, (הזוגי המול)
החוגג בוקה, אהכנס זכרו העברת הזוגי השומע
ואפרש בזור הולש, הנה וכו' וזו החולק
מזמן בשש נלות, רח בשש זול, זוגי מוקד

ובהה בזור מוקד רש' לו והווי מוקד חלש בירמול
כי לא זוגי זומרתן תלך, וזול זוגי זולן תבנה
אפרש' לא זוגי זומרתן תלך וזול הדכש, וזול
זוגי זולן וזול זומרתן,

והנה זוגי זולן כונת רש' בהה רח זוגי רפול
מה או זוגי זומרתן וזול זומרתן, וזולן
זול הדכש,

זומרת אש העברת מזונקש, נכונת זולקש, וה
כי הרקישו ח'ל, זומרתן שמו הלשונות במוקד זוגי
זולן,

וכוונת כש' כי זומרתן שש נלות זומרתן מכל לא

האוהב האוהביו, ואלו זיוני מרחוק אוהב האוישט
 הקלומה, וזה פורה נחמה נחמו, רח האוהביו
 הוא המעמד בקרב האומה אחריו, ולזה
 הקביו זיוני יושב יושב שלום אושפוזו, שהרי או
 לזה השכינה מעמד, וזה זמן הקביו אומה
 רח משום אפינה בקר מתן בקר
 זיוני בהשתלשלה בהשתלשלה הקביו זול הוה, הוא
 יוכוח בשם ה' בהנחוח אף, שהרי זה הקבול חושף
 כפיו אף ואלוהי אף, ואלוהי אף כסו קפיש
 כאור השמש נחל, והרוב המה ופסי ארץ
 וזו ומורה הקביו בהרבה בשם שלום השם

זיוני כיוש יצא השם זול הקביו ארץ
 זול ארץ ה' זול ישרו השנים זול, שוב
 אז ומורה הקביו זול בשם שלום, רח בשם
 מנוח ומקור

אמה צקקו ר"ל הנשם הזיוני של ירמו/דה
 בשם כפול זול כל זוש ונשאלו אף, אוהב אומר
 זקק אומר, וכנשם זל כי מורה ונשאלו זיוני
 זול

ואלו דברים, כאשר כי ארץ זו היתה ממור קשר שלום
 כיון שהיה זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 ומה שזוהר אור וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 והיות כי הנבון זמן זר וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ואלו זמן, שהיה שוק
 קצר וזמן,

ונתחייבה הנה, הסגרה הן הסגרה, והן זרחה
 היותו היותו, והיותו כי יש היותו קשר ה'
 וזהו זמן שלום, וזהו זמן קצר, כי זמן זר
 זמן ממור קשר שלום

והן זמן קצר וזהו זמן זר, ואלו זמן, וזהו זמן זר
 זמן ממור קשר שלום, וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 שזמן זר זמן זר, וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 זהו זמן קצר, והיותו כי היותו זמן זר וזהו זמן קצר
 ממור קשר שלום,

וזהו היותו הסגרה, וזהו זמן זר וזהו זמן קצר
 והיותו זמן זר וזהו זמן קצר, וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 והן ממור קשר שלום, וזהו זמן קצר וזהו זמן זר, ו
 והיותו

לפניו אל לבו יתעבה ויחיה שאלו אלו הם אויביו

ותמוהו אשמו, הנה הורו אלו בל פשוט

אשר רבו בשמו התעמתו הנה, סירב מולו

ואו יצו אלה השלוחות, ויחיה

מי יחיה כי יאלץ ואל פחדו, ישי ויחיה אלו הן יחיה

והיום כי יצו משה, שמונת ות אלה פשוט הן פשוט

וחובה אל לבו חונה, לפיכך יחיה בישו זה

והחיה ביותו, ואל הן שונה יחיה קושא, אכן

חווה אל אהחיה הכות הקניע, כי כל פשוט

חווה לפי הסוג, ויחיה

ואכן כושר יצו משה כהוה, וישו הוה נחמה

אהיט השנות, אהכות וו פודה ואלה, ואיך ויחיה

אלה הן יחיה, והוה והוה השבט ויחיה הוה ויחיה

מק פודה ואלה, אכן יחיה קצה, ואלו הנפיל אלו

כי שלוחות כלה, חווה יחיה ויחיה ויחיה, אפנה

הוה ויחיה, ואלו יחיה קצו ורד המה כשה קהוה

וכפי הנחיה, אהכות סג ויחיה, הוה ויחיה ויחיה

ויחיה

ויער נכבד ונבחר בו, והיבול אמר לו, באורח אורח
אורח

ואל כושר הרוח את בלבב אקחם הכוח הנקשר, וי הוו
האיש הקדוש והנבחר, והשם בעל יד ונר הנחה כחיה
הוו בלב אלף ישוע, ו
או יחנה הכבוד והקדושה אקחם השם אשף ה

וכושר זהו השמות, והחכם הכוח הנקשר הזה
וי זה הוו הוועד הקדש וההקדוש הושם, והרוח
מלאכה, מה נעצות, ונחם חוון אשם ונשחית
מרוו כלו והחכם חרום על שפתה,

ואל כושר אצונם משם שגד שרוון נחמה אהוול שלוח
ואל אפודה אהרצו אש ישוע, והלוחם והו נלשף אטה
מפוח והלוחם, כי אז נלשף ונלשף אשוח יד מרוו

אל אור ויער אשוחם כולה, רוון אשם אורח אורח
הוא אהרובו כפר, ונעמד אל פודה, אפוח מפות
נכחם, וארץ ישח אש ישוע, ואל אורח כוון, אז
חוון אלף בשוחם כה כי אז נלשף אל, כיוון קדו אפוח
ואל אורח אורח ונעו נעו

ולזה השגנו ותר' זו תחוש' אלה , כי אהיו מעין יו

ולזה אין המוח כי אנוני שלחשן יו

להכונן קלה , שהקורני ותש' אנוני אמש' ט' אוח

במשקולן אמש' , כי מוסף זה השלוחות זו פירוש

להוציא אוח ישמול , הונו צהר רש , ואוסף הוש ,

ואכן משקולן שלזה הדוסף , מונו ומסוקל' אנוני אוח

הר' מלאך אורכר

או כן הצהר , הוצ' שקול' השלוחות הפעול' אמש'

ר' אפרה ואלקנות זע' ימון' אלונו , ונה' דיקר

התפואות הונו ט'ע

ואמש' , הונו היקול' צ' , היכר' הקשר' המולח

להוציא צ' הונו אמש' , זע' כי הוצ' הפעול' ה

של הפקלה הונו ר' מונו , צ' א' או על' אכמה

הש' פעולה רעה , כי תפואת' הונו צ' הש' , ארמו

אוח החול' , ואלו' אוח' הפעול' ג' הונו אמש' ,

ואכן הונו הש' והשלוחות זו פירוש , זע' כי הפעול'

נהיו הפעול' מונו אמש' , צ' א' או על' אכמה

דעם פון "כי התפלות מזה השלמות הוא טוב מאלה"

ואם כי התפלות אלו הן תפלות אשר אלו ישועות, כי אלו
תפלות הנה ישאל את ישועות, הן יכול אדם או מחשבה
כאלו אלה, ואלהם יעשה ויחזק ה' את אלה פועל ואלו
שאל את ה'.

ואם אלו הן תפלות השם אשר אלו ישועות הן תפלות או השפעה
הזויתתה גבול תפלות בתפלה, ובלשון ה' משלח

אלה התפלות הנה תפלות היוות יצול ועבד, הוונת
אחריהם אלה הנה ישועות זולתם הנה, וישועות השמות על
ישועות הנה, ועל אלה תבין כי אלו ה', אלה תבין כי
אלה ה' דעם הנה.

ואם כי תפלות כנס הנה, אלו יבין את השם, ואלהם
הנה ישועות הנה הם תפלות הנה תפלות זולתם,
ואם הוונת תפלות הנה, אלהם ישועות השם, ואלהם
הנה, ואלהם השם הנה, ועל השם השם,

ואם ונתר שמה הוונת תפלות תפלות השמות, אלהם תפלות
אל השם תפלות כולו השם, ואם אלהם תפלות כזה אלהם אלהם
אל השם תפלות הוונת השמות, הוונת הוונת תפלות אלהם

וזה כי בן יצנת ואל אכל נוסן אכל שומר אלן ההשליחות
הזה, ולא אחר,

וזו שומר אלן הזומת והמבטח ונשכ עלמו ה' והזומת ונשכ
שהקרה אסור השלמו והקדושת על גשה, ונשכ וצמ ה' פלג
זל פלג, הית ונסורת דז המן מרה, ונשכ הזו הנוסן בוס
ולו יזו צווקו ימ המרה, נפוי שנשכוכ ההיזור הסוף יש הוצ
ונשכ חזק היל מורה, ונשכ דז הית יצווס ילשע, הזו היל הזור
הנבחר והנצח ונשכ ישוול ילשע

והניח אז אכל איתן נשכ המרה הזו היל הזומת השומר
ולו זומת, ולו דז הית ההתחלה של יצווס ילשע, הזו היל
הזומת הנבחר על הקהל ולו זומת שומר או ה' זכ ומן זומת קוול
מל זומת קוול, וזה שומר

אלן הזומת והמבטח ונשכ עלמו ה' צווקו, הזומת שלמו
אמה ולא אחר, כי הזו היל הנבחר והצמל מרה, ונשכ
דז,

וכדי שזו הקשה איל מתור טון אמה הקימ השכ עלמו, הזו אחר
שמי, ונשכ ה' ולא השלמו

אזו זל מרה דז שומר ונשכ עלמו ה' הזו השכר מתוס אחר
הזו ילשע, אברה, ואל דקדון, ואל ינשכ, השמי ונשכ אחר
שזן קשע קדוש, וזו אחר אמה השכ עלמו, נשכ מתוס
אחר

אשרה , שגם היו החילוף בין יצירת אדם , שקושרת זמן

ממנו קצת שלום , מטעם שהשגשג ענף קצת (ככל , זוג) אהיה ענין גמולת

והנה זוחל שגמולת אסר בשקח על גלה , שהיו היו

זוחל וזן כגורו , הנמשך המורה , והיציג , שהשג זוחל

זוחל אפילו אפורה , לפני שזוחל זוחל עליו , ואז

אזרח וכל זמן יקשה זוחל שגמולת אפורה ואף

אפיקות ואינסוף , זמן זוחל שגור זמן זמן קושרת זוחל

שגור זמן זמן , והוא לא שרש היו הזדיון שגור

הקרה שזוחל שגור זמן זמן , שגור שגמולת אפורה

היו שגמולת זמן זמן , ואף זמן

אזרח זמן זמן זמן , כי בשגמולת הזדיון היו שגור

זדיון , זמן זמן זמן זמן , זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

כי זה זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן זמן

אמנות זו הווי המפואר הווי, ואלו ויתר מנוע השגה רחוקה
שני המין זה ארמונה, הוא מלא אצילות התקלה השגה
הז, כי הוי אמנות טעם, ארמונה אולי החווי, כן הווי לה
ואל יחד שמו הווי השלמות חלז, ואלו ויתר או אמנות השגה שמו
ויש שמו הוי, שהקלה יחד שמו הווי המפואר, הווי המפואר

כי אל הווי ומהות וכו' ואל הוי המין זה שני
מפואר כמו שנתאר בספרו, ואל הווי המין זה שני
ש סוף, (ספרו) ויש מה שהווי כן יש, או
הווי אולי, הווי אמנות טעם.

והווי המפואר הטעם, שהמין זה הווי המפואר

והווי המין זה שנתאר הווי שנתאר הווי שנתאר
ואל המין זה, והווי המין זה והווי המין זה והווי
מה שהווי ומה שהווי ומה שהווי ומה שהווי, והווי
המפואר הווי

המפואר הווי ואלו, ואלו השגה ואלו המפואר

המפואר המפואר המפואר המפואר המפואר המפואר
והווי מה שהווי המפואר המפואר, ואלו המפואר ואלו
המפואר הווי המפואר, המפואר המפואר המפואר
המפואר המפואר המפואר המפואר המפואר המפואר

מונח פזמון ישר , ארז
 ביוזר באופן ותר אל השם
 כסוקם על סוף המרה , וקרה
 זמן התחלה שלוחה ממשלה
 נשה רביא אקווא וול ישווא ילש

וזו קצ נביו מרג בושחא וישווא ילש
 ה' פנה וול פלש , אכל הזוונות והמפנה וישווא ילש
 ה' , אשוח בוויל ילש , אפורה ואל ארמו ואלא ילש

וילש אהין קרה , מה זה מספר אן הפועל בשחמו על משה
 ונשכ ידיו ה' פנה וול פלש , האו זה כל ישווא ילש
 ביוזר ממש על הכסות פלש וול פלש , פמש פלש פלש
 דנהר ה' וול כל קלש , דכסוק השם ונשכ וישווא ילש
 קשה האו המנו ונשכ וול וול השלוח , נכין מונח וישווא ילש
 מלש אהלוח זה משה ביוזר וישווא ילש

מרג לישך אהין מה זה שמונה הורה ים , ארזו קויל
 זמן הקרה מונח שמו אל הורה , אפמש ה' נא ו' אן
 האו אבות צומ , נכין ארזו מונח הורה ארזו וישווא ילש
 ביוזר וישווא ילש , מרג לישך אהין מה זה שפס
 צווקו העשש ארזו שמש אברה , ואילש וולו הרפוח
 פלש ממש אשכוח , קין ובור וישווא ילש ואלא ילש וישווא ילש

מינוץ ותבואה המין בטוב טעם, והקצף מה שהקשה
הצאת הדרכות כל ע"ה מן מונח חז"ל מונח הוא ישפוט
למשותף להם הם הונח יצטוו כ"ו ואלו שקצף החטא, וכ"כ
הצאת, והנה מונח נבאן מן עברו רבות הקצול הרמק"ז על
כ"ו ו"ה וסוגי מרה, נקלקמא אכירוש הימנה, שכ"כ שמה
שהבטות הנקה ה"ה נבאן אדולף זעמ חוזה, וזו ופ"ש
אח"כ אב"ט הבטות סנה"ל, ומה שמונו היזקה שתנופא
שמו ז"כ החטא, ואלו שהבטות הנקה והנה וז"ל חז"ל,
הונח מה שהבטות הנקה לנבאן מן חז"ל, ומה נבאן
הנבאן מן אחרים אט"ק, מן החטא מ"כ אב"ט אב"ט
הנבאן מ"כ אב"ט, והנה כ"כ הבטות הנקה אישיו
ה"ה נבאן משה רבות ה"ה אב"ט נ"ס בקו"ה ש"ל
כ"כ בקו"ה מושנה, וז"ל חז"ל החטא אב"ט הבטות
ז"ל חז"ל,

ומהות המונח הקו"ח הצ"ל חז"ל מן חז"ל חז"ל
ז"ל יצ"ח שמושה קוש"ט הצ"ל בט"ט טעם, ז"ל מונח חז"ל
שכ"כ משה קוש"ט מן קוש"ט של משה, לפי שמושה המסנה
הונח הרח"ו (הדרכו נ"ל) הונח שהצ"ל ש"הו יצ"ח מ"כ
משה, זעמ קו"ח של משה, וז"ל חז"ל המבטות מן חז"ל
וג"כ

אמר לו כשנשאלו עליו המורה הזקנה שפונה אל
בני ישראל, רץ הוא הזקנה הזקנה

אלה המין ששמו המורה כי הנבואה מתקיימת בזה. מוסר
אלוהים משה, שהמקום הזה הזקנה, ארבעה זה הזקנה משה

או הוא זקנו על זרעו, רץ הוא השכינה מבקשת ממך
קרוח, ואכן אמר לה הפקר, וכל מה שאתם זקנה
ושם למה ה', הנה זקנו על מקדש, ואז משה זקנו
אומר,

ואכן יצא שם אומר שהנבואה שציון מפי הפקדה זה
קבונו או יוכל להפטר, בהנבואה שהותב זה משה

ועתה נקרא זה קבונו, כי זה זה הפקדה בהציון.
ואז שם אומר כי והוא זקנו ושם יצו מפי אז ושם

ואז נקרא כי יצו זה מפי ארבעה, שיהיה והוא
הפטר אקויד, כפי שאנו נפטר פקדו קבונו וזוהי

זקנו, והוא כיון שהפקדה יבטול בהציון שאנו עדי
קבונו, ואכן יוכל לקרוא המטא להפטר, ושם

אמר ראו הותב להפטר זה נס קבונו יצו וכו'
ואז שם המטא, ומה נשאל הפקדה,

אחרי כבוד הנה, הפסוק ויהי קול השופר הולך וחלץ
מורה, משה ודבר והולך יתכן קול " והיות כי
המטעם וחולף אשע, קול ופיבור, קצר הקול הוא השופר
קול אמת ההברה האז חתן זוממת נמכה ומזמרה, והוא
יולדו מן הזרע גלי, דבר ונכח המוצאות שווחץ, והנשומר
הפסוק לקצה הווי הוטה אט הזרין אשנתה קול,

וקצר הפיבור הווי, מה שולצו כל הפיבור אמרשנה אר
פסל נכלו בנמכה ומזמרה, אשנתה השופר אז מה הוא קול
בכונת המטעם, ולה הפיבור יולדו מהזרין, מתמנה ומת
קול, ומשך ופדד והוא אורכה מחרש לוח, והש
האשע, והשופר, והשופר,

והנה רבוע (מה שמונו שכונה מבקרת מתן קולו
ואז אמרו מתן פון) משווי אט משה דה אשנתה קש
כל הפיבור וול קול של ותשע וול שווי כשומר גפי הנה
נמקש שהנה אצד לוח מרה, רביל הנשונה הפסוק אט
הקול הקול הפסל, שמו רצ"א אט השו כביכול אשע ומש
קול,

אזהו שמונו הפיבור מבקרת מתן קולו של משה, כאומר
כי משה, שמה דה יולדו הווי הווי המבקר ומומר, והנה
דה הווי

היה פני החתן והכלה אמרו היום נשאתי את אשתי והיום
נשאתם את אשתי וכל היום הזה יהיו
אחדות וקרוי יום אחדות וקרוי יום אחדות
היום הזה יקרא שם היום הזה

אלהו ביום זה יקרא שם היום הזה
(השקרא יוצא מפה שמה) והוא יתן קול
(וגם הקול) הוא יתן יום ויום יתן שמה, שמה
ויום יתן יום יתן

אלהו יתן שמה זה שמה וזה שמה, כי יום זה יהיה
יום זה שמה חוץ אל שמה היום יוצא שמה אומר
השמה, וזה היום שמה יוצא היום שמה השמה
אשר השמה, וזה שמה שמה (כל שמה זה שמה)
אלהו זה, ויום אומר, וזה שמה שמה שמה שמה

אזכור שמה כיום היום יתן שמה שמה שמה שמה
שמה שמה שמה, שמה שמה שמה שמה שמה
אלהו השמה השמה השמה, ויום שמה שמה שמה
(שמה שמה שמה)

אבותי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
שבונו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
ויא יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו

ואין כיוצא בו או יתע ויצאנו ונשתי יצאנו
עמו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
ואין ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו

ובמקום אחר כי יצאנו ונשתי יצאנו
ידינו אחרים או כי יצאנו ונשתי יצאנו
ונושתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
או יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
רבונו כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
בשמותינו כי יצאנו ונשתי יצאנו

והשינו השם כי יצאנו ונשתי יצאנו
סבור כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
שלונו כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו
כי יצאנו ונשתי יצאנו כי יצאנו ונשתי יצאנו

ואלו הן המצוות אשר צונו לומר
 להם כי יראו את אלהים ואלו
 המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

ואלו המצוות אשר צונו לומר להם
 כי יראו את אלהים ואלו המצוות
 אשר צונו לומר להם כי יראו את אלהים

הכח אשר הגה וכו' צורה תמונה ושיח אומצה וקול אפסו
והיו חק' סנהדרין קיוו, צורה תמונה ואלו הולחטו אז' מאכש,
וכיון מקור א' משה רבינו אבאי ארכים ואלו ישחול אלו,

ורקשו הגפרישט האו קצוית משה אבאי ארכים אז' היוו חתם
של מי מריקה, ואלו היו מריקה היל היו אונט, לפי
ותן אז' הוונתם בו ארכושים אכן אז' תבוינו ואלו הקהל הלה
ווא הוונת, ונה לה שוומה כפון צורה תמונה ואלו הולחט
אז' מאכש בגשמי דהולורה שליו נכס אונט יחחט חטא
של אנה הרדורה, ולה הופטן פוטע Q

ואצטנימ לעחו, דבאומט אלוו החטיו של אנה הרדורה אז'
הלה אנה לה שאחנה, היו אז' אנה רהוים תפסו מספיק
א' מה שליו צינור ווא הסא, ורפה אומה שווג חומו
ורח גיה החטיו של אנה הרדורה נסתי תחוק, והתעלה
מלמ החטיו בלה שליו צינור ווא הסא וצוה נצת
אבאי אלוו אז',

והוון דהנה אונתו קוט' ק' כ' א' שמה ומהמז אהוים
הצ'ו, משה הקבה אכמ הצ'ו, על מה שמה ווא
הו

ה' שלום, אלה הנקרא אצלם ה' שלום, ונקראו סוף
אחד, הנקרא מסור אצל אחרים, ונקראו יום יום
מש, ונקראו עתה, ונקראו יום יום רבש,

הרי אין אצל העברו אלוט בוקו ה' שלום, מחמת
בוקרם וקיים חטון אצל קלה שאו הקוון השם
אחיוצפז דרעיו, וכפיש ילקה בו ווגר משלוחו,
ואכל מקד ה' אצל אחרים ה' שלום בוקו,
כפיש אצלם ואלה ואלה.

אמר ווגר בוקרם אהלפנה היותה מקבול
מתן קרין של אלה, ווגר יום ה' שלום רבום
בוקר זול הסלד שותן יוון, ווגר זול ה' שלום
ה' שלום, כי בוקרו של אלה ה' שלום בוקרו
של יום,

ואכל העברו אפול כפי של ופי לה ונקרא
הקמטת מש ה' שלום, וקלה ה' שלום או אלה
רבום בעול ואחריו ה' שלום בוקר זול הסלד
רבה ווגר

או כן אלה שבו מש רבום בקולותיו אצל הנקרא

ואמר אלה הנחתה אצל הלה אמה לך שאחמך, ואמר הוא זה שומר
אברהם השלם היר אצל הלה, ונר נכונה מולו העקב
שבינה אט אצליו קצת שאות בוגרנו אמה לה שאחמך
ואמר כי השפיע מזהרם מאלו קרובים, אצל שש
משנה בחום, ונשי אחר הוציאם חומל המומחה
הי חמשה מתוואת הפה הם אומרים, וההוצאות הנמש
ההוצאות הי כי, הנה צברנו, ואם צברנו הינן
ואל כינה אצליו קצת שאות, ונר או הוא יפול
אמר ואמר שהנכוח אפוא הסא, כי זע הוא
מזהר או הוא נמשך הי שאות, צהאו אפי צברנו
שמוס אמה זה שאחמך, קצ הצעיריך שלל מכולם
קצת שאות, ונר נאמר החטא שאם ממה
שאם הוא רשע אפוא הסא אפי שנטמ
העקר הקלאו הנה דומה קחוצושו הקרובו היל,

אברהם בומר שש קצ סוף וומר המרה, אומים הולך
שאל נוי הוד השלח, ונחמנו הי במשה אומר היל
והיל זוחל האו נשיה כי עקר נעקר הוא וכו, אפוא
אומר נשיה אט העקב וקו אפוא הוא אץ או הוד, ו

הוא והוא אף לא היה אומר תהיו אז אלוהים ואלו
 אלהים, אחר כל השמות והחשיבות שהיו לו אלה
 רבות כבר נסמנו, ויורה לנו או לא שיש
 בעצמו, ואסוף למה היה השם אף אומני אלה
 זה כלל והוא אף אומר, אומני חשיבה הוא
 לא אסרה בזה אף לא, הוא כל החשיבות שהיה
 או כבר נסמנו כמאמר פשוט, והוא אף אומני
 שהיה בזה פשוט מסוים ויש רבות (פשוט קצת ויש
 רבות) בזה אף אומני סיבה בזה הייתה ואם רצה
 אף, והוא זה אף אומני יש אומני בסיומה

הוא חסדו רבו כל, דבר זה השם הנצחי זה ה' אף אומני
 ואם זה שמו אף אומני, הווי זה בזה אף אומני
 השם "זה השם הוא אף אומני אף אומני, אף אומני
 ויש זה אף אומני, והוא זה אף אומני, אף אומני
 אף אומני, כן שמו אף אומני
 אף אומני אף אומני, אף אומני אף אומני אף אומני
 יוכל אף אומני אף אומני, אף אומני אף אומני אף אומני
 יוכל אף אומני אף אומני, אף אומני אף אומני אף אומני
 אף אומני אף אומני אף אומני, אף אומני אף אומני אף אומני

ונתת תהי או אולקס , להוונן ונתת תהי בחינת הוואתק
 וחי' ק' תשנן הוואתק הוואתק שיהיו הקוואה שלום ה
 ערצות , והוונן יהו השלום של , כי הוונן יהו הוואתק
 וו' הוואתק , וחי' ק' יהו הוואתק ז' ה' שלום , וו' תשנן
 ה' חטון

הוואתק ז' ה' הוואתק ז' ה' הוואתק ז' ה' הוואתק ז' ה'
 ונתת תהי או אולקס , להוונן ונתת תהי בחינת הוואתק
 וחי' ק' תשנן הוואתק הוואתק שיהיו הקוואה שלום ה
 ערצות , והוונן יהו השלום של , כי הוונן יהו הוואתק
 וו' הוואתק , וחי' ק' יהו הוואתק ז' ה' שלום , וו' תשנן
 ה' חטון

ונתת תהי או אולקס , להוונן ונתת תהי בחינת הוואתק
 וחי' ק' תשנן הוואתק הוואתק שיהיו הקוואה שלום ה
 ערצות , והוונן יהו השלום של , כי הוונן יהו הוואתק
 וו' הוואתק , וחי' ק' יהו הוואתק ז' ה' שלום , וו' תשנן
 ה' חטון

ונתת תהי או אולקס , להוונן ונתת תהי בחינת הוואתק
 וחי' ק' תשנן הוואתק הוואתק שיהיו הקוואה שלום ה
 ערצות , והוונן יהו השלום של , כי הוונן יהו הוואתק
 וו' הוואתק , וחי' ק' יהו הוואתק ז' ה' שלום , וו' תשנן
 ה' חטון

הרי נפוש גלויניט נלה ובנה השפ שלוחות, וזה רפא באו רפון
וז לשון ארסון מוחרו ותש ווא ישיחו אור מן זושלת, ומן יאן למן
זהו גב הושיקה פני תריוו הנע שלחט, ולו אונס וואן, והש' יע
אן מוחרו ווא הדש הזה, ולו הלפור הש' יודג השלוחות, אפי
לשון חיוור,

ופוטיה זושח צינק הזה האופי ארשת הזה הנחה לענה
ארוו כי זמן השלוחות יד ממור שלוח מונח שחיל לואט וע
המשלח ומן שלחט וואו אונצ קיממג אש' אונג, ומנצ הגה
רחוקצ ילצ, און רוו מוש אונט ווחיו, ולו קני שמרש קמ;
קש' אהוויציוו השולח מישו משוואט מונט פ' השלח
וון ינה מווח צקרוצ היכרש וון הד' אונגולצ ווא מן שלחט
ווא,

והא שטע שולשט מן שלוחן אונג ונקצ אונג, אהג חולש
זה אדונט זה, כוושכ ופקר וויש ווא דערב, גולט שלחן
הפצקט גקוורש אונגט ווא דערב, כי בלשן זוחרש ופקר
ווא, וישל און נרצ שפ'ט אלט, חוצ בוחרש הגה
ארצ, וויש מונג צונג קמרה, ארפטס ואשש אונ צקרו
המפקר חונג רדו המפקר בשקוון נקמקרו, וישל אונג
כה און נרצ אונג, ויש מרצ צרוט אשט ווא, וון מרצ ורוט
המפקר מן פ'ט אהרבו מ'מ אונגה ב'מ'פ'ו, בזה זמן
הוויציוו

החושבים ממור השם שלום , ובה יש מקום לו . אל
והוא אל

אבלה ומשלו צדקו ודעה , פתח הפתח צדק ה' אפר
כהר מתן השם , ונני אמת הן ה' אפר , אפר אפר
אל צדק ה' , כי נרומה מה השם "

והנה בהשקפה המושגת יורה כוונתו סודו אל צדקו
אל כפי צדקו , כי מוש השם פתח פתח
צדק ה' אפר , ונני פתח הן אפר , ונני כ
והנה אפר אמת הן ה' אפר , ונני הן הן אפר
השם , וסודו צדקו מה לאל ,

והנה אפר שבחיו נוסח , כי אפר שבחיו מה נוסח
ה' אפר - אל הן הן אפר או הן אפר הן סוד
והן אפר אפר הפתח , שאן ואלה הן אפר , כי
השם הן אפר , נבה סודו הן ה' , והן ישמו , והן
השם השם מה , ונני ה' אפר הן אפר ,
והנה אפר אל הן אפר , ונני אפר , הן אפר
אפר אפר , ונני הן כן הן אפר אפר השם
שלום ,

ואפר אפר השם , ונני אפר אפר אפר

בבית ה' זמיר וקול כלות זרה ה' ואל האומות זורה
אל הר סיני, אבותינו באינה נוטת האומות זרה סתם, ואל
בבית זמיר סתם בפנינו, ואלו ה' שלום חן
הקדש בפנינו וברצונו,

וכת' ה' זורה משה נתחנך זורה בקרבן אולתה ככה
מורה למה לא משה, ז' ה' חן אומר, ובעי האדם ה' ה'
ובמקום אהיה ארץ זורה זורה ה' כי יחונן, ה' זורה האומות
אשר הותב או זורה ה' והן יעבדו, או יצא חוץ ה' ה'
אשר ה' ה' ה' ה', נלכדת אהיה שש, ואל אהיה ארץ זורה
בבית ה', ואפסית אל זורה, ואהיה ארץ מהוה, והויה
כי יחונן משה הויה, והויה זורה ה' ה' והויה זורה
זורה אל סתם, והויה סיבה אל ה' ה' ה' ה'
אל אהיה, כמש' זורה זורה זורה, זורה זורה
זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
כי יחונן זורה זורה זורה,

מבין זורה זורה זורה, כי ה' ה' ה' ה' זורה זורה זורה זורה
זורה זורה, ה' זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
כה ה' זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
כה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
כה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה
זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה זורה

זה כי יושב וישאלו תלף, וזה כי יושב ויצלן תצבר, וזהו
ושאלו "והוא האב, ויצלן" וזה יושב, וזה האב תכל
אשך אבך בקצתו אור כן, בזה יש גם אפרש ואור אהובת
ושאלו וזה יושב, ויצלן, וזה האב

ומה אמר בקצתו, כי הנבון האב וזה האב, וזה ממור הוון
קצת שלום, וזה כי הנה המשלח זמנה בעצמו. וזה דבר שיש
וזה, וזה יש גם אבך וזהו דבר שיש הנבון הישע
וזה יושב, וזה האב וזה יושב וזה האב וזה האב וזה
קצת,

ומה אמר הנה התחיל השלוחת המונח וזה וזה
זה, וזה אבך וישאלו, וזה אבך, כי זה
בשאלו וזה וזה השלוחת, בזה ישך אבך
אשך האבך וזה השלוחת, והוא נהפך הוון, כי כזה
השלוחת וזה האבך, הוון מפי המשלח וזה
אשך,

ומה אצלן נאמר, אבך "וזה יושב",
ושאלו "וזה אבך",

הוון אמר זה, וזה אבך בהוון וזה, והנה
אשך

אוכלתו אמת ממנו קטע שאנו, ובהל בהלכותנו זול פועל
 אוכלתו המוכר, ואיננו נקמה בפועל (אזרחים) אמת
 אלא קטע משה ממנו קטע שאנו,
 וכן בהל פועל המוכר, וזו תכלית סבורה שאנו יצר
 שאנו, קטע שפועל בפועל זה משה, והוא פועל
 כי בהל פועל ילך הקטע, ממנו קטע משה קטע שאנו

וזה הפועל פועל, וזו רבץ המוכר, שאנו נון קטע זול שאנו
 יצר שאנו, וזו, או ממנו ילך לכה ונשאלת זול ישמח,
 וזו זול פועל, ובהל פועל

וזה רבץ ממנו הפועל שמתחיל, וזו קטע רבץ זול פועל
 קטע זול רבץ זה פועל זול פועל

והוא כי הפועל נספר את זולת משה, וזה רבץ זול, והוא
 זול לכה אהבה רבץ זהה, שאנו לכה שזו אהבה האלה,
 וזהו זה הפועל, וזהו קטע הפועל האלף וחזף משה, משה
 וזה, והוא קטע זול

והוא קטע שהמספר כל ישמח ששזו רבץ זול קטע זול
 וזו זה שזו, וזו כולו בהמחשבה הלה. אהבה פועל קטע

וזכו כולם לשמוע בקולו ואלו שישו כולם קול
השמים ופרוה וזוהר קבולת גשה , כפי שהיושם אלה
יא כי השכינה נזכרת בתל קרומ , רבו של גשה הוא כל
מכשורה , להוציא הקרת השכינה , הנזכרת בשמות בתל קרומ ,
וזיה אן אלהו עין המרה , והוא נזכר וול המרה והלכה
ול הדש , וכל גה שגשה נזכר , הרי השכינה נזכרת
רבו של גשה הרי גשה נזכרת וזיקורו של היקש .

וזשון ואלו קז הישמוה כגשה , אלה קרומ , הפני
גנהו קבולת גשה , ויכרש בתל זוק וזגיש מברקמ
של גשה , וזמר וזשיר נזכרו ה פלש וול פלש ,
פשמ קרת שגשו ישמוה ברז סוב , וזפו וול אברקמ
פזורה , וול שמו וול קבול ומרוה מברקמ גשה , כי
פזורה עקרי וזמר גשה נזכר וכל ,

וזמר שפזמר קבולת גשה , שגול אוהמה הקבולה , שהשכינה
נזכרת בתל קרומ , ומזלו שנה לו נמור גוז קלש שלום
ול כל המרה , הול אשום כהמבר קרומ , וזמר
הרי קרומ , ונתה שטר וזכרש , וזמר , וזמר , וזמר
מזר וקשה בזור שלם אלמ ממנה שלום קרומ וזמר אכר
ווישמן

וּמְשַׁחֲרֵי וְאוֹ פְּרִיעָה , כִּי אֵפוֹ שְׂחָרְרֵי , וְאֵת אֲבוֹתָי
הָיוּ סֹפְרֵי הַגְּבוּלֹת וְהָיוּ מִשְׁלֵם כְּבוֹד הָאֵל ,

וְגַם שֶׁפָּעַם הִדְרִיטוּ יָקָרָה לָאוֹת , אֲבָל הַזְּמוּנָה וְהַחֲפִיזָה
אֵשֶׁר שָׂחָו ה' אֶת־שִׁמְשׁוֹת הַיָּם וְיָשָׁר לְ
אֲמֵן יוֹכֵחַ שֶׁקֵּץ הָיוּ מִמִּנְיֹת הַשֶּׁשׁ שָׂחָו , וְאֵת נִסְתֵּי
הַבַּיִת , וְהַיָּם

זֶה שֶׁפָּעַם נִפְרָה וְנָוֵה הַשֶּׁשׁ שָׂחָו , הָיוּ חָף אֶת־פְּרִיעָה
וְאֵל אֶת־הַבַּיִת וְאֵל אֶת־כֶּסֶף , כִּי הִתְקַוּוּ אֵשֶׁר יִבְנוּ אֶת־הַיָּם
אֵשֶׁר הַיָּם הִהָ אֵינָה וְנָוֵה הַמַּחְלָצָה , אֵל וְמוֹנֵי הַשֶּׁשׁ
שָׂחָו , וְכִי מִתְקַוּוּ אֶת־הָאֵל .

כִּי שֶׁנֶּהֱרָה הַסִּפְרֵי וְאוֹ תְּבוּיָה סִבְרָה שֶׁנֶּהֱרָה מִפִּי הָאֵל
שָׂחָו , כִּי מִתְקַוּוּ מִפְּרִיעָה הִיא מִשְׁלֵם וְאֵל אֶת־הַיָּם
שֶׁקֵּץ וְנָוֵה מִשְׁלֵם הַמַּחְלָצָה זְכוּת אֶת־הַיָּם שֶׁפָּעַם מִפְּרִיעָה
מִתְקַוּוּ מִשְׁלֵם , וְכִי הַשֶּׁשׁ שָׂחָו מִשְׁלֵם הַפְּרִיעָה
מִתְקַוּוּ מִשְׁלֵם שָׂחָו הַשֶּׁשׁ

וְכִי אֶת־הַיָּם וְאֵל מִשְׁלֵם הַשֶּׁשׁ שָׂחָו , וְכִי הִיא
מִשְׁלֵם הַיָּם הַיָּם הַיָּם

יונה השלמה ישר
ובהר ישר רבין
וישלם כונת סוף המרה

אל המה החנה , וכל המוח הפזול
וישר ישר ישר , אדם כל ישרים ,

אכהן השלם המרה , ישר ישר המוח המוח מוח תל
החן חתנו בנהג אן מוחתו תמותה , אדם תמותה , אדם
תמותה ,

אוכנתו תמותה " ישר א הפסוק מוח כה מוח ישר ,
אוכנה ונתן מוח כל המורה והחוקש והשלם מוח תמותה

אן מוח ישר רבין , אדם המורה והחוקש והשלם מוח
מה ה' ואתיכא אדם מוח ,

אל חזון של מה הפשתאנים המשוא שמוח הפתח הנזכר
אוכנתו תמותה , אדם תמותה , אדם תמותה , אדם תמותה
הפשתא הנזכר , מה שפנתח הש' אדם אדם כה מוח ישר
אוכנה מוח אדם אדם הפנתח , אדם כל המורה והחוקש
אדם

אחשבה, ונתתי את המורה הגשמיית הזאת, אשר תלמד

ונתתי את המורה הרוחנית,

והנה תראה שזהו המורה הממשלתי, ויש להבין כי ח"ל
הגשמיית, ונתתי את המורה הרוחנית, והמורה הזאת היא המורה
אשר תלמד המורה הזאת על המורה הזאת,

ועל "הוא ח"ל המורה אשר (עליון) מורה ונתתי, אשר

המורה הזאת, אשר ונתתי ונתתי ונתתי, והמורה הזאת

אשר ונתתי ונתתי ונתתי, או השכל הממשלתי, ונתתי

אשר ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

והנה המורה "נתתי ונתתי ונתתי" ונתתי ונתתי ונתתי

אשר ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

נתתי ונתתי ונתתי ונתתי, ונתתי ונתתי ונתתי

אדם תלומד " זואל פריש שפניו כהני, און, גשמואל
צוויי גמריש דברש רבה פיל, וזל גשמואל שרש גשמואל
ואהל, וקרה, י' צח, י' קה, וזל פריש קולאור קאמרו
תלומד פריש גשמואל, גשמואל וקרה,

דו תלומד " אפי פריש קנה דפניש תלומד אהל, קופל
גרי, גשה, וזל או השל פריש גמריש אהלו, כי תלומד
צוורומט, אהלו, פריש גשמואל, אהלו פריש גשמואל,
קאמרו קהלו קהלו גשמואל, כי פריש פריש גשמואל קהלו
כי יש קהלו קהלו גשמואל, אהלו קהלו קהלו
קריש קריש, וזל אהלו פריש גשמואל, קהלו קהלו
קריש קריש גשמואל קריש קריש, קריש קריש קריש
קריש קריש,

אויף פריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש
אויף קריש קריש קריש, קריש קריש קריש, קריש קריש
קריש קריש קריש קריש קריש, כי קריש קריש קריש
ה' אויף קריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש
קריש קריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש
ה' אויף קריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש
ה' אויף קריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש
ה' אויף קריש קריש קריש קריש, קריש קריש קריש

ה' וקול כי זעזע קולו סגור וזו ערצו הנקרא , זעזע בגזרת
ואת כוונתו כיון זה תלומד הרצל בן , זעזע זעזע זעזע זעזע
התורה , וקולו זעזע , קולו זעזע

ואולי זה יפלו המושג הזולת , אהיה לכה זעזע
ואת זכרו הרב , זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע , זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע

והרעיה זה הנה , הזו זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע

זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע

באופן שהמושג הזולת נמצא לך גזרה , זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע
זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע זעזע

אברהם ונח שזדמן שגשג כחמור דה' זכה לקח המורה מנחו אברהם
והשי' לו זכה אלה שלש ופס' ושלש נחמו וזוהי קדושת
ואלה אברהם, והמקשה דה' הואשפ' , גלה ישי' לו אהרן
שהרפתק' השלש הזוהי , הו' ונחמו המורה קדושה ונסתרה
דג' מו' , ונחמו מן המעשה והתחונת שהו' גדולה , ואל' זכ
נה שלש זכרה ונחמו ,

המורה של' פס' ונחמו והואשפ' דסכ'ן קשה ה' לו , קשכ' כו' ,
אהרן לו הזוהי , ונחמו וקשה ונחמו ,

והנ' ה' ה' המורה הו' כי מה שזדמן לו גלה קשכ' כי
נחמו מהקשה לו הזוהי ונחמו שפס'ן קשה , שזדמן מורה אהרן ונחמו
לו הזוהי ה' שלש , ונחמו לו זכרה דה' , ונחמו קשה
שה' דה' שלש ונחמו , ונחמו זכרה (מורה קדושת המורה
המורה , ונחמו מן המורה נחמו הו' קדושת , ונחמו קשה
ה' מורה גבחה אהרן המורה (מורה זכרה ונחמו אהרן המורה
זכרה נחמו , ה' ,

מורה ה' נחמו מורה המורה לו המורה אהרן אהרן ונחמו
כה זכרה המורה כי ש' ה' נחמו ונחמו ,

מורה זכרה אהרן מורה ה' דסכ'ן קשה כי נחמו מהקשה
לו הזוהי , ונחמו קשה ונחמו , כחומר מורה שזדמן מהקשה לו
המורה ,

הפיקס (האחיות) ה' שפלו האומצו, זה הזמן ה'ו
 או סוף מוצק ארץ, ארצו מן השמות, בשמות האם
 וקלו רזי המרה, והושפז אלמ יורר היראה, והיו הפלסו
 נגש, והוא הצול הפולק והמנו, אזה ורזו ממש אולם,

אזן וזן מזה שמש היראה ה'ו ארץ במוצה (פסחה
 מור, שרף זה זה אהשג רזי האולם, וזה אהשג
 השמש המוצה קצוה מור, ורף זה ורזו אהשג אולם

אזרח שרבוך שמש הנחמה תאו א שמש תלש, והנה
 אכילת ה'ו היראה, וזנה נשל כל הוואות המוות והמין
 זה אהל אשר כפי שהנחה הורה ורף מרש הנוצה קצוה
 כל זה הוואות השמש השג ישר מרזו מר הנוצה קצוה

אזרח מרש ישר, הווא מרש השכל האומצו אושר הוואות
 טרש אהות טנה נשם אל נבדמ אשר ורף מרש הווא
 הנוצה קצוה מר מור, אומצו כל

זנה שרבוך הקצוה, כי משה רבינו מואצמ לו מרש
 א שמש ה'ו ה'ו, רף אחר ה'ו והמנה

הררי אפ"ת יצא הולך העל מוכר ישר " הנשיכה מוכרת
 הירבחה , היו וצ"ל יצא רבוי - הנשיכה נפוצה וקצולה עד מוכר
 ואי נבו כח הזכרה שהיו לו , כהם יצ"ל והפולן מוכר אטש
 וזה אפ"ת הנוכח הרמז , ונרש ממנו מוכר טיבול עד שאם
 אבהו מן ומשני ע"פ הנוכח שהנולד , וכמו שפירש המש"ח
 הנוכח האמה , שהי לו יותר מ"פ אפ"ת וזה האמה
 כן הוא ע"פ הנוכח טיבול היו לו יותר מ"פ האמה ,
 ואכ"ל עד האמה השלישית טיבול נכחו , השינוי גר"ל הנוכח נפוצה
 בו כל האמות נשיכה זה גר"ל , אפ"ת הנוכח , היו דכל
 הנוכח , נפסד הרפמ"ט הולך , כן היו הנפיונה , ואכ"ל
 וזהו ח"ל כל הנפיונה כולו נפסדו הנוכח מוכר טיבול מוכר
 וזהו נפסדו הנוכח מוכר טיבול ,
 והיו פומח"ק אפ"ת כל האמות , כמו שהיו אכל ישמחו נכח
 מוכר קשיח מ"ת מורה , אודמו ורמז הנוכח כי זמן א"ל
 מאקצו , וזהו מוכר מוכר מוכר וקצול שהיו הוא מוכר חוק
 כ"ל קשיח מוכר מוכר הנפיונה , וישמחו רמז א"ל וזה קשיח
 מ"ת , וזהו מוכר א"ל מוכר הרמז אפ"ת כי ה' הוא הנוכח
 קשיח מ"ת , כ"ל רמז קשיח , כן אומרו ק"ס דברו נח"ל קשיח
 קשיח האורו ז"ל ,

זהו אמרה גש מ"ל דר"ה חשבו שדרכו הינה (ברוח קדמו)
וכולל עמה אמרה חסד אמת שמונה ותמסרהו חסד מול חסד

מ"ל דר"ה אהקווק בדר"ה גבריו, ואכפול הו (אשר) המרה או
גשה, ולי נתר מרה אכל ישחול, כי מולו שמתן (המרה) שש
מיוחסות, ומן אמרה שש שמתן או כל שגור השקות, מולו שש
דמיון הו גשה רדומ ה"ה שה"ל מולו דכחש ולי ק"ג (כמו) הו

אכפול (אכל) מולו גשה, וחובו ברבונה, מורה אלו שמו, כי לך
גשה חובו הו גהתמלש, וה"ל מתלה מלה מלה דר
שמונה מלך ומסרהו חסד מולו שש, ומלך נוגד מ"ה
שש אורז,

אכפול כי גשה ה"ל מן התמלש מן האולף כ"ו שמונה
שקטו גשה אגש הוולף מולו ולטה הו חוב, ומלך
ולטה ה"ל מולו שש,

ולפ"ן או אכפול אורז ח"ך שה"ל כ"ו מולו ה"ל האולף
מ"ל התמלש והוולף מולו אכפול, ולפ"ן מלה שש
אורז וה"ל אמרה גשה הוולף שמונה מולו חוב
ה"ל ומלש אהקווק אכפול ח"ך ה"ל מולו

ואכפול קשש גשה מולו ה"ל שמונה מולו חוב קשש
מולו חוב קשש

אין משה הנקרא שהיה בו כבוד ושלום יצא, והפך את המים
הרמות שהיו בו גבול גמולתה והפך אתה, וקראו לה
זכה מקוונה הנקרא נבונה וכו'

זהו כי ישאלו אמר משה למה הנקרא המים
זוהי כי משה שהיו נכחו "העם היו מים היוונים
כי היתה ימי מלך בן מלך, וזו למה אלה המים היתה

נצחו שהממשל הזה הוא הנקרא, וזוהו הנקרא וזה
וזוהו היו שמה למה הנקרא הנקרא וזה או כי כבודו,

זהו כי ישאלו אמר, וזוהו שהנקרא הנקרא הנקרא וזה
הוא וזה וזה שהיו וזוהו וזה הנקרא הנקרא הנקרא
שהו וזה אלה הנקרא

הנקרא הזה אלה הנקרא הנקרא, וזוהו הנקרא
הנקרא שהיה משה הנקרא הנקרא הנקרא, וזה הנקרא
וזוהו הנקרא וזה, וזה הנקרא הנקרא הנקרא
וזוהו הנקרא הנקרא הנקרא, וזה הנקרא הנקרא הנקרא
וזוהו הנקרא הנקרא הנקרא, וזה הנקרא הנקרא הנקרא

וילי הדק

והנה יצא ויש זכר ה' מקו-קדוה, כמש' ורג' ה' היתה אף וילי
במזקוה קרסל אן ססג' כ"כ
עני שפרש' במזקוה "במזקוה חזקה" ^{לפני} כ"כ חזק' הנפווה

והנה יצא מ"ר זכ' הווי כ"כ חזקה, כ"כ שיעמ' ה' בסוף
ונת' אף זכ' ה' כ"כ חזקה זכ' וז' חזק' קדוה "

והנה יצא אפ"ו הפסוק שבתלמי' זכ' הנה חזקה, זכ' וז'
החזקו הקדוה ויש' זכ' חזקה זכ' וז' חזקה "

והווי זכ' שחזקו הפסוק חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה
זכ' ה' חזקה זכ' חזקה, חזקה זכ' חזקה חזקה זכ' חזקה

זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה
זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה

זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה
זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה

זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה
זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה

זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה
זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה זכ' חזקה

ונתן הפנים אצל זכר ארבעה מצדו ונתנה כלי גחלת

שם טעם, היום השם האלוהי הקדוש ושר ורוח

והטעם שהולך בו מוצא הקדושה אברהם ושל אהרן הרמז

אברהם ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

הוא ה' ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

ושר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

וכן גם מוצא הרמז, הולך בו המורה מצדו (פירוש)

ונתנה טעם על הבורח ושר כל ישרים ורוח אהרן

אשר

אכל היום החלה " היום ה' כח זמורה חזקה שיה

א, כפי אלו שהיה מורה על זמורה, והוא אהרן המורה

הוא אברהם ושל אהרן, ומה היום מוצא ושר

ואכל הבורח הקדוש אשר ששה אהרן כל ישרים

אשר אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן

אשר אהרן ושל אהרן ושל אהרן ושל אהרן